Вівторок, 1 квітня 2003 року. № 62 (3062)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

«Я можу стверджувати, що парламент є»

Виповнився рік з часу обрання Верховної Ради України четвертого скликання. Відповідаючи на запитання журналістів, чи справдилися сподівання, які покладали на новий парламент, Голова Верховної Ради України Володимир Литвин наголосив, що потенційний резерв народних депутатів задіяно аж ніяк не до кінця, є всі підстави вважати: Верховна Рада і далі нарощуватиме свої зусилля в законодавчому плані, у здійсненні парламентського контролю. «Я можу стверджувати одне, — сказав Володимир Литвин, — що парламент є».

(Закінчення на 2-й стор.).

Монгольські кадри готуватимуть у нас

Сьогодні завершується офіційний візит Президента України Леоніда Кучми до Монголії. Під час переговорів йшлося про активізацію співробітництва в політичній, економічній, військовій та гуманітарній сферах. «Наші економіки потребують активнішої участі обох сторін», — сказав, зокрема, Л. Кучма після завершення переговорів. Він наголосив, що Україна готова надати монгольській стороні «всебічну допомогу в наукових дослідженнях, підготовці кадрів». При цьому Президент висловився за збільшення кількості монгольських студентів, які навчаються в Україні. Леонід Кучма повідомив журналістам, **передає «Інтерфакс-Україна»**, що під час переговорів сторони відзначили відсутність розбіжностей позицій з міжнародних і регіональних проблем. «Не оминули увагою і проблему Іраку, Північної Кореї, — підкреслив Л. Кучма. —Україна запрошує на лікування іракських дітей, котрі постраждали внаслідок воєнної операції». Президент також нагадав, що наша країна висловила бажання взяти участь у післявоєнній відбудові Іраку.

Сьогодні ж таки український Президент відбуває з візитом до Гонконгу, який триватиме до 3 квітня.

Я ВАМ ПИШУ...

Узаконімо жебрацтво!

Нещодавно у виступі нашого Прем'єр-міністра почув, що платну медицину, котра практикується у багатьох поліклініках і лікарнях України, треба узаконити. Але ж Конституція України гарантує безоплатне медичне обслуговування! Не таємниця, що багато хто з інвалідів, ветеранів і членів малозабезпечених сімей не можуть дозволити собі елементарне, необхідне лікування. Адже ми завжди за все платимо!

Якщо послуговуватися такою логікою, слід узаконити тоді й хабарництво, корупцію і народні злидні. Адже все це також процвітає в нашій країні.

Євген ДОРОХІН.

Новопілля
Криворізького району
Дніпропетровської області.

ВЕРШКИ ТА КОРІНЦІ ВІТЧИЗНЯНОГО НАСІННИЦТВА

Буряківництво вироджується. Ось, якщо коротко, лейтмотив наради в Інституті цукрової промисловості, де обговорювали, зокрема, проблеми майбутньої посівної на «солодких гектарах». Коренеплоди восени будуть, схоже, в дефіциті, й керівникам переробних підприємств доведеться неабияк «попрацювати ліктями», щоб забезпечити свої потужності стратегічною сировиною. Хоча в планах Міністерства агрополітики значиться оптимістичний показник — коренеплоди в господарствах посіють на 924 тисячах гектарів, за словами директора Інституту цукрових буряків Миколи Роїка, буде досить проблематично здолати таку площу нинішнього року.

(Закінчення на 8-й стор.).

Колаж Євгенії ВАСИЛЬЧЕНКО.

У НОМЕР

Побили депутата

До обласної лікарні з тяжкими тілесними ушкодженнями було доставлено депутата Кіровоградської міськради, голову міжфракційного об'єднання «Народовладдя» Олександра Трав'янка. Він зазнав нападу невідомих у подвір'ї власного будинку.

Поки що важко сказати, чи пов'язане побиття із депутатською діяльністю потерпілого. Відповідь на це мають дати працівники Ленінського райвідділу міліції, які розслідують справу.

Свого часу потерпілий перебував у опозиції до нині діючого міського голови Миколи Чигрина. Згодом поміняв позицію і став одним з його найближчих помічників.

За два дні до побиття Олександра Трав'янка було зараховано на стажування на посаду начальника управління власності міськвиконкому, **повідомляє наш власний кореспондент Олег БОНДАР.**

АКТУАЛЬНО

■ За останній рік на Дніпропетровщині увосьмеро зросла кількість коштів, вкладених у створення нових робочих місць. І майже втричі більше працевлаштовано людей порівняно з позаминулим роком. Такі підсумки традиційного конкурсу-огляду на звання кращого роботодавця року. За результатами акції названо переможців Дніпропетровщини — ВАТ «Інгулецький гірничо-збагачувальний комбінат» і ВАТ «Нікопольський завод феросплавів», КП «Новомосковська швейна фабрика «Пан» і АТЗТ «Завод «Метиз», що у Дніпродзержинську. Загалом 30 підприємств області розширили своє виробництво і прийняли на роботу по сто і більше працівників, **інформує наш власний кореспондент Микола НЕЧИПОРЕНКО.**

■ У Рівному на третину подорожчали проїзні квитки на тролейбус для громадян (у тому числі студентів), удвічі — учнівські. В такий спосіб тролейбусне управління хоче поліпшити своє складне фінансове становище. Рівняни тішаться тим, що хоч вартість разового талончика залишається 35 копійок, **повідомляє наш власний кореспондент Олександра ЮРКОВА.**

■ «Задушити економічно» хлібозаводи, котрі підвищать ціну на хліб і хлібобулочні вироби, пообіцяв голова Харківської облдержадміністрації Євген Кушнарьов. Він наголосив, що в області до нового урожаю вистачить зерна та борошна для випікання хліба. «Якщо підприємства, що виробляють хліб і хлібобулочні вироби в Харківській області, підвищать ціни, я звернуся із закликом до харків'ян цей дорогий хліб не купувати», — сказав Кушнарьов. Він також пообіцяв у цьому разі створити режим максимального сприяння тим виробникам, які відпускатимуть хліб за сьогоднішніми цінами.

Водночас, як стверджують керівники борошномельної галузі, ситуація на межі катастрофічної. Великі борошномельні комбінати та невеликі млини переробляють залишки зерна. Директори деяких таких підприємств заявляють, що працювати в такому режимі зможуть не більш як місяць, після чого змушені будуть зупинити виробництво, **передає наш власний кореспондент Микола КОСИЙ.**

Шевченківські дні в Естонії відзначено прем'єрою вистави за мотивами поеми «Наймичка»

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

«Я можу стверджувати, що парламент є»

(Початок на 1-й стор.).

Перед початком роботи погоджувальної ради Володимир Литвин сердечно привітав з 60-річчям ветерана-парламентарія, голову Комітету ВР з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради Валентина Матвєєва і вручив йому найвищу парламентську нагороду — Почесну грамоту Верховної Ради України.

Нинішній пленарний тиждень у парламенті буде напружений. До розкладу засідань на 1—4 квітня за пропозиціями парламентських комітетів, депутатських фракцій та груп включено понад 130 питань, які охоплюють 160 законопроектів. Із них п'ять визначені Президентом України як невідкладні, а 10 уряд просить розглянути в першочерговому порядку.

Заплановано також першочергові заходи: заслухати питання про зміну керівника Фонду держмайна, а також доповідь Уповноваженого з прав людини, оскільки виповнюється п'ять років з дня перебування Ніни Карпачової на цій посаді. Верховна Рада має або призначити нового уповноваженого, або дати згоду, щоб Ніна Карпачова працювала ще один термін.

Серед найважливіших законодавчих актів обговорюватимуться проекти законів про затвердження загальнодержавної програми розвитку малих міст; у повторному першому читанні — про вибори народних депутатів; про ратифікацію Європейської хартії регіональних мов або мов меншин; про державну землевпорядну експертизу; про затвердження видатків Верховної Ради на 2003 рік тощо.

У день голосування, четвер 3 квітня, депутати мають визначитися щодо низки законопроектів, внесених Президентом та урядом як невідкладні. Це, зокрема, у другому та третьому читаннях зміни до Кримінально-процесуального кодексу України щодо приведення його положень у відповідність до Конституції; зміни до закону про фіксований сільськогосподарський податок; про відшкодування пільгових пенсій; про нову редакцію закону на оренду землі та інші.

Обговорили на погоджувальній раді й іракську тему. Йшлося, зокрема, про необхідність надати військовослужбовцям українського хімбатальйону, який направлено до Кувейту, статус учасників бойових дій.

Регламентний комітет Верховної Ради знову обговорюватиме питання про фальсифікацію бюджету. Однак Голова Верховної Ради Володимир Литвин вважає, що для нього ця тема закрита. «Є бюджет, узгоджений з урядом і підписаний. Уряд каже, що бюджет нормальний і виконується на 100 відсотків», — зазначив Голова ВР.

Юліана ШЕВЧУК.

Папа Римський благословив усіх мирян

Усі дороги ведуть до Риму: минула п'ятниця не стала винятком для гостей, яких сюди привели геть різні дороги. Одна з них була з Києва: цього дня відвіданням Ватикану завершився триденний офіційний візит до Італії української парламентської делегації на чолі з Головою Верховної Ради України Володимиром Литвином. Папа Іван Павло II прийняв главу українського парламенту і депутатів у бібліотеці, яку ще називають Апостольською. Він благословив Україну і всіх людей, які живуть у нашій країні.

На початку бесіди Папа Римський розмовляв українською, а потім перейшов на польську. Того дня понтифік, як нам сказали, почувався кепсько, проте останнім часом його здоров'я стабілізувалося. Очевидці стверджують, що нині він має ліпший вигляд і розмовляє значно краще, аніж під час його візиту до України. «Папа дуже добре поінформований про те, що відбувається в Україні, — розповів журналістам після аудієнції у Ватикані Володимир Литвин. — Ми обговорили питання війни і миру, процеси, що відбуваються в Україні». У центрі уваги опинилися — голодомор в Україні та 60-та річниця подій на Волині. «Я звернувся до Його Святості з проханням висловити свою позицію у зв'язку з волинською трагедією, яка допомогла б досягти взаєморозуміння та примирення між Україною і Польщею, — підкреслив глава ВР. — Гадаю, ці події — сумні й трагічні — мають стати черговим кроком для того, щоб не забуваючи нашої спільної історії і зробивши з неї відповідні висновки, ми зробили крок у майбутнє». Щодо голодомору, то парламентарії просили про месу та підтримку парламентських рекомендацій.

Після аудієнції у Папи з Володимиром Литвином зустрівся держсекретар Святого престолу кардинал Анджело Садано. Якщо Папа, так би мовити, благословляє і наставляє, то за практичне наповнення слів понтифіка відповідає саме Садано. До речі, він не так часто зустрічається із зарубіжними політиками і переговори з ним демонструють важливість візиту для Святого престолу. Як розповів «ГУ» Володимир Литвин, вони з кардиналом приділили увагу міжконфесійним питанням, ситуації в Україні та конкретніше обговорили ті питання, про які йшлося на зустрічі з Папою. Глава ВР передав Садано пам'ятну записку у зв'язку з 60-річчям трагічних подій на Волині.

А за півгодини до нашої делегації Папа приймав голову Ради федерації РФ Сергія Миронова. Цікаво, що під час зустрічі з Мироновим Папа пообіцяв передати Росії найближчим часом ікону Казанської Божої Матері.

Як з'ясувалося, глава українського парламенту напередодні своєї поїздки до Італії не знав, що перетнеться у «вічному місті» з Сергієм Мироновим. Уже в Римі було прийнято рішення про їх неофіційну зустріч, під час якої сторони обговорили деякі проблеми наших відносин і підтвердили, що призначена на травень зустріч у Києві відбудеться.

Варто зазначити, що візит Миронова до Ватикану був іще й символічний, адже в Багдаді, до якого нині прикуто світову увагу, працюють лише два посольства — Ватикану і Росії. Втім, теми війни та миру порушувалися і на зустрічі Папи з Володимиром Литвином. Понтифік знову висловив чітку позицію у зв'язку з подіями в Іраку. До речі, до Ватикану лише електронною поштою надійшло майже сто тисяч листів зі словами вдячності Папі за його прагнення запобігти війні. Багато з них містили побажання, щоб Іван Павло II вирушив до Іраку в ролі «живого щита». Ватикан поки що таку можливість не передбачає...

Тільки-но від папського палацу від'їхав кортеж Миронова, як журналісти побачили ще одного гостя Риму — верховного архієпископа української греко-католицької церкви Любомира Гузара. Нині греко-католики України просять надання їм патріархату від римської католицької церкви, і перспективи його отримання Любомир Гузар оцінив як непогані.

Ще одного гостя цього ранку в п'ятницю не було удостоєно бути прийнятим у папському палаці, хоча і заявив він про своє бажання дещо незвичним способом: 26-річний дельтапланерист з пацифістським прапором приземлився на території Ватикану — перед собором св. Петра. Швейцарська гвардія Ватикану в костюмах, створених Мікеланджело, тут-таки заарештувала сміливця із Австрії. А карабінери повідомили пацифістові, що йому треба було приземлятися на галявину Білого дому. Понтифік не дав йому аудієнції, але виступив за звільнення. Спортсмена-екстремала Андреаса Зібенхофера, котрий збирався передати Папі Римському антивоєнну петицію, підписану сотнями австрійців, швиденько відправили на батьківщину...

Фото Володимира ФАЛІНА (Укрінформ).

Того дня, коли українська делегація залишала Італію, в країні оголосили надзвичайний стан «у зв'язку зі складною міжнародною обстановкою, що склалася внаслідок конфлікту в Іраку». Військові у камуфляжі зі зброєю напоготові не могли не звернути на себе уваги при в'їзді до аеропорту Чампіно, де перед самим відльотом до України на прохання «ГУ» Володимир Литвин коротко підсумовував візит делегації, назвавши його «дуже вдалим»: «В Італії на жодній із зустрічей не треба було пояснювати, що таке Україна. В Римі знають не тільки Україну, а й стан справ у нашій країні». Він також наголосив, що «Київ сприймають як європейський і світовий чинник загальної безпеки». Крім того, в Італії «сьогодні є бажання розвивати двостороннє співробітництво з Україною». У зв'язку з цим обговорювалися проблеми транспортних коридорів, питання, пов'язані з урегулюванням перебування наших громадян, які приїхали на заробітки до Італії. «Треба приймати відповідні рішення, — вважає Володимир Литвин, — щоб їх захищати»:

— Ми вели розмову про те, що Україні потрібні італійські інвестиції. Зокрема, в Західну Україну, що є основним постачальником нелегальної робочої сили. До речі, італійські громадяни зацікавлені в роботі українців, які чудово зарекомендували себе і не створюють проблем. Про це мені сказав міністр з питань євроінтеграції.

Голова українського парламенту заявив також, що ВР забезпечить супровід з боку тих програм, які реалізовуватимуться на міждержавному рівні й активізують співробітництво на міжпарламентському рівні. Крім того, незабаром Україну відвідають представники верхньої та нижньої палат парламенту Італії: «На початку червня ми проведемо день Італії в Україні і, гадаю, це буде ще один реальний крок нашого співробітництва».

Отож невдовзі багатьох італійських політиків дороги приведуть до Києва, який сподівається на підтримку Риму на шляху, що веде до Брюсселя.

Яна СТАДІЛЬНА.
Рим — Київ.

Вітаємо!

Депутатська група «Народовладдя» щиро здоровить лідера групи, визнаного політика, вченого, громадського діяча **Богдана ГУБСЬКОГО** з першим сорокаліттям.

Козацького здоров'я, творчої наснаги, нових звершень на многотрудному шляху становлення незалежної Української держави, добробуту і шани людської — відвіку-довіку, шановний Богдане Володимировичу!

У НОМЕР

Політичну реформу треба здійснити до виборів

На сьогодні в Україні є проблема, яка дуже тісно співвідноситься з роботою Конституційного Суду. Це — здійснення політичної реформи, заявив Голова Верховної Ради Володимир Литвин на зустрічі з Головою Конституційного Суду Литви Егідіюсом Курісом. За словами Володимира Литвина, проблема полягає в тому, щоб розробити такий закон про внесення змін до Конституції, який був би затребуваний суспільством і набрав потрібну кількість голосів у парламенті. На його думку, такий закон дуже потрібний, щоб вийти на президентські вибори з чітким уявленням про політичну систему, в якій має бути передбачена «система стримування і противаг». Голова ВР наголосив, що сьогодні існує протистояння між гілками влади, бо їхні функції розмиті.

Глава українського парламенту також відзначив розвиток відносин між Україною і Литвою на рівні президентів, урядів та парламентів і вказав на необхідність нарощувати і примножувати економічні та культурні зв'язки двох країн.

Крапку в бюджетному скандалі не поставлено

Парламент працює плідно, хоча окремі питання заполітизовані. Так охарактеризував роботу вищого законодавчого органу держави за рік, що минув після парламентських виборів, Перший заступник Голови Верховної Ради України Геннадій Васильєв. «Парламент наскільки законодавчий орган, настільки й політичний. Не рахуватися з цим не можна, — сказав він. — Звичайно, хотілося б, щоб Верховна Рада була не так заангажована та більше часу відводилося на суто законотворчу роботу. Але треба виходити з реалій».

Геннадій Васильєв висловив упевненість, що парламент затвердить програму дій уряду. До того ж, наголосив Г. Васильєв, до прийняття програми зобов'язує й політична угода про спільні дії, підписана між урядом і фракціями, що входять до парламентської більшості. «Якщо Верховна Рада працює у тісній взаємодії з урядом, то питання, чи пройде програма дій уряду, виникати не можуть», — сказав він.

Коментуючи тему ймовірної фальсифікації цьогорічного бюджету, Перший заступник глави парламенту, котрий очолює спеціальну робочу групу з цього питання, відзначив, що нині всі матеріали перебувають на розгляді у Регламентному комітеті Верховної Ради, і тепер остаточне слово за ним. Г. Васильєв наголосив, що жодного рішення про те, чи мала місце фальсифікація бюджету, робоча група не ухвалювала. Регламентний комітет визначатиметься з цього питання у середу.

Геннадій Васильєв також поінформував, як у парламенті триває обговорення політичної реформи, запропонованої Президентом України. Поки що свої пропозиції висловили лише дві фракції — СДПУ(о) і СПУ. Решта депутатських фракцій і груп заявила, що представлять своє бачення політичної реформи після зустрічей з виборцями.

Юліана ШЕВЧУК.

ПАРТІЙНІ РЯДКИ

Лідерів переобрано

Главу адміністрації Президента України Віктора Медведчука переобрано на посаду голови СДПУ(о). За таке рішення на XVII з'їзді проголосували всі присутні делегати.

На форумі також було обрано першого заступника лідера партії (ним залишився заступник Голови Верховної Ради України Олександр Зінченко). Наголошується на необхідності фінансової самостійності та незалежності ЗМІ. Водночас партія категорично проти створення «особливих умов» для журналістів та запровадження журналістської недоторканності.

У подальшому «есдеки» запропонують партіям парламентської більшості вийти на президентські вибори з єдиним «центристським» кандидатом і обстоюватимуть принцип спадкоємності влади.

* * *

А делегати другого етапу IV з'їзду партії «Трудова Україна» не задовольнили прохання Голови Національного банку Сергія Тігіпка про звільнення його з посади голови партії. Делегати також проголосували за зміни до статуту партії. Крім того, «трудовики» підтримують пропозицію про єдиного кандидата від центристських партій та ініціативи Президента стосовно політичної реформи. Проте, на їхнє переконання, зміни до Основного Закону мають бути «раціональними», «реальними» і узгодженими з опозицією.

Вл. інф.
Фото УНІАН.

«Нашоукраїнці» готуються до жовтня 2004-го

29 березня у Києві відбувся форум блоку «Наша Україна». Його учасники підтримали ініціативу Віктора Ющенка про створення громадсько-політичного об'єднання, котре має стати «прообразом майбутньої влади та соціального устрою України». Установчий з'їзд об'єднання заплановано на осінь 2003 року.

Віктор Ющенко зазначив, що нинішня влада відходить і відходить безповоротно. Але під виглядом політреформи вона робить спроби виграти час. Лідер «Нашої України» наголосив, що у блоку немає стратегічних розбіжностей з блоком Юлії Тимошенко, і якщо його представники бажають об'єднання, то справа від цього тільки виграє. Проте В. Ющенко застерігає від показового єднання: для нього одне лише гасло «геть» не є метою політборотьби. Кажучи про можливість об'єднання зусиль із Соціалістичною партією, В. Ющенко наголосив, що, наприклад, програмні принципи СПУ, які стосуються соціального захисту людей, «Наша Україна» поділяє повністю. Те саме великою мірою стосується і Компартії. До того ж усі політичні сили прагнуть зміни політичного режиму. Але щоб здолати нинішню владу, треба перемогти її як систему, а не конкретних персон.

Лідер Соціалістичної партії Олександр Мороз запропонував чотирьом опозиційним силам негайно підписати спільний меморандум про ставлення до ініціатив Президента з конституційної реформи. «Не намагаймося домовлятися з політичними шулерами», — застеріг Олександр Мороз, бо, на його думку, такі угоди — найкоротший шлях до поразки.

Фактично форум дав старт президентській кампанії блоку. Як зазначив Петро Порошенко, час припинити сумніватися в тому, хто є єдиним кандидатом демократичних сил на президентських виборах. «Уся країна знає, хто цей кандидат», — сказав він під оплески учасників форуму. Після цього керівник виборчого штабу президентської кампанії 2004 року Роман Безсмертний конкретизував завдання блоку. «Ми витримали облогу і тепер переходимо у наступ», — сказав він. «Ми працюватимемо спільно, — запевнив на завершення В. Ющенко, — щоб і після 2004-го, і після 2006 року ми могли сказати одне одному за Ліною Костенко: «Було нам важко і було нам зле, і західно, і східно. Було по-всякому. Але нам не було негідно».

Людмила КОХАНЕЦЬ, Сергій ЛАВРЕНЮК.

Хімбат бойовий — завдання миротворче

Наприкінці минулого тижня голова парламентського Комітету з питань національної безпеки й оборони Георгій Крючков зустрічався з військовими аташе іноземних посольств в Україні. Тема зустрічі — законодавче забезпечення діяльності у сфері нацбезпеки й оборони.

Утім, розмова вийшла за рамки означеної теми. Голова комітету розповів про найголовніші проблеми реформування Збройних Сил. На його думку, це деградація військово-технічного потенціалу, руйнація основи основ будь-якої армії — кадрового складу і, звичайно, куций бюджет на військові потреби. До речі, на даному етапі скорочення війська потребує більше коштів, ніж його утримання. Але це не означає, що обороноздатність країни впала до нуля. «Бойовий дух не втрачено. Армія тримається на усвідомленні відповідальності, дисципліні і патріотизмі. Бере участь у багатьох миротворчих операціях і зарекомендувала себе з найкращого боку».

Саме останнє твердження і викликало найбільшу зацікавленість у присутніх аташе. Вони з'ясовували позицію України загалом і парламентського комітету зокрема до подій у Перській затоці. Г. Крючков не приховував, що «абсолютна більшість нашого народу засуджує акцію проти Іраку. Парламент прийняв резолюцію, в якій виступив проти воєнного розв'язання проблеми. Направлення 19-го батальйону, за всієї неоднозначності, в основі має гуманітарний, миротворчий характер. Наш батальйон брати участі у бойових діях не буде». До речі, Георгій Крючков припускає, що українським воякам не доведеться виконувати і функції, які покладено на підрозділи ХРБ-захисту. «Молимося — і віруючі, і такі атеїсти, як я, — за те, щоб люди повернулися живі і здорові».

Голова парламенту спростовував офіційну заяву Сполучених Штатів про те, що Україна начебто вже серед учасників антиіракської коаліції, тобто є воюючою стороною. Це розходиться із сказаним офіційними представниками України: «Американці посилено нав'язують нам участь у коаліції. Ще 8 лютого на зустрічі в Мюнхені міністрів оборони України й США американська сторона висловила побажання якомога швидше розгорнути батальйон, бо час має вирішальне значення. Саме тому сім членів комітету з одинадцяти, хто брав участь у голосуванні, виступили не проти того, щоб батальйон було відправлено з гуманітарною метою, а проти того, що ініціатором цього виступила інша країна».

Георгій Крючков запевнив присутніх, що наша воєнна доктрина суто оборонна, але «життя підказує, що завжди треба бути готовим до захисту. Бо може знайтися сила, якій не сподобаються наша система чи наш Президент». Водночас Г. Крючков не приховував, що є одним із найсистемніших критиків нинішнього глави держави, але не хотів би, «щоб це питання вирішував хтось інший, а не народ України».

І лише на одне запитання не зміг відповісти «тричі голова комітету»: чому в нашій країні так багато інституцій, які займаються планами євроінтеграції, а результату немає. Відсутність відповіді була найкращим поясненням...

Тим часом, за інформацією прес-служби Міноборони, до Кувейту вже прибув командир батальйону підполковник Юрій Онищук. Донедавна він був командиром полку, на базі якого створено «кувейтський підрозділ». Перекидання особового складу і техніки триває.

Людмила КОХАНЕЦЬ, Володимир КОРКОДИМ.

БАЛАНС МІСЯЦЯ

Неспокійна весна

У середині березня Кабінет Міністрів передав парламенту на розгляд доопрацьований проект своєї Програми, який народні депутати вивчатимуть упродовж місяця. Якби не війна на Близькому Сході, надзвичайна ситуація на зерновому ринку, мало не тектонічні зрушення на кредитно-валютному ринку, зрештою, якби не сіятися, це не пройшло б до такої міри непомічено.

А реалії примусили засоби масової інформації обмежитися констатацією порозуміння, досягнутого між народними депутатами й урядовцями стосовно невідкладної потреби провести податкову реформу і вступити до СОТ. І мало хто сумнівався в тому, що проект у такому вигляді буде затверджений в сесійній залі Верховної Ради. Непокоїло інше.

Російський чинник

Про війну на Близькому Сході країна починала говорити, щойно поверталася зі служби або робочої зміни. «Ви помітили, з прилавків речових ринків зникли турецькі товари?» — «А де ви бачили човника, який поїде за ними на фронт?» — «Чи не спричинить подорожчання нафти на світових ринках зростання цін на нафтопродукти в Україні?» — «Хтозна: увечері ціни за барель зростають, а вранці — падають»...

Нестабільність — прикмета першого тижня війни. Тому найбільше турбувало всіх, як довго вона триватиме? Якщо обернеться швидко, то ціна за барель може впасти до 10 доларів, а затягнеться — може підскочити до 80! Війна, хоч і була передбачувана, захопила європейців зненацька: діловий світ зіщулився від раптового усвідомлення багатомільярдних збитків на німецьких, французьких, голландських, італійських ринках. А в Україні запитували, що робити з доларами, які до цього були сімейним мірилом усіх заощаджень. «Ви не підкажете, яким банкам можна нині довіряти?»

Через телебачення Нацбанк запевняв: причин для занепокоєння немає, ринок — стабільний, от якщо війна затягнеться... Нові й нові запитання спантеличували, заганяли в кут і притискали до стіни, а зрештою — залишалися без відповіді. Що ближче союзницькі війська наближалися до Багдада, то міцнішала впевненість у тому, що війна таки затягнеться. На її продовження Буш попросив 74 мільярди доларів, сотні мільярдів вже зарито в землю разом з першими жертвами.

Не інакше як про те саме, тільки в дещо іншому ракурсі, говорили віце-прем'єр російського уряду Михайло Христенко з нашим Прем'єр-міністром Віктором Януковичем. Узагалі, наслідки близькосхідної війни наш уряд вимушений розглядати під російським ракурсом, оскільки від східного сусіда до нас потраплять і нафта, і природний газ. До речі, неабияка частина — за міждержавними домовленостями, порушувати які в односторонньому порядку не заведено. А з огляду на те, що Михайло Христенко запевнив, що Росія не збирається поки що підвищувати ціни на вуглеводні, наш бензин може подорожчати через внутрішні чинники, які не мають жодного відношення до війни в Іраку. Згадайте: пально-мастильні матеріали подорожчали вже в лютому внаслідок різкого зростання тарифів на перевезення нафти (на 27 відсотків) та світлих нафтопродуктів (на 15 відсотків), про що ми звітували в тижневих балансах.

Вартість нафтопродуктів зумовлює низький попит, тоді як у лютому «Укрзалізниця» частенько зривала графіки поставок вагонів на НПЗ — продуктотермінали були вщерть заповнені. Це спостерігалося в момент, коли компанія «Укрнафта» переймалася створенням стратегічного запасу нафтопродуктів, аби запобігти ймовірному зростанню цін через війну в Іраку. Тоді, коли уряд просив трейдерів збільшити поставки нафти на НПЗ. Коли на УМВБ погоджували механізми аукціонної торгівлі нафтопродуктами. Отже, права рука ніби не знала, що робить ліва, зате розум, схоже, сподівався на приїзд віце-прем'єра Михайла Христенка, котрий пообіцяє: у разі форс-мажору росіяни допоможуть. «ТНК-Україна» пообіцяла, зі свого боку, цьогоріч поставити на «ЛИНОС» майже 6,2 мільйона тонн нафти. Компанія «Лукойл-Україна» також не залишить свої заправні станції без бензину. І «Татнафта», можливо, дасть своїй українській «дитині» 12 мільйонів тонн вуглеводнів. Додамо ще нафтопродукти, перероблені з сировини власного видобутку, і повіримо Президентові України: вистачить. Якщо, звісно, війна триватиме недовго.

Хлібний форс-мажор

Але повірити навіть Президенту важко. Коли вартість української продовольчої пшениці в лютому стрімко зросла, а тонна борошна вищого та першого сорту, разом із житнім, подорожчала за лічені тижні майже на 100 гривень, ми вже одержали форс-мажор у вигляді безробітних млинів та нечуваних цін на хліб у крамницях багатьох регіонів.

(Закінчення на 7-й стор.).

Україна. Ракурс — інформаційний

1-2 квітня у Києві, в Українському домі, що по вул. Хрещатик, 2, під егідою Державного комітету зв'язку та інформатизації відбудеться Міжнародний конгрес «Інформаційне суспільство —стратегія розвитку у XXI столітті». Про тематику й важливість проведення в Україні такого форуму, що стане одним з перших вагомих заходів Року Росії в Україні, — у розмові з головою Держкомзв'язку Миколою ***ГОНЧАРОМ***.

— Миколо Вікторовичу, як відомо, проведення цього конгресу ініційоване Україною. Хто серед його організаторів?

— Передусім наголошу: конгрес стане важливим етапом підготовки до Всесвітнього саміту з інформаційного суспільства, що відбудеться 10—12 грудня цього року в Женеві. Крім Державного комітету зв'язку та інформатизації, серед організаторів —Міністерство зв'язку та інформатизації Російської Федерації, Національна академія наук України, Російська академія наук, Регіональна співдружність у галузі зв'язку. Значну підтримку в його організації маємо від Міжнародного союзу електрозв'язку, Світового банку, Програми розвитку ООН.

— Які урядові, бізнесові та громадські структури будуть учасниками конгресу?

— По-перше, керівники держави, представники адміністрації Президента України і Кабінету Міністрів, міністерств і відомств, посольств, неурядових і бізнесових, міжнародних та регіональних організацій, народні депутати України. Серед бажаних гостей і учасників конгресу — представники Міжнародного союзу електрозв'язку та Єврокомісії, адміністрації Регіональної співдружності в галузі зв'язку, Координаційної ради з інформатизації при Регіональній співдружності в галузі зв'язку, фахівці — представники підприємств і організацій з інформаційних і телекомунікаційних технологій, науковці та освітяни. У роботі конгресу братиме участь генеральний секретар Міжнародного союзу електрозв'язку Йошіо Утсумі. А загалом свою участь у конгресі вже підтвердили 25 країн, а саме: Австрія, Бельгія, Білорусь, Болгарія, Греція, Естонія, Литва, Іспанія, Канада, Китай, Німеччина, Норвегія, Польща, Румунія, Словаччина, Туреччина, Молдова, а також країни СНД.

(Закінчення на 5-й стор.).

Фото Олександра БАЛАКІНА.

Голова Державного комітету зв'язку та інформатизації України Микола ГОНЧАР (ліворуч) та міністр Російської Федерації зі зв'язку та інформатизації Леонід РЕЙМАН обговорюють аспекти проведення Міжнародного конгресу в Україні.

Технопарки потребують підтримки можновладців

Нещодавно відбулася науково-практична конференція «Утвердження інноваційної моделі розвитку економіки України». В ній узяли участь Президент і Прем'єр-міністр, провідні науковці, керівники міністерств, відомств, регіонів. Розмова була цікава і корисна, проте результативність її, вважаю, надзвичайно низька.

І висловитися не дали

Залишилися поза увагою учасників шляхи реалізації Закону України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності України», до речі, підписаного Президентом лише 16 січня 2003 року. Учасники наради сором'язливо промовчали про те, що з ініціативи уряду Законом України «Про Державний бюджет України на 2003 рік» зупинено дію основних положень Закону України «Про інноваційну діяльність», тобто знищено механізми реалізації інноваційної моделі розвитку. З боку Державної податкової адміністрації чиниться тиск на технопарки, внесена пропозиція уряду про зупинення їхньої діяльності.

Не отримав принципової оцінки на конференції і такий факт: у бюджеті 2003 року новий прогресивний коаліційний уряд спільно із більшістю в парламенті передбачив виділення на розвиток науки лише 763, 2 млн. грн., що становить тільки 0,31 відсотка від ВВП. А Верховна Рада цей показник визначила на рівні 1,7 відсотка від ВВП.

Прикро, але на шановному зібранні представникам Комітету Верховної Ради України з питань освіти і науки навіть слова не дали. Хоча лише короткий аналіз наведених мною недоліків свідчить про наявні гострі проблеми в науковій галузі, інноваційній діяльності.

Нехтування чинного законодавства, певна невизначеність підзаконних актів стримують розвиток вітчизняного виробництва, не сприяють впровадженню досягнень науки в практику. Перелічені недоліки, з огляду на ті-таки незрозумілі причини, на жаль, стали характерними і для проекту програми дій уряду, яку обговорює парламент.

На цьому тлі Закон України «Про спеціальний режим інвестиційної та інноваційної діяльності технологічних парків» є єдиним діючим механізмом інноваційної політики держави. В останні два-три роки інноваційна діяльність, за даними Держкомстату, здійснювалася в одному з кожних п'яти підприємств. За об'єктивними даними, ця цифра не перевищує 7—8 відсотків.

Саме тому Комітет з питань науки і освіти визнав нещодавно за необхідне вдруге проаналізувати діяльність технологічних парків. Перше засідання комітету з цього питання відбулося у грудні 2001 року. Ще тоді, загалом підкреслюючи важливу роль технопарків щодо стимулювання виробничого впровадження вітчизняних розробок та технологій, випуску нової, конкурентоспроможної на світовому ринку продукції, народні депутати відзначили, що діяльність технологічних парків потребує серйозної підтримки та подальшого розвитку.

Наша довідка

Технопарки мають стратегічне значення для розвитку сучасної конкурентоспроможної продукції, стимулювання економічного і суспільного розвитку держави. За статистичними даними, у світі налічується понад тисяча технопарків, розміщених головним чином в Америці, Європі та Азії. Організації типу «наукові парки» довго залишалися специфічним американським феноменом (з'явились 1951 року в штаті Каліфорнія на базі Стенфордського університету). У 70-х роках вони вже були в Західній Європі, а в останнє десятиріччя минулого століття «паркова хвиля» охопила всі розвинені держави світу і багато країн, що розвиваються. Лідерами за кількістю та вкладом у розвиток економіки є США, де діють понад півтори сотні технопарків. Поширюється їхня діяльність у Німеччині, Великій Британії, Франції, Японії. Обсяги реалізації наукоємної продукції в них сягають десятків мільярдів доларів США.

Характерно, що саме кризові явища в економіці спонукають бурхливе зростання кількості технопарків. На початку 80-х років минулого століття Англія потерпала від кризи у вугільній, текстильній промисловості. Уряд М. Тетчер ухвалив рішення про створення в цих депресивних районах поблизу університетів технопарків. Нині їх майже півсотні. Їх діяльність цілком себе виправдала.

Величезне значення надається технологічним паркам у Китаї. Китайські технопарки — яскравий прояв офіційної політики: «Одна країна — дві системи». Сьогодні в КНР — 53 національних технопарки, 50 провінційних парків та 30 парків при університетах.

Адресне спрямування сум — це благо

В Україні на сьогодні є вісім технопарків, а реально працюють лише чотири. Перші три створено 1999 року на базі Інституту фізики напівпровідників, Інституту електрозварювання імені Є. О. Патона, Інституту монокристалів Національної академії наук України, які мали серйозні наукові розробки світового рівня. Технологічні парки діють за двома схемами — із створенням юридичної особи і без створення юридичної особи, на основі угоди про спільну діяльність.

2001 року до складу трьох діючих приєднався технологічний парк «Вуглемаш» (Донецьк). Головне його завдання — впровадження на шахтах нового високоефективного вітчизняного обладнання та енергозберігаючих технологій для вугледобувної галузі.

У 2002-му за сприяння Комітету ВР з питань науки і освіти створено ще чотири технопарки («Інститут технічної теплофізики», «Київська політехніка», «Інтелектуальні інформаційні технології», «Укрінфотех»), які перебувають у стадії становлення і, на жаль, ще не розпочали роботу. Провідні університети України, крім Національного технічного університету «КПІ», практично не беруть участі в діяльності нових формувань. На жаль, метою багатьох колективів став не розвиток науки і технологій, а заробляння коштів на поширення платного навчання, комерціалізації освітньої діяльності.

Перелічені технопарки діють відповідно до Закону України «Про спеціальний режим інвестиційної та інноваційної діяльності технологічних парків». Згідно з ним технопаркам, учасникам технопарків та спільним і дочірнім підприємствам надається право за визначеними для них пріоритетними напрямами реалізувати інноваційні та інвестиційні проекти.

Спеціальний режим інвестиційної та інноваційної діяльності запроваджується на 15 років і розповсюджується не на всю діяльність технологічних парків, а лише на ті проекти, що пройшли експертизу та державну реєстрацію в Міністерстві освіти і науки. Ідея спеціального режиму діяльності полягає в самоінвестуванні, в тому, що суми податку на додану вартість із операцій з продажу товарів (виконання робіт, надання послуг), пов'язаних з виконанням інвестиційних та інноваційних проектів за пріоритетними напрямами діяльності технологічних парків, та сум податку з прибутку, одержаних від виконання зазначених проектів та реалізації послуг, зараховуються на спеціальний рахунок технопарків і використовуються виключно на їхню наукову, науково-технічну діяльність та розвиток власної науково-технологічної бази. Отож діяльність технопарків стосовно використання звільнених від податку коштів є прозорою і може легко контролюватися.

Адресне спрямування сум податку на додану вартість та сум податку з прибутку від реалізації інноваційних проектів технологічних парків на наукову та науково-технічну діяльність, розвиток власних науково-технологічних і дослідно-експериментальних баз, по суті, є механізмом реінвестицій в інноваційні розробки технологічних парків. Це дуже важливо тепер, коли наша наука та науково-технічна сфера отримують мізерні кошти на свій розвиток.

Крім вищезазначених пільг, технопарки та їх учасники звільняються від сплати ввізного мита та податку на додану вартість на сировину, матеріали, устаткування, обладнання, комплектувальні та інші предмети, яких не виробляють в Україні або які не відповідають технічним характеристикам та міжнародним стандартам. Це дає можливість істотно зменшити собівартість готової продукції, технологічних парків і підвищити її конкурентоспроможність і на внутрішньому, і на зовнішньому ринках.

Що це дає на практиці?

Розглянемо досягнення технопарку «Напівпровідникові технології і матеріали, оптоелектроніка та сенсорна техніка». Ним розроблено абсолютно конкурентоспроможні зразки інтелектуально ємної продукції — «електронний ніс» та «електронний язик», що використовуються для розпізнавання хімічних зразків біотехнологічних, фармацевтичних, харчових продуктів. Ці розробки допоможуть уже найближчим часом зробити якісний стрибок у виробничих технологіях світу, а їх частка в приладобудуванні досягне 10 відсотків. Основою цієї продукції є нові сенсорні системи, що розроблені в інститутах НАН України. Проте, крім сенсорів, у приладах є електронні компоненти, мікронасоси та інші деталі, які вже широко використовуються у світі, але їх у нас не виробляють. Комплектація зазначених розробок становить майже 40—50 відсотків її вартості. Запроваджуючи мито та податок на додану вартість на ці товари, ми робимо нашу найновішу продукцію менш конкурентоспроможною.

Сьогодні чотири діючі технопарки виконують 64 інноваційні проекти, передбачено випуск нової наукоємної продукції на суму понад 5,5 млрд. грн. За два роки їхньої діяльності реалізовано інноваційної продукції на суму понад 292,8 млн. грн., зокрема експортовано на 102,9 млн. грн. На спеціальні рахунки технопарків перераховано 25,4 млн. грн., які спрямовувалися виключно на науково-технічну діяльність та розробку нових технологій.

До того ж технопарками відраховано до Державного бюджету 15,8 млн. грн., створено понад 10 тис. робочих місць. Технопарками «Інститут електрозварювання», зокрема, створено 2700 робочих місць, «Вуглемаш» — понад 7000.

Ще кілька прикладів. Колективом технопарку «Вуглемаш» розроблено технічну документацію на гірничо-шахтне обладнання, комбайни та кріплення для тонких вугільних пластів від 0,6 до 3,2 м, яке не має вітчизняних аналогів та з деяких параметрів перевищує світові зразки. Ця розробка дає змогу підвищувати безпеку роботи шахтарів та її ефективність.

Технопарком «Інститут електрозварювання» на Інгулецькому гірничо-збагачувальному комбінаті впроваджено технологію магнітної сепарації руди, що сприяло збільшенню місткості заліза в ній з 64 до 70 відсотків. Цей показник кращий, ніж в Росії і Бразилії. Продукція комбінату стала конкурентоспроможною і її експортують за кордон.

Технопарком «Інститут монокристалів» налагоджено виробництво тестсистем третьої генерації для виявлення в крові різних збудників інфекції — СНІДу, гепатиту ВС, сифілісу, туберкульозу тощо. Це нова і дуже перспективна розробка, яка дає шанс Україні завоювати світовий ринок.

Було б усе добре, якби...

Реалізація проектів в умовах спеціального режиму інноваційної діяльності дає змогу технопаркам та їх учасникам розвивати свою науково-технічну та інноваційну структуру. Інститут електрозварювання імені Є. О. Патона придбав високопотужний діодний лазер та оптику для інфрачервоного випромінювання на суму 1,3 млн. грн. для створення нової лазерної технології зварювання конструкційних матеріалів у різних середовищах.

Кошти спецрахунків учасників технопарку стають надійним цільовим джерелом фінансової підтримки високотехнологічних виробництв. Каховський завод зварювального устаткування використав понад 600 тис. грн. для розробки та випуску дослідного зразка рейкозварювальної машини К-1000, яка започаткувала нове покоління машин для контактного зварювання високоміцних залізничних рейок.

Замовлення на такі машини надійшли з Росії, США, Канади, Китаю, Бразилії. Колективом цього заводу залучено на оновлення матеріально-технічної бази 5 млн. грн.

В активі ТОВ «Технолуч» — дослідно-промислова технологія та обладнання для магнетронного нанесення склозахисного покриття до промислового рівня. Це дуже важлива і перспективна технологія для створення елементарної бази мікрокомп'ютерів.

Проте наявні об'єктивні та суб'єктивні чинники, що стримують і навіть перешкоджають діяльності технологічних парків. На жаль, про це, повторюся, не йшлося на вищезгаданій науково-практичній конференції за участю Президента України.

По-перше, йдеться про неузгодженість вирішення деяких питань на законодавчому рівні. Головним із них є недостатність та недосконалість визначення Цивільним кодексом України поняття «спільний договір», згідно з яким створено і діють більшість технопарків. Поняття «спільний договір» технологічних парків набагато ширше і виходить за правові рамки, визначені Цивільним кодексом України.

По-друге, Комісія з організації діяльності технологічних парків та інноваційних структур інших типів, створена постановою Кабінету Міністрів України від 9 серпня 2001 року, перебрала на себе деякі функції, закріплені Законом «Про спеціальний режим інвестиційної та інноваційної діяльності технологічних парків» за Міністерством освіти і науки України, і перетворилася, по суті, з дорадчо-консультативного органу при Кабінеті Міністрів України на орган виконавчої влади. Це не могло не позначитися на виконанні положень закону, призвело до затримки реєстрації нових технопарків, значно збільшило строки розгляду та затвердження інноваційних проектів. З листопада 2002 року вона взагалі не працює, не розглянула жодного проекту технопарку.

По-третє, слід підвищити статус інноваційних проектів технологічних парків та відповідальність за вчасне та якісне виконання. Правова незахищеність проектів стає основним гальмом діяльності технопарків та причиною необґрунтованих утисків з боку фіскальних органів. Почастішали випадки, коли виконання проектів стримується і навіть припиняється через невиконання органами митної служби положень закону про ввезення матеріалів, устаткування, обладнання тощо для виконання зареєстрованих інноваційних проектів. Це призводить до банкрутства тих небагатьох підприємств, які ще займаються інноваційною діяльністю, та відвертає інвесторів від фінансування інноваційних проектів. У кінцевому підсумку дискредитується сама ідея створення і діяльності технопарків.

Не заважайте, панове!

Крім того, податковими та іншими органами по декілька разів на рік здійснюються необґрунтовані перевірки технопарків та їх учасників, що, по суті, зриває їх роботу. Така ситуація склалася, зокрема, на Каховському заводі електрозварювання, де податківці намагаються заблокувати роботу.

Як приклад негативного ставлення та дискредитації ідеї технопарків можна навести інформацію в системі Інтернет від 17 лютого 2003 року. «У Києві покладено край «технопарковим» аферам», за повідомленням «LIGA ONLINE», — йдеться в ній.

Я стверджую, що ніхто не гарантований від проникнення шахраїв у будь-яку сферу діяльності, навіть у податкову міліцію. Але один випадок — це не привід кидати тінь на всіх науковців.

Прикро, що Податкова адміністрація України підготувала доручення (від 20 січня 2003 року № 70/15-0110) Першого віце-прем'єр-міністра України про недоцільність надання передбачених законодавством податкових пільг.

Держава взяла курс на інноваційний розвиток. Це наголосив Президент України на вже згаданій мною нараді. Підготовлено програму дій Кабінету Міністрів України, яка нині перебуває у Верховній Раді України. Разом з тим процеси інноваційного розвитку проходять дуже повільно.

Корисним для України мусить стати іноземний досвід, зокрема Фінляндії, країни не багатої на ресурси. Там при парламенті успішно діє Комітет майбутнього, який не тільки визначає пріоритетні напрями розвитку науки, промислової політики, а й фінансує суперпроекти. До речі, Фінляндія витрачає на науку 4,5 відсотка коштів від ВВП. Усі розвинені країни не шкодують на це коштів. А ми через свою консервативність, з одного боку, нестримне бажання окремих високих посадовців збагатитись — з другого, недооцінюємо роль науково-технічних інновацій як головного чинника сталого економічного розвитку.

Народні депутати, члени Комітету з питань науки і освіти вважають, що спільні послідовні дії законодавчої та виконавчої гілок влади на підтримку діяльності технопарків забезпечать прискорений розвиток економіки.

Негайних змін потребують окремі положення Закону України «Про спеціальний режим інвестиційної та інноваційної діяльності технологічних парків». Інноваційні проекти мають бути новими роботами, їх виконання не повинно зменшувати обсяги надходжень до Державного бюджету. Їх термін виконання має складатися зі строку проекту плюс один рік, але не більш як п'ять років.

Реформування потребує діяльність комісії з розгляду і затвердження проектів технопарків. Вона має стати незалежнішою, формуватися на представницьких засадах. Доцільно було б голову комісії обирати на загальних зборах НАН України терміном на два роки. Уряд же повинен мати наглядову раду, яка відстежуватиме діяльність комісій з розгляду проектів технопарків.

Ці та інші кроки мусять зміцнити позиції вітчизняних виробників на глобальному економічному ринку, сконцентрувати фінансовий та інтелектуальний капітал на нових пріоритетних напрямах, підтримці національних економічних лідерів, які стали локомотивами розвитку держави. Адже, за висновками японських учених, країни, що обрали інновацію як головну стратегію розвитку, успішно подолали кризу перехідного періоду від ери постіндустріальної до ери інформаційної.

Станіслав НІКОЛАЄНКО, голова Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти.

Справі Козаченка, вважають, бракує об'єктивності

ТОЧКА ЗОРУ

Справа колишнього віце-прем'єра Леоніда Козаченка вестиметься за сценарієм, який не передбачає об'єктивного і відкритого розслідування, вважають представники Української аграрної конфедерації і Української зернової асоціації. На їхню думку, оприлюднену під час прес-конференції, коли б слідство і аргументація були б відкритими, то порядок цифр у звинуваченнях Козаченка залишився б, але знак змінився б на протилежний: замість завдання збитків йшлося б про уникнення від додаткових втрат сільгоспвиробників в умовах значного перевищення пропозиції зерна над попитом. І якщо дехто вважає, що падіння цін відбулося через відсутність заставних закупівель зерна, то це елементарне нерозуміння принципів ринкової економіки. Навіть за ідеальних умов (повне і вчасне бюджетне фінансування) заставні зукупівлі не перевищили б 2 млн. тонн, в той час як «надлишкові» обсяги пропозиції зерна в грудні сягали за 10 млн. тонн. Де поділася б решта 8 млн. тонн безактивного експорту і наскільки низько опустилися б ціни в такому випадку, поважні експерти звинувачення замовчують, бо висновки виявилися б невтішними. Без закупівель торговельних компаній і активного експорту ціни на колоскові знизилися б не до 300—400 гривень за тонну, як було насправді, а до 150—200 гривень з доставкою на елеватор. А в найгіршому випадку (за відсутності експортного попиту) зерно втрачало б споживчі якості в непристосованих для довготривалого зберігання приміщеннях. Або сільгоспвиробникам довелося б платити чималі суми за його зберігання на елеваторах без перспективи реалізації.

Можливо, під приводом боротьби з трейдерами дехто хоче повернути часи, коли сільгоспвиробники вимушені були віддавати збіжжя за безцінь в обмін на пальне, як це практикувалося п'ять—сім років тому, що призвело до значного зниження хлібного валу в Україні в 1999—2000 роках. Нагадаємо, відповідно до рішення Печерського районного суду термін утримання Леоніда Козаченка під вартою продовжено до двох місяців.

Валерій ДРУЖЕНКО.

ОТАКОЇ!

Ні цвяха, ні унітаза

Фото автора.

Напис «Американців не обслуговуємо!» з'явився на рекламних щитах торговельного дому «Максі-Дім» у Донецьку. Таким чином магазин, який продає будівельні матеріали і сантехніку, вирішив висловити своє ставлення до подій в Іраку. «Ми проти будь-якого насилля і руйнування, — йдеться в офіційній заяві керівництва фірми. — І ми протистоятимемо всілякому знищенню в міру наших сил. Тому ми не продамо жодного цвяха тим, хто причетний до найбільших руйнувань у XXI столітті».

Завітавши до названого магазину, кореспондент «Голосу України» не виявив у торговельній залі жодного янкі, який слізно благав би продати йому бодай мішечок українського цементу. До речі, такий самий напис — «Американців не обслуговуємо» — прикрасив і рекламні щити ще двох магазинів будматеріалів: «П'ять зірок» та «Будцентр». Останній зажив слави завдяки використанню на своїх білбордах зображення «людини, схожої на Леніна», що стало причиною навіть судового позову з боку місцевої організації Всеукраїнського союзу робітників. Не виключено, що антиамериканська акція — черговий рекламний трюк.

Ліна КУЩ.

На знімку: радій, що ти не американець!

Приватизацію вести відкрито

Ситуація навколо продажу 25 відсотків пакета акцій Нікопольського заводу феросплавів викликає занепокоєння у потенційних інвесторів. Про це **повідомлено на прес-конференції в УНІАН**. Голова правління «ПриватБанку» Олександр Дубілет наголосив, що «банк готовий заплатити за пакет 500 млн. грн., тоді як Фонд держмайна оцінив пакет у 53 млн. і навмисно обмежив його участь у конкурсі. Але банк уже протягом трьох років бере участь в управлінні заводом, вклав 40 млн. грн. в його технічне переоснащення, а тепер нам хочуть довести, що один з найбільших банків в Україні — несолідний інвестор».

Директор Запорізького феросплавного заводу Павло Кравченко зазначив, що деякі бізнесові структури, досягаючи своєї мети, грубо порушують права інших інвесторів. Тому його завод усіма законними методами домагатиметься проведення конкурсу на прозорих умовах. Інакше програють не лише підприємства, а й казна, до якої не надійдуть значні кошти.

Олег МИКОЛЕНКО.

РЕАЛІЇ

Прощавай, тепло!

Схоже, опалювальний сезон у Кіровограді закінчився. Достроково і, як завжди, без попередження. Батареї у квартирах стали холодними ще в середу, однак до кінця тижня мешканці обласного центру сподівалися, що незручності — явище тимчасове. Вірити в це спонукали й запевнення представників влади, зокрема, начальника головного управління житлово-комунального господарства Наталії Чебаник. Вона обіцяла, що вже в п'ятницю у квартирах потеплішає. Але і в понеділок ситуація не змінилася.

Директор ВАТ «Кіровоградгаз» Анатолій Фабрика пояснює ситуацію величезними боргами за спожитий газ і його транспортування. Так, з початку року комунальні підприємства «Кіровоградтеплоенерго», «Теплоелектроцентраль» і «Теплоенергетик» сумарно завинили понад мільйон гривень «Кіровоградгазу» і понад п'ятсот тисяч — Черкаському управлінню магістральних газопроводів...

Розраховувати, що міській владі вдасться відшкодувати потрібні на погашення боргу кошти, не випадає. У Кіровограді досі не затверджено бюджет на нинішній рік. Відповідно, місто може витрачати щомісяця не більше однієї дванадцятої частини минулорічних видатків. Та цих грошей навіть на зарплату бюджетникам не вистачає. Тож тепла кіровоградці тепер можуть чекати хіба що від погоди...

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Алушта взялася за голову

На вимогу депутатів міськради тут почала роботу комісія Верховної Ради, яка має перевірити дотримання законодавства про місцеве самоврядування міським головою Олексієм Нечаєвим. На думку багатьох депутатів, О. Нечаєв одноосібно виносить постанови, які не можуть бути прийняті без затвердження сесії.

Зокрема, міський голова щедро роздавав в оренду комунальну власність, укладав договори оренди земельних ділянок, оцінку яких готує комерційна фірма, що працює безпосередньо в міськвиконкомі. А відсутність конкурсів з продажу дорогих ділянок узбережжя призвела до значного скорочення надходжень коштів у міський бюджет.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

«Будинок клоунів» — не жарт

Перший в Україні театр лицедійного жанру «Будинок клоунів», господарем якого стала популярна комік-трупа «Маски», відкрито в Одесі.

Розмістився він у приміщенні колишнього кінотеатру «Дружба». Презентовано новий театр прем'єрою еротичної комедії «Отелло», створеною «Масками» за мотивами однойменного твору Шекспіра. Лицеїді надаватимуть свою сцену вітчизняним та зарубіжним творчим колективам, театральним клоунам, артистам розмовного жанру, профіль яких відповідає амплуа театру.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Фото Олега ВОЛОДИМИРІВСЬКОГО (УНІАН).

У НОМЕР

Україна. Ракурс — інформаційний

(Початок на 3-й стор.).

— Окресліть, будь ласка, завдання й тематику нинішнього конгресу.

— Конгрес має внести вагомий вклад у розвиток основних принципів, закріплених у деклараціях Московської, Бухарестської та Токійської конференцій з інформаційного суспільства. Сподіваємося, що в ході конгресу з'являться нові пропозиції України для розгляду на Всесвітньому саміті з інформаційного суспільства. Буде обговорено й підготовлено пропозиції країн — членів Регіональної співдружності в галузі зв'язку до Декларації і Плану дій світового співтовариства.

Учасники конгресу аналізуватимуть проблеми і стратегію побудови інформаційного суспільства у країнах з різним рівнем соціально-економічного розвитку, роль і місце інфокомунікаційних технологій у реалізації принципів Декларації тисячоліття ООН, стимулювання розвитку ІКТ на основі технопарків як інкубаторів інноваційного бізнесу, соціально-економічні проблеми адаптації до інформаційного суспільства.

Під час конгресу будуть проведені пленарні засідання, працюватимуть спеціалізовані секції «Регіональні і національні стратегії», «ІКТ у формуванні й розвитку інформаційного суспільства», «Формування відкритого інформаційного суспільства». Обговорюватиметься широкий спектр проблем, зокрема щодо нових рішень і можливостей ІКТ у формуванні інформаційного простору, забезпечення глобальної взаємодії відкритих телекомунікаційних систем, досвіду офшорного програмування в Україні, стратегії розвитку єдиного освітнього інформаційного середовища. Не будуть обійдені увагою також питання довготривалого зберігання комп'ютерної інформації, створення і розвитку інформаційної інфраструктури суспільства, сучасних супутникових рішень у розвитку інформаційного суспільства, ролі й значення державних органів та громадських організацій у подальшому розвитку індустрії програмного забезпечення в Україні, формування сприятливого середовища для розвитку ІКТ, створення нормативно-правових, фінансово-економічних та організаційних умов для їх широкого застосування у державному управлінні, освіті, охороні здоров'я, культурі.

Обговорюватиметься також важливість аналізу і контролю ризиків впровадження інформаційних технологій, стратегії інтеграції та інтелектуалізації загальнонаціональних мереж, становлення системи електронних бібліотек в Україні, практичний досвід впровадження телемедичних систем та можливості впровадження нових інформаційних систем для вирішення наукових і практичних завдань медицини. Велику увагу буде приділено запровадженню моделей е-урядування в різних державах, зокрема в Україні, Росії, Молдові, Білорусі, Східній Європі, Канаді тощо.

Звичайно, учасникам конгресу належить обговорити і не менш важливі проблеми — проаналізувати існуючі та потенційні загрози інформаційній безпеки, безпеки інформаційних та комунікаційних мереж і систем, а також засоби протидії таким загрозам.

— Державний комітет зв'язку та інформатизації — один з ініціаторів і головних розробників національної програми «Електронна Україна». Чи передбачається її обговорення учасниками конгресу?

— У Міжнародному виставковому центрі, що на Лівобережжі столиці, 2—5 квітня відбудеться друга спеціалізована акція «Електронна Україна». Її організатори — Держкомзв'язку, Комітет Верховної Ради України з питань будівництва, транспорту, житлово-комунального господарства і зв'язку, Українська асоціація виробників телекомунікаційного обладнання, виставкові компанії «ITE Group PLC», Прем'єрЕкспо, ХітЕкспо. Саме тут і презентуватиметься довгострокова програма «Електронна Україна», яка визначає шляхи прискорення інформатизації суспільства та подолання цифрового розриву і є пріоритетною програмою Держкомзв'язку. Додам, що документ «Електронна Україна» визначає й подолання комп'ютерної неграмотності, зокрема, відкриття громадських комп'ютерних центрів по всій території України, забезпечення більш дешевого, швидкого та надійного Інтернету, розвиток індустрії розробки програмного забезпечення. Важливе місце в проекті «е-Україна» відведено соціальним питанням: забезпечення комп'ютерною технікою незахищених верств населення та осіб з обмеженими фізичними можливостями, які отримають доступ до інформації і, відповідно, зможуть максимально соціалізуватися. До того ж документ буде гармонізовано з іншими вже діючими програмами, зокрема з Національною програмою інформатизації України. Учасники конгресу матимуть змогу ознайомитись з досвідом реалізації та особливостями програм «е-Росія», «е-Європа», «е-Європа плюс».

Демонструватимуться і досягнення електронного розвитку, впровадження інформатизації і телекомунікацій в різних країнах: працюватимуть галузева виставка телекомунікацій, мереж та веб-технологій «Телеком & Інтернет», спеціалізовані виставки «Корпоративні і банківські системи» та «Інтегровані системи управління і безпеки».

Насамкінець зазначу, що про свою участь у виставках та конференціях вже заявили понад 90 провідних українських та зарубіжних компаній.

Розмову вела Наталія ВЕРЕТЕННИК. ▼

Конкуренція по–українськи,

або Дещо про підтримку вітчизняного виробника

Конвеєрна стрічка для вугільних підприємств завжди була одним з основних атрибутів нормальної, стабільної роботи. Не буде стрічки — зупиняться шахти, гірники залишаться без роботи, а країна без вугілля.

За часів Радянського Союзу запаси стрічки здавалися невичерпними. Вугільники купували її з запасом. Не було проблем і в самих виробників. Гроші за відпущену продукцію надходили регулярно.

До початку 90-х років минулого століття завод гумотехнічних виробів (ГТВ), а саме про нього йтиметься в цій статті, був найбільшим постачальником конвеєрних стрічок для вітчизняної гірничодобувної промисловості, виробляючи 4,3 млн. кв. метрів гумотканинної стрічки на рік. Це забезпечувало 75 відсотків потреби всієї вугільної промисловості колишнього СРСР.

Створений 1967 року, Лисичанський завод був єдиний в Україні, що випускав цю стратегічну продукцію. Крім нього в ті роки були, мабуть, відомі ще такі виробники, як Свердловський завод ГТВ, Московський завод «Каучук», Курський і Карагандинський заводи ГТВ. Але всі вугільники знали, що дійсно високоякісну, саме гумотканинну конвеєрну стрічку можна придбати лише на Луганщині.

Тоді, за років розквіту підприємства, усвідомлюючи важливість і значущість заводу та його продукції, було ухвалено рішення закупити в Англії комплектне виробництво полівінілхлоридних гумотканинних конвеєрних стрічок. І заводчанам вдалося зберегти унікальне обладнання. Але, на жаль, не вдалося зберегти дев'ятитисячний колектив, що працював на заводі. Коли в 1992—1993 роках обсяги виробництва різко впали, люди почали залишати підприємство. Потужності Лисичанського заводу ГТВ, що був містоутворювальним, завантажувались у ці й наступні роки лише на 3—12 відсотків. І, нарешті, на кінець 90-х років виробництво конвеєрної стрічки практично зупинилось.

Незважаючи на те, що продукція заводу є унікальною, що її постійно потребують підприємства вугільної промисловості (на сьогодні з 200 кілометрів конвеєрних стрічок, що працюють на шахтах України, понад половина зношена до краю), завод так і не спромігся домогтися державної підтримки. Змінювалися уряди, прем'єр-міністри, ухвалювалися постанови й розпорядження, обіцянка змінювала обіцянку, але підприємство так і залишалося поза зоною уваги державних мужів.

Достеменно невідомо, хто і коли ухвалив «геніальне» рішення, що ніж піднімати з колін власне, вітчизняне підприємство, краще купувати конвеєрну стрічку за кордоном. Одне можна сказати напевне: державником ця людина не була і про інтереси країни не замислювалася. Але, так чи інакше, рішення прийняли. І потяглися кілометри закордонної конвеєрної стрічки в Україну.

Першою була німецька фірма «Транспортгуммі Дланкенбург Гмбх», потім французька «Депре», голландська «Данлоп-Енерка б. в.», англійська «Феннер-Данлоп», болгарська «Каучук», бельгійці, чехи та інші іноземні виробники гумотехнічних виробів.

▼ Окрім того, постійно на українському ринку була присутня всім давно і добре відома стрічка російського ЗАТ «Курськгумотехніка». Одне слово, задоволені були всі: і іноземні виробники, які регулярно отримували замовлення та валюту з України, і вітчизняні чиновники, які сприяли просуванню на українському ринку їхньої продукції. Отже, звичайний «бізнес по-українськи», що став особливо модним і популярним в останні роки минулого століття.

Стало очевидним, що в ситуації, коли державі, м'яко кажучи, не до проблем окремого заводу, хай навіть єдиного в Україні здатного виробляти унікальну продукцію, без серйозного інвестора підприємство не відновити.

І спроби знайти його робилися. Так, у другій половині 1997 року вже майже було досягнуто угоди про створення спільного підприємства Лисичанським заводом гумотехнічних виробів з французькою фірмою «Депре» і німецькою «Транспортгуммі». Але щось в останню мить західних інвесторів налякало. Чи то економічна нестабільність у країні зупинила їх, чи то інвестиційний клімат на Луганщині не задовільнив. Отож, не склалося...

І невідомо, чим би все це закінчилося для Лисичанського заводу ГТВ, якби 2000 року туди нарешті не прийшов стратегічний інвестор. Ним стало ЗАТ «Фонд». 1 вересня 2000 року, на базі трьох заводських цехів, шляхом виокремлення їх зі складу ВАТ «Лисичанський завод ГТВ» як цілісного технологічного комплексу, було створено самостійне підприємство — ТОВ Науково-виробниче підприємство «Лисичанський гумотехнічний завод» (ТОВ НВП «ЛГТЗ»), що спеціалізується на випуску конвеєрної стрічки.

За досить короткий термін у відновлення і модернізацію виробництва інвестор вклав майже 40 млн. грн. І якщо 1999 року підприємство випустило лише 20 тис. кв. метрів конвеєрної стрічки, то вже 2001-го було вироблено 101 477 кв. метрів.

2002 року на ЛГТЗ було освоєно серійне виробництво особливо міцної, негорючої гумотканинної конвеєрної стрічки міцністю до 2500 кг/см. Запровадження її на шахтах, замість гумотросової, дає більший економічний ефект з багатьох показників і підвищену пожежобезпеку.

Нині вся продукція Лисичанського ГТЗ конкурентоспроможна. Про що свідчать численні дипломи, отримані останнім часом на найбільш представницьких ярмарках і виставках гумотехнічних виробів. Про якість конвеєрної стрічки, яку випускає завод, найкраще кажуть сертифікати від НВО «Респіратор» (Донецьк) і Київського експертно-технічного центру. З ним підготовлено і програму випробувань та контролю за експлуатацією стрічок нової конструкції з застосуванням більш важкозаймистих матеріалів, що дасть змогу використовувати стрічки з обкладками завтовшки не більш як 4,5 мм на робочій поверхні і 3,5 мм на неробочій, аналогів якій немає в СНД. При цьому ціна стрічок зросте не більш як на 20 відсотків.

Всі підприємства вугільної промисловості України, що працюють з Лисичанським ГТЗ, дають лише позитивну оцінку його продукції. Можна з упевненістю сказати, що на сьогодні Лисичанський гумотехнічний завод спроможний забезпечити вугільну промисловість всіма типами конвеєрних стрічок українського виробництва, які не поступаються за якісними показниками закордонним аналогам.

Але, зізнаюся, ніколи не взявся б за написання цієї статті, якби її метою було лише описати нинішні успіхи лисичанців. Гадаю, що будь-хто з журналістів впорався би з цим завданням набагато краще, ніж я.

На жаль, як кажуть в Україні, не так склалося, як гадалося.

Отже, продукція відродженого вітчизняного підприємства — єдиного в Україні з виробництва конвеєрних стрічок — впевнено заявила про себе високою якістю, підвищеною безпекою під час експлуатації, асортиментом і доступною ціною. Вона затребувана на ринку, але...

А далі і йдуть численні «але», про які йтиметься в другій частині цієї статті.

Чому, якщо наші земляки здатні випускати високоякісні конвеєрні стрічки обсягом 1,5 млн. кв. метрів на рік, в останні два роки випущено лише 149 531 кв. метр стрічки? Чому, якщо 2001 року випущено, як згадувалося вище, 101 477 кв. метрів стрічки, 2002 року обсяг виробництва становив лише 48 054 кв. метри?

Відповідь проста: у підприємства відсутні обігові кошти через хронічну заборгованість вугільних підприємств. Лисичанський ГТЗ виграє тендери, поставляє вироблені на заводі стрічки споживачам і... роками чекає на оплату відпущеної продукції. Ідучи назустріч вугільникам, розуміючи їхні проблеми, завод відпустив їм продукцію без попередньої оплати. Таким чином, фактично став інвестором, спонсором, доброчинником. Можна назвати як завгодно. Але ціна такої доброчинності виявилася занадто велика для заводу. На 1 липня 2002 року вугільні підприємства України заборгували ЛГТЗ 5 152 129 грн., а на 1 січня 2003 року вже 6 841 721 грн. Серед них лише по рідній Луганщині боргів на 2,2 млн. грн.

Ви скажете: мовляв, самі винні, не треба було віддавати без попередньої оплати. І саме тут ми зіштовхуємося з так званою конкуренцією по-українськи. Чи можна відпускати продукцію лише за попередньою оплатою? Можна і треба. Але в такому разі лисичанцям кажуть: коли ви не розумієте проблем вітчизняної вугільної галузі, не бажаєте працювати з нами в борг, ми закуповуватимемо стрічку в іноземців. Вони можуть зачекати з оплатою, а коли дуже наполягатимуть, то тут і міністерство рідне допоможе — надасть якусь дотацію. Та й, погодьтеся, у закордонних виробників немає таких проблем, як у ЛГТЗ, де кожну копійчину обігових коштів рахують, де фактично з нуля відновили виробництво. За кордоном, звичайно, зачекати можуть, бо ж гроші не останні.

От і доводиться піддаватися такому неприхованому шантажу з боку вугільників, фактично кредитуючи вугільні підприємства країни.

Куди ж дивиться Державний департамент вугільної промисловості, Міністерство палива і енергетики України? — спитаєте ви. Відповім: за кордон, на близьке і далеке зарубіжжя.

От кілька фактів про те, як із завидною постійністю підтримується вугільниками України іноземний виробник конвеєрних стрічок. За дев'ять місяців 2002 року у вугільній галузі України на конвеєри навішано гумотканинної стрічки 180 тис. кв. метрів. З них лисичанської стрічки лише 53 тис. кв. метрів (29,7%). Зате російської (виробництво ЗАТ «Курськгумотехніка») — 85,5 тис. кв. метрів (48%), решта — продукція далекого зарубіжжя.

Ще один приклад. Лише за третій квартал 2002 року Мінпаливенерго придбало для вугільної галузі конвеєрної стрічки у тої ж «Курськгумотехніки» на 1 млн. доларів, а в Німеччини («Транспортгуммі») — на 3 млн. доларів.

Як можна пояснити таке дивне ставлення до вітчизняного виробника вітчизняного ж чиновника? Може, іноземна стрічка дешевша за лисичанську? Та ні. Курська і наша за ціною однакові, стрічка з далекого зарубіжжя — на 30—40 відсотків дорожча. Може, якість імпортної стрічки краща? Теж ні. Про що свідчать всі можливі і неможливі сертифікати, отримані Лисичанським гумотехнічним заводом. Хоч як хотіли чи не хотіли чиновники найрізноманітнішого рангу — ну не горить гумотканинна стрічка ЛГТЗ! На відміну, до речі, від гумотросової стрічки закордонного виробництва. Адже саме вона спричинила аварію на селідовській шахті «Україна», яка забрала життя тридцяти шести гірників. А лисичанська стрічка жодного разу, починаючи з 1967 року, не стала причиною пожежі.

Отже, не відшукавши жодної об'єктивної причини тому, що продукцію ЛГТЗ в Україні під різними приводами відмовляються купувати, можна дійти висновку, що причини тут не об'єктивного, а швидше суб'єктивного характеру.

Бо чим можна пояснити, що за дефіциту державного бюджету конвеєрну стрічку купують у іноземного виробника? Держава втрачає валютні кошти, відправляючи за кордон до 25 млн. доларів на рік, коли існує і працює вітчизняний виробник.

Може, хтось не розуміє, що ці гроші безповоротно залишають Україну? Може, хтось не розуміє, що тим самим позбавляє майбутнього власних громадян, які працюють на цьому підприємстві? Та й сам завод, у якого фактично «вимили» обігові кошти, довго не протягне.

Гадаю, що на прикладі Лисичанського ГТЗ яскраво видно проблеми нашого хворого суспільства, де економічну доцільність і суспільну значущість заміняє особиста зацікавленість того чи того чиновника.

Потрібні ще факти, що підтверджують цю тезу?

Розгорнімо довідково-інформаційний вісник підприємств вугільної промисловості Мінпаливенерго України «Сбойка» (№12 за грудень 2002 року). У величезній, на дві шпальти, статті «Стрічка без кордонів» автор А. Александров яскраво описує всі принади і переваги польської конвеєрної стрічки «АТ Стоміль Белхатов». Погодьтеся, в офіційному виданні Мінвуглепрому такий матеріал не з'явився б без дозволу згори. Конкуренція, скажете ви. Так, але знову ж «конкуренція по-українськи». Річ у тім, що і Польща, і Росія не сплачують ввізне мито на поставку в Україну конвеєрної стрічки власного виробництва. Саме такої стрічки, як виробляє Лисичанський ГТЗ! Нам що, іноземний виробник ближчий, ніж свій власний? Нам інтереси іноземного робітника важливіші, ніж інтереси громадянина України?

Шановний А. Александров, судячи зі статті, відвідавши Польщу і скуштувавши тамтешніх хлібів, нічтоже сумняшеся описує працю тамтешніх робітників, які виробляють конвеєрну стрічку, і каже про їхню зарплату «від 300 доларів». А Ви, пане Александров, знаєте, яка зарплата через таких, як ви, та інших лобістів продукції іноземних виробників у робітників Лисичанського ГТЗ? Якщо не знаєте, то поїдьте і запитайте. Хоча, звичайно, Лисичанськ — не Польща.

А на місці керівництва Лисичанського гумотехнічного заводу я б подав до суду на вищеназваного пана, хоча б за образу ділової репутації заводу і його працівників. Чи це не образа, коли, кажучи про стрічку Лисичанського заводу, автор дозволяє собі такий пасаж: «Це близьке, знайоме, недороге. Так і кортить додати: випробувано і перевірено, але язик не повертається». І це, повторюю, написано в офіційному друкованому органі Мінпаливенерго, написано про вітчизняне підприємство і при цьому не обгрунтовується жодним фактом.

Зрозуміти сміливого і безоглядного у власних міркуваннях журналіста можна. Адже за ним стоїть, на мій погляд, Державний департамент вугільної промисловості на чолі з М. Краськом, який, я вважаю, не на словах, а на ділі знає і вміє правильно лобіювати інтереси іноземного виробника. Підтверджує це безплатний семінар «Використання конвеєрних стрічок на вугільних підприємствах України», що відбувся 30 січня 2003 року в Донецьку, проведений відомою вже вам польською фірмою «АТ Стоміль Белхатов». Так от, цю зустріч було не тільки погоджено з Департаментом вугільної промисловості, а й телефонограму про її проведення з рекомендаціями взяти участь підписав особисто пан Красько.

Про ставлення директора департаменту вугільної промисловості до Лисичанського ГТЗ також, вважаю, свідчать його відповіді-відписки (№ 1-1757/8Д від 28.05.02 р. і № 1-1768/8Д від 29.05.02 р.), в яких М. Красько називає брак коштів на придбання вугільними підприємствами заводської конвеєрної стрічки «тимчасовими труднощами» і сподівається «на подальше плідне співробітництво» з підприємством, якого внаслідок такої «далекоглядної» політики завтра може просто не бути.

Нині на складі ТОВ НВП «ЛГТЗ» знаходиться 29 000 кв. метрів конвеєрних стрічок в асортименті на суму понад шість млн. гривень. Стрічку вироблено, а купувати її вугільникам немає на що. Так само, як немає чим віддавати борги за раніше поставлену стрічку, зокрема, і за бюджетними тендерними торгами, що проводило Мінпаливенерго. Зате на купівлю стрічки російського виробництва гроші знаходяться регулярно. Отож, робітники курського заводу із зарплатою. А свої...

Ну і, як-то кажуть, «щоб не висовувалися», Мінпаливенерго прийняло рішення, яким фактично остаточно добиває підприємство: виключило його продукцію зі списку тендерних закупівель на бюджетні кошти. Мало того, що протягом усієї історії проведення тендерів їх організатори, як на мене, під усілякими приводами оголошували переможцями торгівців курською стрічкою, так нині вигадали і документально закріпили поважну причину, що пояснює цей факт. На думку Мінпаливенерго, оскільки заводський інвестор представляє приватний капітал, то брати участь у торгах і перемагати не може і за бюджетні гроші заводську «приватну» конвеєрну стрічку не купуватимуть! А як же посередники, що торгують курською та іншою стрічкою, які постійно перемагають у тендерах?! Вони ж хто?!

А потім дивуються: чому конвеєрна стрічка горить і чому гинуть шахтарі?

Очевидно, що така ситуація триватиме доти, доки наші чиновники не почнуть мислити і діяти по-державному і керуватися у своїй діяльності, насамперед, державними інтересами.

Тільки від чиновників Мінпаливенерго нині залежить, чи збережемо ми майже 25 млн. доларів у країні, чи вивеземо цю валюту за кордон. Хіба не вигідніше дотувати сьогодні Лисичанський ГТЗ для виробництва вітчизняної конвеєрної стрічки в обсязі 6—9 млн. грн. на місяць з бюджетних коштів, виділених вугільній галузі, котрі буде повернуто шахтам у вигляді виробленої заводом стрічки, за рознарядками і цінами, погодженими з Мінпаливенерго і Мінекономіки?

Чи не доцільно запровадити ввізне мито на конвеєрну стрічку, що виробляється в Польщі, Росії тощо та завозиться в Україну й аналогічна тій, яку випускає ЛГТЗ? Конкуренція конкуренцією, але не на шкоду вітчизняному товаровиробнику. Чи, може, хтось скаже, що це недержавний підхід?

Ну, а поки що складається враження, що Мінпаливенерго, Державний департамент вугільної промисловості і особисто М. Красько роблять усе можливе для знищення підприємства, на якому працевлаштовано понад п'ятсот осіб.

І все-таки колектив заводу, на чолі зі своїм директором — кандидатом технічних наук Георгієм Олександровичем Поздєєвим, налаштований оптимістично. Незважаючи на всі труднощі, Лисичанський ГТЗ нині реально доводить і показує, як ефективно приватний капітал може служити державним інтересам. Хочеться сподіватися, що в нашій країні вже найближчим часом і на рівні уряду, слідом за деклараціями про підтримку вітчизняного товаровиробника, з'являться люди, які дійсно підтримуватимуть його реальними справами.

Микола ПЕСОЦЬКИЙ,
народний депутат України,
фракція СДПУ(о).

Продукція єдиного в Україні підприємства з виробництва конвеєрних стрічок впевнено заявила про себе високою якістю та підвищеною безпекою

Через стерню — до партнерства

ПРОБЛЕМИ ГАЛУЗІ

Нинішня весна припізнилася, тож відсіятися належить швидко і сконцентровано. А ось чимало селян Тернопільщини все ще в сумнівах: чи сіяти цукрові буряки, які торік завдали самих збитків?

Нерадісна арифметика

Хіба не парадокс? Природна родючість грунтів на Тернопіллі дає змогу збирати до двохсот центнерів цукрових буряків з гектара, а торік зібрали 153. Це означає одне: виснажену землю не можна довго обманювати. Бурякосіючі господарства не мають потрібних фінансових ресурсів для зміни ситуації, а тим часом селяни розуміють, що сподіватися на позитивний результат можна лише за реальної врожайності в 250 центнерів цукрових буряків з гектара. Отже, селянська арифметика, хоч як лічи, вказує на збитки. Що ж сталося з областю, яка ще недавно входила до п'ятірки найпотужніших виробників цукру і де вирощування цукросировини вважалося справою високоприбутковою? Нині на Тернопіллі за межею доцільності вирощування солодких коренів перебуває дві третини господарств. Чому?

Причин багато: відсутність необхідних коштів для обробітку землі, складність зберегти сівозміну на малих клаптиках (більш як половина солодких коренів на Тернопіллі вирощує індивідуальний сектор), розбалансованість ринку цукру тощо. До того ж селяни нарікають на переробників, вважаючи, що ті їх повсякчас обманюють. Власники, як вони твердять, збирають «вершки», тобто прибутки з важкої селянської праці. Частка правди в цьому є, однак не більше. Міркуйте самі. В області нині три власники: по одному заводу мають агропромислова асоціація «Група компаній «Укррос» і «Дубноцукор», сім — у власності «Української продовольчої компанії». До того ж остання викупила їх у попередника, який встиг до цього зібрати «вершки». Наразившись на галузеві проблеми, «Українська продовольча компанія» обрала найпростіше: заходилася закривати заводи. Торік уперше з 1937 року не працював цукровий завод «Поділля», на черзі, судячи із заяв підприємців, закриття ще трьох—чотирьох підприємств. Обласна адміністрація противиться цьому. Але у неї, на жаль, мало важелів впливу на власників цукроварень. Подейкують, що «Українська продовольча компанія» не проти перепродати деякі цукрові заводи —вже у треті руки. Зовсім іншу політику сповідують в Агропромисловій асоціації «Група компаній «Укррос», якій належить контрольний пакет акцій ВАТ «Чортківський цукровий завод». Цукровари тут працюють найстабільніше. З усього видно, що асоціація прийшла у Чортків надовго.

Принаймні за чотири роки роботи вона задекларувала серйозні наміри, вклавши значні кошти і в модернізацію самого виробництва, і в зону бурякосіяння. За підсумками сезону 2000 року Чортківський цукрозавод мав найкращі показники не лише в області, а й по країні. Наступний рік виявився дещо гіршим, а минулий — взагалі невдалим для селян і переробників. Тож і не дивно, що невдоволення одне одним між партнерами зростало. Одні погрожували: «А ми буряки не сіятимемо». Інші ультиматумів уникали, але й працювати собі на збиток не збиралися, оскільки вкладали у виробництво та переробку сільгосппродукції реальні гроші, здебільшого кредитні ресурси.

Сіяти — означає боротися

Ініціатором наведення містків між виробниками і переробниками виступила обласна держадміністрація і, зокрема, її голова Іван Курницький. До честі керівників Агропромислової асоціації «Група компаній «Укррос», вони одразу пристали на цю пропозицію. Тож у Чорткові скликали нараду за участю місцевої влади, керівників найпотужніших сільгосппідприємств кількох районів і власників заводу.

Дійти консенсусу завжди непросто. Президент асоціації «Укррос» Сергій Федоренко кілька годин простояв перед людьми, відповідаючи на гострі, іноді навіть агресивні запитання. На серці у товаровиробників наболіло і їх можна зрозуміти. Торік майже для всіх сільгосппідприємств Чортківського району вирощування цукрових буряків виявилося збитковим. Але хіба могло бути інакше за середньої врожайності 150 центнерів з гектара? Мало того, бурякові плантації в південних районах області, які належать до зони бурякосіяння Чортківського цукрового заводу, безжально вразив церкоспороз, боротися з яким збіднілим господарствам несила. Одна з причин — низькосортне насіння. Чимало селян свого часу не прислухалося до порад цукроварів відсіятися сортовим, перевіреним насінням, спокусившись на більш дешеве базарне. Тепер шкодують, що не прислухалися.

З'ясували й те, як позбутися стійкої недовіри виробників до показників цукристості сировини, а також забрудненості коренів, які встановлювала заводська лабораторія, до зважування. Виявилося, Сергій Федоренко зовсім не заперечує створення незалежної лабораторії під егідою центру стандартизації, метрології та сертифікації, не збагне тільки, хто її фінансуватиме.

Керівники господарств скаржилися, що в полі немає кому працювати. Жіноцтво, котре споконвіку сапало, вибирало, чистило і вантажило корені, пороз'їжджалося по закордонах, а хто залишився — у поле не поспішає. По-перше, насіяли буряки на своїх городах, тож передусім обробляють їх, а вже потім спільну ниву, а по-друге, якщо можна здати паї і отримати за них орендну плату, то чи варто надриватися в полі?

Ще переконливіше селяни вимагали перейти від давальницьких схем переробки цукросировини до грошових відносин. Здав буряк — отримай гроші, а не мороч собі голову з реалізацією цукру. Тим паче що ринкова ціна його завжди нижча, ніж та, за якою відпускає свою продукцію завод. За демпінговими цінами здебільшого цукор продає населення, щоб отримати «живі» гроші. Тим часом велика кількість реалізаторів не дає змоги контролювати дотримання квот використання цукру, а також встановлених державою мінімальних цін. Але й тут Сергій Федоренко підтримав селян. Бо від давальницьких схем не менше потерпають і переробники. Вони змушені реалізовувати цукор за ринковими, більш помірними, цінами, тоді як податки сплачувати за цінами, встановленими державою.

Щороку завод виділяє 4—5 мільйонів гривень товарного кредиту: на насіння, міндобрива, засоби захисту, пальне. Але господарства заборгували понад п`ять мільйонів гривень, причому 70 відсотків цих коштів ніхто не поверне, бо господарства-позичальники вже навчилися навмисне підставлятися під банкрутство. Діє відпрацьована схема: щойно треба віддавати кредити, господарство розписує буряки на приватних осіб, ті одержують цукор, а з банкрута що візьмеш? Навчений гірким досвідом, завод цього року готовий інвестувати лише кожне п'яте господарство району. Тож можна зрозуміти Сергія Федоренка, коли він каже, що невигідно і вирощувати цукросировину, і переробляти її.

То закривати завод?! «Укррос» проти цього, як і проти того, щоб українські цукроварні переробляли тростину. Це, вважає Сергій Федоренко, загубить цукрову галузь. То що робити? Шукати компроміс, домовлятися і працювати. Отже, сіяти!

Паритет! Решта — робочі моменти

Паритету учасники наради таки досягли, бо виробники вже не бачили в переробниках своїх ворогів. Якщо це не паритет, то щонайменше — основа для відшліфування остаточних умов співпраці. Агропромислова асоціація «Група компаній «Укррос» зголосилася повністю перейти на грошові відносини в розрахунках за сировину. Отже, за тонну цукрових буряків платитиме не менш як 165 гривень, але при цьому враховуватимуть середню за останні п`ять років дигестію — близько 15,4 відсотка. Повторюся: ці цифри обидві сторони ще «утрясатимуть», але головне — партнери дійшли згоди. Безперечно, тертя ще не раз виникатиме, але це вже робочі моменти. Важливо те, що обидві сторони продемонстрували готовність вийти з кризи.

Я звернулася до учасників наради з проханням прокоментувати досягнуті домовленості.

Антон БІЛИК, керівник приватно-орендного підприємства «Іванівське»:

— Не будемо сіяти — кому зле зробимо? Самі собі, державі, погубимо те, що люди до нас надбали. Це неправда, що буряки не дають прибутку. Ми торік зібрали 20 тисяч тонн за врожайності 500—600 центнерів з гектара. До мене приходять селяни з навколишніх сіл і просять взяти їхні паї. Беру, хоч мені самому вже 67 років, але шкода старепьких, що дибають з ціпком за кілька кілометрів, бо не мають кому віддати свій наділ. Бракує на селі господарів. Ми думали, що роздамо землю, майно у приватні руки і попливе добро, але без праці немає нічого. Активних людей не нагодуємо. Я радий, що вдалося досягти взаєморозуміння: вигоду повинен мати і селянин, і переробник.

Ольга ПЛОТНИЦЬКА, директор ТОВ «Колос»:

— Ми належимо до зони бурякосіяння іншого заводу, але пішли чутки про його закриття, то вирішили поцікавитися умовами, які пропонує Чортківський завод. Вони нам підходять. Торік мали під буряками 120 гектарів, середня врожайність — 130 центнерів з гектара. До заводу — рукою подати, тому завдяки перевезенням буряки не були збитковими. Важко було з обробітком, бо люди передусім свої городи обробляли, але все одно будемо сіяти буряки.

Степан АТАМАНЧУК, голова правління ВАТ «Чортківський цукровий завод»:

— Чотири роки співпрацюємо з «Укрросом». За цей час автоматизовано вакуумні й випарювальні апарати, здійснили чимало заходів з енергозбереження. Якби не інвестор, підприємство навряд чи вижило б, адже ми мали мільйонні борги до бюджету. Хоч минулий рік був найгіршим за чверть століття існування заводу, але ми повністю розрахувалися і з селянами, і з державою. Торік середня цукристість становила 12,83 відсотка. Більшість товаровиробників зазнали збитків. Але рік на рік не схожий, недарма про сільське господарство кажуть, що це лабораторія просто неба. Але в нашому районі є сільгосппідприємства, які і в таких умовах виростили 300—350 центнерів з гектара. Це «РАЙЗ», «Агрополіс», «Фортуна», «Дзвін». Є такі господарства і в інших районах, що входять до нашої зони бурякосіяння.

Сергій ФЕДОРЕНКО, президент агропромислової асоціації «Група компаній «Укррос»:

— Минулий рік, безперечно, вплинув на рейтинг заводу, хоча всі свої зобов`язання ми виконали. Саме через зниження дигестії лише на цьому заводі недобрали 3,5 тисячі тонн цукру. Ставати в позу — це шлях до самознищення. Цього разу ми домовилися, але потрібна виважена державна політика у цій галузі. Усі розвинені країни дотують селян. Наша держава на словах також підтримує товаровиробників, у парламенті аграрники мають сильне лобі, однак тут більше популізму, ніж конкретної роботи, ніхто не хоче проаналізувати ситуацію в галузі і прийняти виважені рішення.

Іван КУРНИЦЬКИЙ, голова Тернопільської облдержадміністрації:

— Тернопілля цієї весни має намір засіяти цукровими буряками 100 тисяч гектарів. Це більше, ніж торік. Буде що переробляти —працюватимуть і заводи. Принаймні ми наполягаємо на цьому, бо бурякова галузь здатна істотно поліпшити економіку області. Сподіваюся, налагодження партнерських відносин між селянами і «Укрросом» буде добрим прикладом для інших власників тернопільських цукроварень.

P. S. Глуху стіну непорозуміння між партнерами цього разу вдалося зруйнувати. Але це локальна перемога. Добре, звичайно, що ми вчимося домовлятися на горизонтальному рівні, але якщо хочемо кардинально змінити ситуацію в галузі, своє слово мають сказати уряд, законодавці. Щоб не прогавили ми її так, як тютюнову.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

БАЛАНС МІСЯЦЯ

Неспокійна весна

(Початок на 3-й стор.).

Наші пекарі також дивилися на проблему під добре знайомим ракурсом. Вартість однієї тонни російського борошна вищого сорту становила 850—900 гривень, а українського — 1000. Отже, виходило, що, закуповуючи борошно в колег Михайла Христенка, відмовившися від переробки власного зерна, можна заощаджувати на кожній тонні 100—200 гривень. І наші мельники швидко «присіли» на імпорт. За деякими оцінками, наприкінці місяця частка російської пшениці, яку переробляли в Україні, сягнула 70 відсотків. Скажете, все спливло, як білий сніг? Нічого подібного, бо ми стоїмо на порозі сезонного подорожчання зернової продукції. Тож не дивуйтеся, якщо у квітні ціни на борошно вищого сорту зростуть до 1250—1300 гривень за тонну, а на борошно першого — до 1150—1200 гривень за тонну, залежно від динаміки зростання вартості зерна. Регіональні органи влади тепер сподіваються зафіксувати ціни на хліб адміністративними важелями — граничними рівнями рентабельності та торговельними надбавками, від чого можна розраховувати на позитивний, але тимчасовий ефект. Переважають ризики загострення ажіотажного попиту на хліб та продажу його з-під поли. У Києві шукають винних у форс-мажорі: ексвіце-прем'єра Леоніда Козаченка відправили в ізолятор тимчасового утримання за «перевищення», «зловживання», «ухилення» під час порушеної дев'яностої (!) хлібної кримінальної справи.

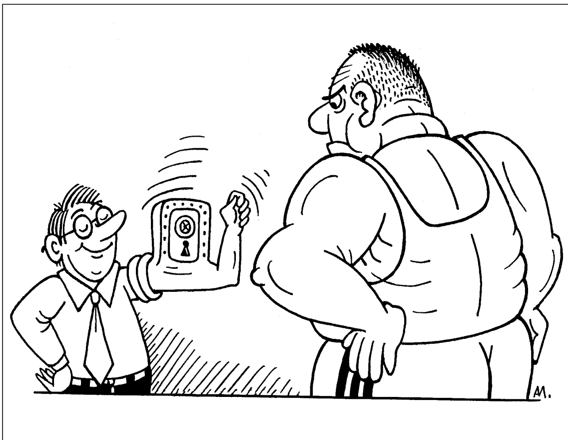
У березні, до речі, спливло 100 днів перебування при владі уряду Віктора Януковича. Цей період можна оцінювати по-різному, але нема сумніву, що хлібний форс-мажор — це перше серйозне випробування для уряду. Адже вкупі з накопиченими боргами у заробітних платах та інфляційними очікуваннями він здатен призвести і до соціальної, і до макроекономічної нестабільності. А це ставить під сумнів реалізацію урядової програми, яка вже потрапила на затвердження в парламент. Хіба що уряд сподівається на кредити від МВФ або на те, що коли б трапилося щось, своє потужне монетарне плече підставить Нацбанк.

Нацбанк не всесильний

Національний банк має міцні монетарні плечі, але він не всесильний. Банкіри також за якомога швидке закінчення війни, початок якої зміцнював позиції долара по відношенню до євро і гривні. Але банкірам добре відомо, що ця тенденція швидкоплинна, а падіння долара, якщо не припинити війну, здатне поставити економіку на коліна: до 70 відсотків зовнішньоторговельних контрактів, державні резерви — в американських доларах.

У березні Нацбанк видав комерційним банкам більше кредитів, ніж за весь минулий рік. З 11 по 14 березня останні проковтнули 1,4 мільярда гривень, що свідчило про емісію платіжних засобів, яка замортизувала виплату двох мільярдів гривень зовнішнього боргу і дещо покращила ресурсну ситуацію в банківській системі. А вона таки потребувала вільних коштів, про що на початку місяця свідчило зростання ставок навіть за «нічними» кредитами. Майже два мільярди гривень кредитних ресурсів могли сигналізувати про те, що НБУ в такий спосіб підтримує поточну ліквідність банківської системи. Звідси — й безпрецедентна лібералізація валютної та кредитної політики, ініційована головою НБУ Сергієм Тігіпком, поява привабливіших пропозицій для фізичних осіб на ринку казначейських зобов'язань і багато інших новацій, про які ми вже згадували в тижневих балансах. З огляду на Близький Схід, банкіри правильно розцінили, що єдиними порятунком від імовірних наслідків війни для стабільності гривні сьогодні є гроші на руках у населення. Хвала Богу, і населення, нехай навіть підсвідомо, йде за банкірами, про що свідчило в березні зростання вкладів та банківських депозитів. У квітень країна ввійшла, запитуючи: «Коли ж ота клята війна сконає?».

Сергій ВЛАД.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Вершки та корінці вітчизняного

ОБЕРЕЖНО, ФАЛЬШИВКА!

(Початок на 1-й стор.).

Такий безрадісний вердикт спричинено реаліями сьогодення: солодку культуру землеробами віднесено до розряду збиткових, в агроформуваннях їй відводять дедалі менші площі. Приміром, у ще недавно «цукровій» Хмельницькій області, за прогнозами, аграрії віддають під корінці лише 56 тисяч гектарів. Не густо, з огляду на те, що ще недавно було й 150 тисяч га. «Відмовників» можна зрозуміти. Вирощувати, збирати, вкласти стільки праці, відвезти на завод, а цукристості в коренеплодах — як кіт наплакав... У результаті багато господарств закінчили сезон у мінусах. На селі навіть побутує жарт з цього приводу: не сій буряк, не будеш винен. На думку багатьох фахівців, які зібралися того дня, в такому господарюванні з самого початку помилковий сам підхід. Адже навіть у святая святих — міністерстві — як повелося: «дайош розширення площ, урожайність, вал!». Але мало хто веде боротьбу за цукристість. Але ж бо можна було, посіявши вдвічі менше, взяти — звісно, за дотримання всіх технологій — удвічі більше. Є, звичайно, факти, коли переробні підприємства штучно знижують показник цукристості привезеного аграріями на завод буряку. Тільки, на думку заступника начальника департаменту ринків збуту продукції рослинництва та розвитку насінництва МінАП Петра Пасічника, сільгоспвиробники програють дедалі більше через недовнесення добрив, засобів захисту рослин від шкідників і хвороб. Тому й втрачають цукор коренеплоди. Але для проведення таких заходів потрібні значні кошти. Чого не скажеш про проблему засівання аграріями гектарів недоброякісним або фальсифікованим насінням. Такого добра, за оцінками фахівців, торік заклали на 30—35 відсотках «солодких плантацій». Аграрії «купуються» на фальшивку, бо цей посівний матеріал іде за втратними, порівняно з якісно підготовленим до посіву в заводських умовах насінням, цінами. Правити їх продавці можуть, оскільки в створення такого посівного матеріалу вкладено значно менше ресурсів, передусім у базисне насіння (еліту) і технологію його вирощування. За словами керівника одного з господарств, нині для «ділків-насіннєзнавців» гаряча пора, мало не додому їдуть — тільки візьми! Посилює проблему той факт, що посівний матеріал — товар специфічний. Якість його сільгоспвиробник може визначити хіба що зібравши врожай цукрового буряку.

Утім, навряд чи в тому, що на полях масово проростає фальсифікат, слід винити тільки аграріїв. Ще кілька років тому держава тримала монополію на виробництво посівного матеріалу, зокрема — цукрового буряку. Чотири спеціалізовані підприємства (Буринський, Вінницький, Лебединський, Тростянецький заводи) виробляли насіння високих репродукцій, якого вистачало і для внутрішніх потреб України, і на експорт до інших колишніх республік Радянського Союзу та європейських країн. Згодом народжений ринковою економікою тіньовий ринок знецінив високоякісний посівний сортовий матеріал, конкуренцію якому склало низькопробне насіння. І геть доконали заводи розпорядження Кабінету Міністрів видавати насіння без оплати. Хронічні нерозрахунки привели підприємства до банкрутства. Заводів і заводиків, які готують посівний матеріал — із тих, що офіційно мають сертифікати, тепер 14. Фахівці стверджують: вистачило б і двох. Отримали атестати на вирощування буряку на насіння і 300 сільгосппідприємств, хоча з цим упоралися б 50—60 агроформувань. Деякі з цих заводиків і господарств те й роблять, що продукують низької якості або сумнівного походження посівний матеріал. Таким головне — «усучити» кому-небудь свою продукцію. Не має значення, що з цього буряку буде вироблено смішну кількість цукру — ніхто не понесе покарання. Цього року знайдеться один покупець, наступного на дешевизну купиться інший... І справді якісних гібридів у країні достатньо. Але таке насіння в селян має незначний попит. У нашому агровиробництві на перший план, на жаль, виходить дешевизна.

Далеко по приклади оббирання аграріїв ходити не довелося. Вони пролунали тут-таки, на нараді. Так, компанія «Альфа-Крим» торік посіяла на півострові 1550 гектарів безвисадкових насінників начебто вітчизняних сортів. Але зроблено це було, хоч як дивно, без придбання еліти. Деякі заводи в гонитві за наживою свідомо купують у господарствах фальшивку, вирощену за підробленими, відтиражованими на ксероксі, сертифікатами. Чимало «лівого» насіння було виявлено нібито вирощеного у Ренійському районі Одеської області із начебто решток еліти три—п'ятирічної давності. Нерідко трапляється, коли в господарствах вирощують по 8—10 тонн насіння, а на новоявлені заводи під маркою цих господарств надходять сотні тонн. Важко від такого матеріалу чекати високої цукристості. Щоб не обпектися, фахівці радять аграріям купувати насіння тільки на традиційних спеціалізованих насіннєвих заводах з повним комплектом технологічного обладнання (Буринському, Вінницькому, Лебединському, а також у створеному на базі Тростянецького насіннєвого заводу ЗАТ «Ворскла»), де гарантовано походження та якість посівного матеріалу.

На законодавчому

СПРАВИ ПАРТНЕРСЬКІ

Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

Не всяк інвестор нам підходить

Так вирішили в Чемеровецькому районі на Хмельниччині. Всупереч тій обставині, що з фінансами в більшості господарств на початку весни по-справжньому скрутно.

Район завжди вважався своєрідною житницею краю. Торік тут зібрали майже 140 тисяч тонн зернових. Такі ж плани мали і на нинішній, але зима внесла свої корективи. Голова райдержадміністрації Валентин Хоптян сказав, що, за попередніми оцінками, із 15 тисяч гектарів озимих доведеться пересівати 30—40 відсотків площ. З великим додатковим навантаженням самотужки впоратися вдасться не всім. Однак закликати, щоб кожне господарство будь-що відшукало собі інвестора, теж не стали. Навчені вже: кредити недобросовісного партнера обертаються не прибутками, а збитками.

Саме тому в районі вирішили централізовано запасти насіння ячменю, вівса, гороху, вики, сої. Партнерів шукали дуже обережно. Шість мільйонів гривень на насіння для району надала «Оболонь». Ще чотири мільйони цього інвестора пішли на придбання добрив, гербіцидів, пального.

Від послуг цукроварів СТОВи вирішили відмовитися. Позиція не принципова, а економічно обгрунтована. Пальне, насіння, добрива, що їх надавали заводи у кредит, коштували удвічі-втричі дорожче, ніж у вільному продажу. Така кооперація селянам не на користь.

Ось чому в деяких районах вирішили значно зменшити бурякові площі. Але не в Чемеровецькому. Тут не відмовляються від цукрових буряків. Звичайно, сподіваються на прибутки, але якщо і програють, то хоч нікому не будуть винні.

Ірина КОЗАК.

▼ Хмельницька область.

Посієш кредит —

ПЕРСПЕКТИВА

— Кожен керівник боїться брати кредити. В борги залізти легко. Але потім «лічильник» починає надто сильно крутитися. Тож доводиться добре все продумувати... — зізнався голова сільськогосподарського виробничого кооперативу з Вертокиївки Житомирського району Юрій Щирський. Саме на базі очолюваного ним господарства відбулося засідання обласного прес-клубу реформ, тему якого коротко можна визначити так: село і кредити. У відвертій розмові взяли участь заступник голови облдержадміністрації Микола Галич, голова райдержадміністрації Валерій Довбиш, керівники низки регіональних відділень провідних банків. Виявилося, що й банкірам позичати гроші селу не так просто.

Банкіри шукають логіку

На перший погляд, цифри свідчать про значний прогрес. Якщо за 1996—1999 роки господарства області одержали лише 8 мільйонів гривень кредитних ресурсів, то за 2000—2002-й — уже 144 мільйони. Гроші селу позичають уже 14 комерційних банків, а ставка скоротилася з майже 48 відсотків у 1999 році до 12—21,5 відсотка. Держава компенсує вартість кредиту сільгоспвиробникам у розмірі 70, а підприємствам переробної і харчової промисловості — 50 відсотків ставки НБУ. На комплекс весняних польових робіт в області потрібно затратити 120 мільйонів гривень, з яких понад 40 мільйонів мають становити кредитні ресурси. На кінець березня половину цієї суми вже одержали, ще по 8 мільйонах було прийнято рішення. Отже, як казав відомий політик, процес пішов?

Але якби ж то всі господарства були такі, як кооператив «Вертокиївський». Тут відкрили кредитну лінію на 150 тисяч гривень, а тільки за хміль асоціація хмелярів та один з пивзаводів винні їм майже 200 тисяч. Тобто щойно повернуть гроші кооперативу — в нього нуль боргів перед банком. Юрій Щирський виявився справжнім господарем: у найтяжчі роки, коли чимало керівників устигли все розвалити, зберіг і хмелярство, і тваринництво. Тепер заклав ще кілька гектарів хмелеплантацій. По-новому обладнав доїльну систему, що підвищило якість молока: тепер на кожному літрі має додатково десять копійок. Запровадив високоефективну систему відгодівлі свиней — це дає вагомі прирости. На позичені в банку гроші ще наприкінці минулого року господарство закупило пальне — тоді воно було значно дешевше. Заздалегідь запаслися добривами: на той час тонна селітри коштувала гривень на сто дешевше, ніж на час виходу в поле. Купили дріт для хмелешпалер, насіння трав тощо.

А тепер поглянемо на деякі з цих фактів під іншим кутом зору. Одне з найвідоміших господарств області, якому ближче до столиці, возить молоко аж туди, одержуючи за кожен літр по гривні. А житомирське молокопереробне підприємство, з яким співпрацює кооператив «Вертокиївський», значно скупіше. Високоефективна технологія відгодівлі свиней не окупить себе, якщо ціни на м'ясо залишаться такі низькі, як сьогодні. А за дріт для хмелешпалер господарство мало б розраховуватися не позиченими грішми, а тими, що їх виділяє держава згідно з відповідним законом, спрямованим на розвиток хмелярства. Але коли вони надійдуть? Як тут не згадати народну приповідку про ложку до обіду.

Керівника Житомирської дирекції банку «Аваль» Анатолія Фещенка найбільше обурило таке. Як справжній господар, Юрій Щирський позичив гроші ще торік, щоб на нинішню весну закупити все необхідне за найвигіднішими для кооперативу цінами. Але саме за це його й карають.

— Де логіка? — риторично запитував Анатолій Євгенович. — Саме за вміння по-господарськи розпорядитися грішми кооператив не вносять до реєстру на компенсацію вартості кредиту.

Зарано, мовляв, узяв. Чи не за такий-от формалізм у селян уже нова весняна прикмета з'явилася: пільговий кредит почали давати — солярка й добрива подорожчають. Кому це вигідно?

А торішнє падіння цін на зерно великою мірою пов'язано з тим, що позичені гроші треба було повернути до 1 грудня. От і змушені були селяни поспіхом продавати його нижче собівартості. Президент України вже відреагував на це, давши доручення Кабмінові відтягти час включення «лічильника» за цьогорічні кредити аж до весни 2004 року. Новий термін значно полегшить повернення кредитів, переконаний заступник голови облдержадміністрації Микола Галич.

Погода на аграрному ринку

Нинішнього року до початку весняних польових робіт 109 господарств позичили в банку «Аваль» 8 мільйонів 350 тисяч гривень. Значні суми видано переробникам продукції. Загалом кожен третій кредит адресовано АПК. Керівник місцевої дирекції «Авалю» поставив питання руба:

— Біда в тому, що го-

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

насінництва

рівні селяни захищені від підробок. Торік прийнято Закон «Про насіння та садивний матеріал». Він передбачає чимало прогресивного. Приміром, державне регулювання галузі насінництва, державну підтримку, науковий підхід, порядок створення державного фонду посівного матеріалу, ліцензування, оптову торгівлю. Біда в тім, що відбувається все це здебільшого на папері. В реальному житті закон не діє. Хоча підраховано: наведення порядку в насінництві, скорочення тіньового обороту посівного матеріалу дадуть змогу додатково отримувати в бюджет понад 100 мільйонів гривень щорік. Аналіз показує, що підвищення врожайності основних сільгоспкультур за рахунок посіву перспективними сортами та гібридами в рамках п'яти відсотків забезпечить зростання виробництва валової продукції на більш як два мільярди гривень.

У цій ситуації непогано спрацювали зарубіжні компанії. Натомість, щоб продавати український посівний матеріал за кордон, потужний потік цього «добра» хлинув до нас звідтіля. Так, у 2000 році було ввезено з Молдови 847 тонн насіння цукрового буряку, з Німеччини — 510 тонн, та ще й з істотним заниженням їх митної вартості. Іноземні фірми пропонують посівний матеріал за втратними цінами. Якщо німецька фірма КВС продає свій матеріал у Білорусі по 70 доларів за посівну одиницю, в Росії — по 80 доларів, то в нас вони часом просять 15—25. Чому так? Може, насіння умовно-кондиційне? Відповіддю на запитання на нараді серед інших думок пролунало: «Просто в Білорусі немає своїх насіннєвих заводів. Коли остаточно розвалиться і наша система, тоді ціна й підскочить».

Тільки хто від цього виграє?

Галина КВІТКА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

На знімку: не з кожного насіння виросте отакий коренеплід.

пожнеш...

воримо про кредити, коли їх треба видавати. А потім забуваємо.

Це він про тривожну тенденцію: за перші кредити господарства розрахувалися майже на сто відсотків, у 2001-му стало гірше, а підсумки минулого року взагалі наштовхнули на сумні роздуми. І не тільки його.

— Повернення кредитів нерідко починається з виконавчої служби і тягнеться 5—8 місяців. Підприємства банкрутують і не повертають позичених грошей, а законодавчо цього не вирішено. Але про яке погашення кредитів може йтися, коли після жнив господарства реалізували зерно по 250—300 гривень за собівартості 400? — каже керівник управління НБУ в Житомирській області Володимир Пономар.

Підкидає проблем і те, що господарства раптом діляться, в них з'являються нові керівники, які про позичені гроші «нічого не знають».

«Вертокиївський» міцно стоїть на ногах, тому досі має пшеницю, яку може реалізувати тепер уже за нормальною ціною. Усі негаразди на аграрному ринку означають для кооперативу лише те, що селяни одержать меншу заробітну плату, ніж заслуговують. А чимало інших господарств? Перед виходом у поле вони боргували банкам понад вісім мільйонів гривень за позичені раніше гроші. Чи могло бути інакше? Валентина Заморська (Промінвестбанк) нагадала: 87 відсотків господарств в області збиткові. У 1999 році мінусова рентабельність була в 95 відсотків агроформувань. Зрушення не надто велике, щоб аграрний сектор не залишався для банків своєрідним мінним полем підвищеного ризику. Але і тим, у кого вже немає ні коштів, ні шансів на кредит, треба сіяти. Частково виручає регіональний контракт. Та потрібні кардинальні заходи, без яких не розірвати зачарованого кола: щоб господарювати, потрібні кошти, але позичити їх господарство не може, бо надія на повернення ефемерна.

А серед пропозицій, які прозвучали на зустрічі, була і така: банки можуть стати своєрідними діловими посередниками між виробником сільгосппродукції і різними фірмами. Так можна було б дещо здешевити добрива, засоби захисту. З'явилася в області солідна компанія, зацікавлена в закупівлі великої кількості продовольчого і фуражного зерна, а тристороння угода перестрахувала б банк у надійності повернення кредитів. А ще банкіри пропонують селянам активніше вивчати кон'юнктуру ринку. Давно знали, що частина озимини не витримає морозів. Чому було не підготуватися заздалегідь і не висіяти навесні більше пивоварного ячменю? Адже підприємство, відроджене завдяки інвестиціям, яке розташоване не десь далеко, а в Бердичеві, шукає такий ячмінь по всій Україні, платить непогані гроші.

...Весна прийшла — кредити принесла. А чим вони «зародять» — прибутками чи новими боргами, — залежить і від селян, і від тих, хто замовляє погоду на аграрному ринку.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

ВТРАТИ

Збитки позаду. І попереду

Понад 100 тисяч гектарів посівів озимих загинуло в Криму. Ці втрати допоможуть відновити 100 млн. гривень, виділених Кабміном України на їх компенсацію. А от виправити прикру ситуацію, в якій тривалий час перебуває сільське господарство півострова загалом, не вдається вже давно.

Минулий рік землероби завершили зі збитками. На засіданні кримського уряду наголошено, що причина «обвального занепаду галузі» не так у стихійних лихах, як у слабкій роботі на місцях і невмінні багатьох господарників перебудувати своє мислення. Через це не вдається зменшити майже 28-мільйонну заборгованість селянам у зарплаті, яка залишається у 1,7 разу нижчою, ніж у середньому в автономії. Чимало господарств припиняють свою діяльність у стадії банкрутства. Аби поправити ситуацію, кримський прем`єр Сергій Куніцин запропонував списати заборгованості у зарплаті. Де є можливість, реалізувати майно сільгосппідприємств, а якщо його немає — визнати борги безнадійними і, за згоди Києва, їх анулювати. Сьогодні з 54 господарств—боржників у зарплаті 28 не мають джерел погашення, 15 із 28 — припинили виробничу діяльність, 5 — банкрути. При цьому лише поодинокі керівники відповіли за збитки, невиплату податків і неповернені кредити.

Триває відтік кадрів із сіл. Занепадають насінництво, виробництво ефіроносів, багатолітні насадження, особливо традиційні для півострова сади і виноградники.

Незважаючи на оголошені в АПК реформи, витрати на вироблену продукцію досі в кілька разів перевищують закупівельні ціни. Не вдається покінчити з ціновими перекосами, коли сільські трудівники вимушені за мінімальну ціну продавати м`ясо, молоко і вовну, а за максимальну купувати пальне, добрива і сільгосптехніку. Майже не використовуються можливості неозорого ринку курортної і туристичної сфери, який заполонила привізна, часто-густо неякісна продукція. Виходить, що влітку 5 мільйонів відпочивальників годують і поять в основному перекупники, а не місцеві виробники.

Щоб витягти виробника з цієї біди, уряд автономії створив узгоджувальну комісію, яка, за задумом її авторів, має бути диригентом цін. Та чи вдасться у час ринкових відносин розв'язати проблему командними методами? Адже основним регулятором цінової політики сьогодні повинен слугувати саме прозорий агропромисловий ринок, а не келійний, де за наявності офіційних і фактичних цін панують тіньові оборудки. Проте його цивілізовані структури, створенням яких на півострові безуспішно займаються вже не перший рік, не діють досі. За цих умов землеробська галузь півострова опинилася без послідовної наукової і практично вивіреної політики. Піднесення сільськогосподарського виробництва фактично пущено на самоплив. Час нарешті виробити стратегію воскресіння АПК півострова.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

АКТУАЛЬНО

Кидай зерна у грязь, то будеш князь

Адапт і Сталкер. Це — назви сортів ярого ячменю, створених науковцями Селекційно-генетичного інституту (м. Одеса) за спеціальними програмами. Призначені вони для експериментальних умов посухи та екстенсивних технологій вирощування на крайньому півдні України. Саме ними вчені рекомендують пересівати більшу частину площ, де загинула озимина, надаючи їм перевагу перед сортами високоінтенсивного типу.

— Останніми роками ці сорти дають кращі врожаї практично у всіх зонах країни, пояснює завідувач відділу селекції ячменю інституту, академік УААН Анатолій Лінчевський. — Маємо немало прикладів, коли аграрії збирали з кожного гектара, до того ж на великих площах, по 55—57 центнерів зерна ярого ячменю. А в насіннєвих господарствах нашого інституту врожайність сягала 70—90 центнерів. Сорти ж високоінтенсивного типу через порушення культури землеробства, зниження родючості грунтів, недотримання технологій, нестачу поживи, на жаль, перестали виявляти свій високий потенціал і поступаються врожаєм сортам екстенсивного типу як більш пристосованим до гірших умов...

У 1993 році, приміром, на Одещині посіяли ярий ячмінь на площі понад 200 тисяч гектарів. Кожен з них дав по 36,4 центнера збіжжя, тоді як озима пшениця — на чотири з лишком центнери менше. Звідси — солідний зерновий вал, досягнутий значною мірою саме за рахунок ярого ячменю.

Серед практиків, утім, нині точаться доволі тривожні розмови-сумніви: насівати загиблу озимину чи пересівати її? Яким культурам віддати перевагу? І яким сортам? Проте умілі господарі, такі, як Валерій Титенко з агрофірми імені Макара Посмітного Березівського району, Василь Гончар з агрофірми «Авангард» Білгород-Дністровського району, більшість керівників сільгосппідприємств Комінтернівського, Іванівського, Біляївського, Овідіопольського районів, що є постійними лідерами з урожайності зернових у регіоні, заздалегідь чітко визначалися, де сіяти яру пшеницю, де горох, просо, кукурудзу чи гречку. Належне місце відводять і ярому ячменю, керуючись і власним досвідом, і порадами науковців. А вони за нинишніх умов орієнтують більше на пересів, ніж на насів. Бо багаторічний досвід засвідчує: поверхневий насів удається лише в одному випадку з десяти. У решті дев'яти — рослини розвиваються надто повільно і формують урожай близько 8—10 центнерів з гектара. У разі пересіву можна одержати вищу віддачу того ж ярого ячменю. За умови проведення глибокої культивації загиблої озимини, внесення добрив і сівби добірного насіння адаптованих до даної зони сортів.

Дехто з аграріїв, особливо з недостатнім досвідом, збирається сіяти ячмінь-дворучку. Це було б доцільно, вважає Анатолій Лінчевський, якби робилося у «лютневі вікна», коли ще й озимі сорти ячменю можна висівати з надією на непоганий урожай. Та «лютневих вікон» на вкритих снігом полях не було, сприятливий період не тільки для озимих, а й для дворучки минув. Коли ж сорти-дворучки сіяти у березні, то врожай буде удвічі-утричі нижчим, ніж на площах ярого ячменю. Йдеться про товарні посіви.

У посушливих умовах півдня України добре зарекомендували себе також сорти Одеський-151, Дерибас, Південний. Для північніших районів селекціонери радять сорти ячменю інтенсивного типу пивоварного призначення — Зоряний, Галактик, Едем, Чудовий, Гетьман, Оболонь.

— За високої культури землеробства і достатньої зволоженості грунту, — каже академік Анатолій Лінчевський, — ці сорти здатні родити до 100 центнерів з гектара.

Отже, хоч би як там нашкодила зима, навряд чи варто погоджуватися з песимістичними прогнозами скептиків: Україна, мовляв, цього року буде без хліба. По-перше, з площі озимої пшениці, що залишилися неушкодженими, можна, якщо їх старанно доглянути у весняно-літній період, узяти добрий урожай. По-друге, значною мірою спроможні виручити ярий ячмінь, пізніші культури. За однієї, безперечно, умови: суворого дотримання технологій вирощування та рекомендацій науковців.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

На околиці, але не на узбіччі

Чи є такі батьки, яких не тішили б здобутки дітей? Особливо, коли їхні звершення з року в рік зростають, стають вагоміші. Навряд чи. Тож і Микола Логвиненко пишається своїми безмірно. Втім, на відміну від більшості з нас, він — багатодітний «батько», бо має під своїм крилом не трьох чи п'ятьох, а навіть страшно сказати, майже півтори тисячі вихованців. Отож батьківські гордість і радість за них множаться стократно. Звісно, як у кожного батька, є серед них і улюбленчики. Ось лише кілька з них: начальник обласної паспортно-реєстраційної та імміграційної служби УМВС у Сумській області, підполковник міліції Світлана Панасовська, начальник Білопільського райвідділу внутрішніх справ, підполковник міліції Олександр Лустенко, заступник начальника Конотопського міськрайвідділу внутрішніх справ, підполковник міліції Микола Редька, а ще судді, адвокати, прокурори, слідчі, дільничні інспектори, криміналісти... Та хіба всіх перелічиш.

Втім, досить закручувати інтригу. Полковник міліції Микола Логвиненко — начальник Сумської філії Національного університету внутрішніх справ. Звідси й ота багатодітність, яка йому в радість.

Своє існування філія започаткувала вісім років тому з прозаїчного заочного відділення вищезгаданого університету, яких на той час розвелося в Сумах, як восени грибів на базарі. І хоча її хрещеним батьком був не хто-небудь, а народний депутат України Олександр Бандурка, появу чергового «світоча» знань сумчани зустріли з непідробною іронією, охрестивши «гидким каченям». Тож питання про його перевтілення коли-небудь у прекрасного лебедя відпадало само собою. Перспективи вижити в майбутньої філії й справді дорівнювали нулю. І не лише тому, що розташувалася на самісінькій околиці міста, ледь не в дідька на болоті, та ще й у будиночку, який аж ніяк не надихав гризти граніт науки. Всі були переконані: новонародженому «нахабі» нізащо не витримати конкуренції з трьома університетами, двома академіями й одним інститутом, найстарший з яких «кує» кадри ось уже майже 90 років. Утім, збігло і два, п'ять років, а «каченяті» хоч би що: всупереч усяким пророцтвам, знай собі міцніло та набиралося сил, доки не перетворилося у справжнього птаха. І в цьому твердженні немає перебільшення.

Сьогодні Сумська філія НУВС навіть за нинішніми мірками стала більш ніж самостійною. На її чотирьох кафедрах — правових, соціально-економічних, соціально-гуманітарних та мовних дисциплін тепер навчається майже дві тисячі студентів. З 61 викладача, що працюють тут, 75 відсотків мають ступені доктора і кандидата наук, а ще 18 відсотків працюють над науковими дисертаціями. Та чи не найпереконливіше свідчення зрілості цього молодого вищого навчального закладу бібліотека на 40 тисяч примірників книг, з яких 90 відсотків — юридична література. Справжньою гордістю філії є комп'ютерний центр з виходом до міжнародної мережі Інтернет та аудиторії, що за підтримки ректорату стилізовано під зали судових засідань, де з майбутніми правоохоронцями, криміналістами, юристами, суддями, прокурорами проводять практичні та семінарські заняття.

— Яким чином колишньому «каченяті» вдалося спростувати, здавалося б, геть незаперечні «пророцтва» доморощених «оракулів»?

— У своїх віщуваннях вони припустилися лише однієї, зате принципової помилки, — охоче пояснює полковник Логвиненко. — Ми нікому нічого не збиралися доводити, а тим більше — конкурувати. Перед нами стояло інше, відповідальніше завдання: створити умови для підготовки висококласних спеціалістів, насамперед для правоохоронних структур кількох регіонів України.

— Але сьогодні всі вищі навчальні заклади Сум фактично змагаються між собою, хто з них більше «наштампує» юристів.

— Така тенденція, справді, є, — погоджується співрозмовник. — І це не так данина моді, як бажання втриматися на плаву в бурхливому морі ринкових реформ. А юридичні факультети відчутно підвищують і рейтинг, і престиж. Саме тому гуманітарні, аграрні та інженерні вузи і створюють їх наввипередки. Але це, на мою думку, нонсенс. Гнатимешся за двома зайцями відразу — жодного не впіймаєш. Їм під силу, і то не всім, готувати для своїх галузей лише вузькопрофільних юристів. І не більше. Швець має шити чоботи, пекар —пекти пироги. Інакше такі «кадри» можуть наламати стільки дров...

Заперечувати аргументи співрозмовника — кожен професіонал залишається професіоналом лише на своєму місці — марна справа. Диплом Нацуніверситету внутрішніх справ, який має IV рівень акредитації (і Сумська філія теж причетна до цього), давно визнано в усьому світі, тому додаткових рекомендацій не потребує. І в Харкові, і в Сумах готують бакалаврів, спеціалістів і магістрів. Зважаючи на престижність та професійну спрямованість вузу, майже третину абітурієнтів направляють сюди на безплатне навчання територіальні органи МВС України. Сумська філія, наприклад, є базовою для майбутніх правоохоронців Сумської, Чернігівської та інших областей північного регіону. Втім, ці пільги надаються лише тим, хто вирішив присвятити своє життя службі й роботі в державних органах правопорядку. За перші чотири випуски дипломи слідчого-криміналіста вже отримало більш як чотириста випускників філії.

— Ви готуєте кадри для правоохоронних органів. Але, певно, не заперечуватимете, що сьогодні стражів порядку надто багато.

— Заперечувати не буду, але з категоричними висновками також не поспішатиму. Хочете, підкину трохи сумної статистики? Так ось: карний розшук, слідчі органи та інші структурні підрозділи міліції на сьогодні укомплектовані професійними юристами з вищою освітою ледве на 36 відсотків. Тож наша мета якнайшвидше ліквідувати цю диспропорцію.

— Отже, зневажливе прізвисько «мент» має-таки під собою підгрунтя?

— На жаль. Адже в міліції ще й сьогодні чимало випадкових людей, які тільки те й роблять, що «качають» права стосовно простих громадян. Докорінно оздоровити моральну обстановку в правоохоронних органах мають вузи системи МВС України, зокрема і наша філія.

— Як саме?

— Повернути довіру населення під силу лише професіоналам високих моральних якостей, які заради користі ніколи не переступлять межу, неухильно і беззастережно дотримуватимуться букви закону, навіть подумки не заподіють зла слабкому чи беззахисному. І наш прямий обов'язок — готувати таких спеціалістів.

— Які чинники спроможні підштовхнути цей процес?

— Другорядних чинників багато, та головний, либонь, один: міліції, прокуратурі, органам юстиції потрібна свіжа кров. Ми її почали вливати, однак процес іде повільно. І для його прискорення системі наших вузів потрібні державне замовлення на підготовку спеціалістів та фінансова підтримка держави. І повернутися обличчям до цієї проблеми необхідно якнайшвидше. Інакше щорік ситуація дедалі загострюватиметься.

Владислав ЖМУРКОВ.

Суми.

ВИРОБНИЦТВО

«Жнива» важкого металу

Цьогорічна весна стала гарячою порою не лише для хліборобів, а й для корабелів ВАТ «Севастопольський морський завод». Працюють усі три сухі доки підприємства, здатні вмістити судна й кораблі водотоннажністю до 60 000 тонн. У Східному доці ремонтують болгарський багатоцільовий контейнеровоз «Смолян». Корабелам Морського заводу в короткий термін (22 доби) треба замінити сталь на корпусі судна, очистити й пофарбувати його, перевірити роботу всіх механізмів. Водночас на набережній акціонерного товариства тривають ремонтні роботи на грецькому балкері «КУМА».

У зв'язку зі збільшенням кількості замовлень «Севморзавод» потребує молодих висококваліфікованих кадрів. Тут діє програма залучення на роботу молодих корабелів. Із середини березня на 22 підприємствах товариства розпочали практику більш як 200 студентів Севастопольського вищого професійного училища № 3.

Наталія АЛЕКСАНДРОВА.

Фото автора.

▼

Рецепт «омолодження» енергосистем України знає головний інститут Мінпаливенерго «Укренергомережапроект»

Якщо електроенергія в сучасному світі — кров індустрії, то електричні мережі, що складаються з ліній електропередач і підстанцій, напевно, її судини. Застосовуючи це порівняння до об'єднаної енергосистеми України, доводиться констатувати, що вона нині перебуває на межі фізичного і морального зносу. Електричні мережі, розраховані в середньому на 25 років, працюють уже понад сорок. «Реанімацією» їх в Україні зайнятий у місті Харкові головний інститут Мінпаливенерго — «Укренергомережапроект».

Інститут, що працює над перспективним розвитком об'єднаної енергосистеми України і проектуванням електричних мереж високої напруги, ще шість років тому сам переживав кризу. Не маючи замовлень, доводилося виконувати лише роботи, пов'язані з аваріями і з ностальгією згадувати події сорокарічної давнини, коли радянська електроенергетика, що бурхливо розвивалася, потребувала наукового супроводу.

Провідний український галузевий науково-проектний інститут, створений як філія Всесоюзного НДІ «Енергомережапроект», став тоді генератором ідей, що втілилися в десятки тисяч кілометрів високовольтних ліній. Електрифікація і надійне електропостачання споживачів — така була головна мета напруженої роботи. Філії інституту в Києві, Львові, Дніпропетровську і Горлівці працювали над розвитком магістральних і розподільних енергомереж Західного, Південного, Південно-Західного, Центрального, Придніпровського регіонів. Це був час активного творчого пошуку оптимальних технічних рішень — щороку працівники інституту подавали більш як 20 заявок на винахід.

— У 90-ті роки через падіння обсягів капітального будівництва в енергетиці наш колектив скоротили майже вдвічі, — каже директор НДІ «Укренергомережапроект» Валерій Чевичелов. — Тепер в інституті працюють майже п'ятсот осіб, але це фахівці високого класу, яким до снаги розв'язання найрізноманітніших науково-проектних завдань. Ми самотужки виконуємо всі роботи, пов'язані з будівництвом нових об'єктів, модернізацією наявних мереж, експлуатацією, керуванням, захистом технічних систем і об'єктів енергетики.

Далеко не кожний НДІ може пишатися такою командою професіоналів, хоча рецепт успіху відомий, напевно, всім: збереження десятиліттями нагромадженого досвіду та омолодження колективу.

— Торік ми взяли на роботу 20 випускників харківських вузів, — зазначає Валерій Чевичелов. —Щоб залучити молодих фахівців, доплачуємо їм до окладу ще і стипендію у 150 гривень. До речі, розмір зарплати в інституті за останній рік збільшився в півтора раза і становить у середньому 450 гривень.

Сьогодні можна з упевненістю сказати, що криза вже позаду. Обсяг замовлень зростає, що експлуатувальні організації, переборюючи стереотип про «другорядність» ліній електропередач порівняно з електростанціями, починають вкладати гроші в модернізацію і реконструкцію високовольтних мереж. Нині інститут проводить комплексні роботи для атомних станцій у Рівненській і Хмельницькій областях, на черзі — Запорізька атомна, що не працює на повну потужність саме через відставання мережевого будівництва.

«Укренергомережапроект» бере участь і в міжнародних тендерах. Розробки ведуть на рівні світових технічних досягнень: використовують більш полегшені конструкції опор для ліній електропередач, автоматичні системи керування, компактні високонадійні елегазові вимикачі, мікропроцесорні засоби швидкодіючого захисту від коротких замикань, полімерну ізоляцію, що дає змогу підвищити економічність ліній електропередач.

«Укренергомережапроект» працює на перспективу — це знаходить відображення й у створенні національної програми розвитку галузі, й у конкретних напрямах прикладних досліджень.

— Одна з останніх розробок, за яку минулого року інститут одержав Державну премію, —вузькобазові опори для ліній електропередач, —розповідає Валерій Чевичелов. — Порівняно з ширкобазовими, які застосовували за радянських часів, нова конструкція дає можливість на 60—80 відсотків скоротити відведення землі. Адже проблема економії площ для України дуже актуальна. Та й енергосистемам це нововведення вигідне — менше платити податку на землю. Нещодавно «ноу-хау» на їхнє виробництво закупив Єгипет, де так само заощаджують землю і вміють рахувати гроші.

На випадок аварії, коли лінії електропередач ушкоджуються через обмерзання чи сильний вітер, інститут запроектував спеціальні тимчасові мобільні опори, що дають змогу прискорити відбудовні роботи, — цим проектом уже зацікавилися в Міністерстві надзвичайних ситуацій. Крім того, НЕК «Укренерго» планує ввести в експлуатацію розроблений інститутом проект комп'ютеризованих метеопостів, для того щоб вчасно одержувати інформацію про зміну погодних умов і автоматично запобігати аварійним ситуаціям.

Але чи можна спокійно говорити про енергомережі майбутнього, якщо, наприклад, у рідній Харківській області експлуатують лінії електропередач, побудовані ще в післявоєнні роки? Звичайно ж, ні. Адже очевидно, що застаріле електроустаткування, на якому працюють, наприклад, насосна станція в Рогані, очисні споруди в Кочетці — це міна сповільненої дії, що може вибухнути будь-якої миті. Дуже хотілося б для нашого міста й області швидше розрядити цю обстановку.

Відрадно, що це розуміють у Харківобленерго і Північній енергосистемі.

У профілі замовлень інституту на 2003 рік це й електропостачання Першотравневого алюмінієвого заводу, проектні роботи на підстанції «Перемога» для Харківського метрополітену, підстанція «Ковшарівка» у місті Куп'янську, обстеження і оптимізація робіт з реконструкції мереж Харківобленерго.

Також інститут одержує велику кількість замовлень із Сум, Полтави, Донецька, Луганська та багатьох інших регіонів України.

— Ми впевнені, — каже Валерій Чевичелов, — що завдяки зусиллям будівельників, експлуатувальних організацій і фахівців інституту помолодшає об'єднана енергосистема України і електропостачання споживачів надійно й незмінно здійснюватиметься реанімованими лініями електропередач і підстанціями.

Микола КОСИЙ.

Харків.

«Відчуваємо гарячий подих пустелі»

За інформацією прес-служби Міноборони, стала інтенсивнішою передислокація 19-го окремого батальйону до Кувейту. Вчора зі Скнилова було відправлено вже чотири борти.

Фото Романа ДРАПАКА.

Нам вдалося дізнатися з інших джерел, що хімбат змінив місце розташування і в самому Кувейті. Спочатку йому визначили позицію на базі коаліційних сил Кемп-Доха, де розміщуються підрозділи РХБ захисту Німеччини, Польщі, Чехії, Словаччини. Згодом наш підрозділ перемістився на південь країни. Тепер українці обживаються на військовій базі Кемп- Аріфджан, яка розміщена в пустелі на стокілометровій відстані від кордону з Іраком. Український спецпідрозділ базується в містечку, яке нещодавно залишила інженерна бригада американських військ, висунувшись у район бойових дій.

Про життя українських вояків з місця події розповідає помічник командира батальйону майор **Роман ДРАПАК:**

— Навіть на великій відстані від Іраку відчувається війна. Тут постійна бойова готовність. У Кувейті непоодинокі випадки диверсій проти коаліційних сил. У столиці Ель-Кувейт мешкає чимало переселенців з Іраку, які підсвідомо на його боці. Від фанатиків можна очікувати будь-яких «сюрпризів». Так, через декілька годин після того, як передова група українського батальйону залишила Кемп-Доху, позицію обстріляти з гранатометів. Звикають українські «хіміки» і до бойових тривог, які бувають навіть кілька разів на добу. База в зоні досяжності ракетних ударів комплексами «СКАД», що є на озброєнні в Іраку. Під час запуску з його території ракети централізовано оповіщається тривога про ракетний удар та можливе застосування зброї масового ураження. За сигналом весь особовий склад на базі вдягає комплекти особистого захисту та укривається у бомбосховищі.

На території містечка розгорнута хіміко-радіометрична лабораторія для визначення типу отруйних речовин у разі їх застосування та виявлення придатності дегазуючих, дезінфікуючих, дезактивуючих речовин. А на хімічно-спостережному пункті розвідник за допомогою приладів ДП-5В та ВПХР веде постійний радіометричний та хімічний контроль.

Як на польові умови, то на базі створено «тепличні» умови. Зразково облаштоване наметове містечко, цілодобово є гаряча вода, автоматичні пральні машини, чудове чотириразове харчування, комп'ютерна техніка з під'єднанням до Інтернету. Щоправда, кліматичні умови далекі від комфортних. День на день поки що не схожий. То спека, незвична для нашої весни, то цілодобово заливають дощі. А коли сильні пориви вітру, який здіймає в повітря пісок, видимість нульова: пісок скрізь — в очах, на зубах, під одежею.

Як зазначив заступник начальника відділу санітарно-епідеміологічного управління МО полковник Сергій Кірін, що прибув до Кувейту в складі оперативної групи, за даними військових медиків, епідеміологічний стан серед місцевого населення не викликає стурбованості. Тут немає малярії. Є поодинокі випадки захворювання на вірусний гепатит, вірусні кишкові захворювання. Напередодні передислокації батальйону особовому складові зробили щеплення від черевного тифу, гепатиту А, дифтерії, правця.

Коли батальйон збереться в повному складі, планується, що в зоні його відповідальності (для ведення розвідки та захисту від отруйних речовин на цих об'єктах) буде столичний аеропорт, два морські порти та декілька об'єктів Ель-Кувейта.

Наш військовий колега також повідомляє, що, перебуваючи за тисячі кілометрів від України, військовики 19-го батальйону матимуть можливість зв'язуватися по телефону з рідними та близькими.

Людмила КОХАНЕЦЬ, Володимир КОРКОДИМ.

На знімку: «хіміки» в бойовому спорядженні.

Перший досвід європейських миротворців

Учора в Македонії розпочалася перша військова місія Європейського союзу. НАТО на шість місяців передала ЄС чергу, і тепер миротворчу роботу виконуватимуть в цій країні триста солдатів європейського контингенту.

Місію названо «Операція Конкордія» (тобто злагода), та вона розпочинається у складний для Євросоюзу час: організація страждає від розколів, спричинених війною в Іраку. Водночас перебрання ЄС нової для себе ролі свідчить про зацікавленість союзу у створенні окремої європейської військової системи. Якщо місія в Македонії виявиться успішною, то цілком можливо, що Євросоюз запустить інші подібні проекти.

«Операція» погіршує імідж НАТО

Результати останнього опитування громадської думки у Фінляндії, опубліковані найбільшою газетою «Гельсінкі саномат», засвідчили: кількість прихильників членства Суомі в НАТО скоротилася до 12 відсотків, а кількість противників збільшилася до 74 відсотків! Фінська преса підкреслює, що це — прямий наслідок воєнних дій Сполучених Штатів і Великої Британії проти Іраку. Навіть попри те, що аж ніяк не всі держави блоку підтримують своїх союзників, а Німеччина, Франція та Бельгія виступають різко проти воєнного розв'язання іракської проблеми.

Фінляндія останніми роками розвивала контакти з Північноатлантичним блоком передусім по миротворчій лінії. В країні чимало політиків, які агітують за членство в НАТО, але більшість фінів давно налаштовані негативно стосовно альянсу. Початок обвалу довіри було зафіксовано під час воєнних операцій США в Афганістані. Нині обвал різко посилився. Для порівняння: ще в січні 2003 року кількість прихильників членства в НАТО і противників становила відповідно 20 і 64 відсотки.

Марат ЗУБКО.

Гельсінкі.

Така політика: урізати, щоб додати

Економіка Німеччини в складному становищі. Колись приклад для всіх і найкраща учениця серед країн — учасниць Європейського союзу нині змушена пересісти на «задню» парту. Майже в усіх галузях економіки спостерігається занепад. Масове безробіття вселяє невпевненість у завтрашньому дні. Довіра до діяздатності політики зникає. Хоч світло в країні ще не погасло, але воно вже підозріло блимає. Канцлер Герхард Шрьодер пересвідчився в цьому, коли почала зменшуватися кількість його прихильників під час соціологічних опитувань. Соціал-демократи переживають одну поразку за другою.

Час вимагає брати кермо в руки, змінювати курс у напрямку до нової мети й виправляти допущені в минулому помилки. Після кількох тижнів пропагандистської підготовки канцлер так і вчинив, оголосивши урядову заяву під гаслом: «Мужність для миру — мужність для змін». Якщо коротко, то його послання звучить так: з державними дешевими кредитами розпочнеться інвестиційна програма. Система соціальної безпеки має реалізуватися через відмову від оплати державою деяких послуг і перейняття їх приватними бюджетами. Спрощення бюрократичної системи й гнучкі тарифні угоди мають сприяти у створенні додаткових робочих місць.

За рахунок чого канцлер Шрьодер планує запровадити реформу? В заяві уряду сказано, що в галузі охорони здоров'я має бути заощаджено 3,5 млрд. євро. Йдеться, зокрема, про обмеження коштів на управлінські видатки лікарняних кас. Програма уряду передбачає також «заморожених» витрат на лікарні на рівні 2000 року. Ціни на протезування зубів мають зменшитися на п'ять відсотків. Це забезпечить 760 млн. євро чистої економії. Фармацевтичні підприємства й аптеки повинні зробити лікарняним касам знижки на медикаменти на 1,37 млрд. євро. Ускладнюється перехід на приватне медичне страхування: його може тепер здійснити лише громадянин із місячною зарплатнею 3825 євро. Наполовину скорочується сума «смертних» грошей, що забезпечить скарбниці ще 380 млн. євро.

Проблема, однак, у тім, що німці не довіряють політиці, яка й досі займалась аналізом стану економіки, але нічого не вдіяла, щоб його змінити. Тому й красиві та доладно сформульовані слова канцлера нічого не змінять, якщо після них не буде вжито невідкладних заходів. Зважаючи на більшість у Бундестазі та Бундесраті, це стане можливим лише за умови, якщо канцлеру вдасться заручитися підтримкою християнсько-демократичної опозиції, вважають аналітики.

Нині правлячій коаліції укрaй потрібна кооперація, а не конфронтація. Якщо канцлер не робитиме кроків назустріч опозиційному блокові, то той не допоможе йому вийти з ізоляції. Це вимагає від глави німецького уряду готовності зустріти протистояння у власних лавах, про що він лише натякнув у своїй заяві. Але цього замало, щоб привести країну до нових берегів. Експерти вважають, що мужність до змін повинні виявити не лише пересічні громадяни Німеччини, а насамперед канцлер.

Валентина ПИСАНСЬКА.

ХРОНІКА. ФАКТИ. ПОДІЇ

■ *Багдад*

У війни свій лік

Кількість жертв серед мирного населення Іраку перевищила 540 осіб. І це цифри, які щогодини зростають. У ніч з неділі на понеділок Багдад бомбили всі типи американських бомбардувальників. Ніколи раніше бомбардувальники-невидимки B2 «Стелс» не застосовували в поєднанні з B-1 і B-52 для удару по одних цілях. Сили коаліції також продовжували бомбувати північноіракське місто Мосул. Місто Неджеф оточено 101-ю дивізією ВДВ США, яка готується там до вуличних боїв... Міністр закордонних справ Іраку Тарик Азіз вважає, що війна розвивається успішно, і заявив, що вона «ґрунтується на блефі, обмані та помилках з боку США і Великої Британії, а іракці й надалі чинитимуть запеклий опір окупантам». Тим часом у Вашингтоні терміново розробляють новий план. У пресу вже просочилася інформація, що воєнна кампанія триватиме ще не менш як півроку. До речі, до багатомісячних воєнних дій готові 46% американців. 32% вважають, що війна триватиме від 1 до 3 місяців. Іще 13% гадають, що воєнна операція завершиться впродовж 2—4 тижнів.

■ *Белград*

Розшукується дружина

Сербська поліція розшукує Міру Маркович, дружину колишнього президента Югославії Слободана Мілошевича, передає Рейтер. З посиланням на «джерела, які заслуговують уваги», агентство передало, що Маркович переховується від поліції. Раніше міністр внутрішніх справ Сербії Душан Михайлович повідомив, що поліція має намір допитати Маркович у зв'язку зі знайденням тіла колишнього президента Сербії Івана Стамболича. Як припускають, до викрадення Стамболича в 2000 році могли бути причетні Мілошевич і Маркович.

■ *Тбілісі*

Знеструмили

У неділю більшість регіонів Грузії, а також деякі розташовані в Тбілісі об'єкти залишилися без енергопостачання. Черговий збій стався внаслідок аварії на ЛЕП-500 «Кавкасіоні». Це вже сьома аварія на «Кавкасіоні» за останні 4 місяці. Після припинення надходження російської електроенергії до Грузії енергобаланс республіки скоротився приблизно наполовину і тепер становить 470 МВт, з яких майже 100 МВт припадає на електроенергію, імпортовану з Вірменії.

■ *Кабул*

Міна уповільненої дії

Трагедія сталася за 12 км від столиці афганської провінції Гільменд міста Лашкаргаха. Мікроавтобус-таксі прямував до сусідньої провінції Кандагар. Машина підірвалася на міні, закладеній, як припускають, моджахедами ще під час війни 1979—1989 років.

■ *Бангкок*

Вірус-убивця

Невідома хвороба, яку називають китайською пневмонією, продовжує вбивати людей. Після смерті в Бангкоку італійського лікаря Карло Урбані, котрий намагався розробити вакцину від нового захворювання, Таїланд запровадив 24-годинний карантин для авіапасажирів із симптомами хвороби. В Гонконзі від зовнішнього світу ізольовано цілий будинок, 121 мешканець якого заразився атиповою пневмонією, а влада Канади повідомляє про 4-ту жертву цієї хвороби.

Фото АП.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Гумору — «Фонтан»!

ГІСТЬ КУРЕНЯ

Традиційна «Гуморина» в Одесі розпочалася, хай і неофіційно, ще 29 березня, у суботу. А сьогодні — просто продовжиться. І це виправдано, адже вона нині — ювілейна, за ліком тридцята. А тому особливо весело й гамірно на вулицях, площах, у парках і в концертних залах міста, куди щодня прямують десятки тисяч одеситів. Ну, а якщо комусь через якісь там причини не вдається влитися в отой карнавально-концертний натовп? В Одесі подбали і про таких. У дні, коли відзначалося 100-річчя з дня народження знаменитого одеського гумориста й сатирика Іллі Ільфа (а було це в жовтні 1997 року), в місті почав виходити гумористичний журнал «Фонтан». Відтоді люди й купують у кіосках чи дістають з поштових скриньок отой «Фонтан», щоб досхочу повеселитися. Як резонно зазначив якось головний редактор журналу Валерій Хаїт, їхнє дітище — «це така собі «Гуморина» вдома, карнавал під настільною лампою, концерт на дивані». Утім, можете й самі пересвідчитися в цьому, прочитавши мініатюри з редакційного портфеля «Фонтану», що їх подаємо нижче.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

І нема народу спасу від демократії!

Євген МІКУНОВ

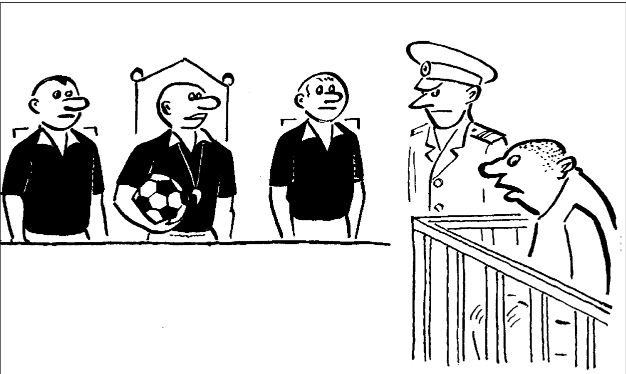
Із життя воротарів

☞ Воротар Васьков уже третю гру не може пропустити м'яча в свої ворота і змушений повертати гроші суперникам.

☞ У воротаря Петрющенка реакція гарна, але непередбачувана.

☞ Щоразу, коли м'яч влітає в сітку воротаря Сидорова, той радісно вигукує: «Попався!»

☞ У суперників велика перевага, зате в наших — почуття переваги», — вважає страж воріт Гришечкін.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Михайло ЖВАНЕЦЬКИЙ

Випадок з моїм другом

Вони лежали. Раптом дзвякнув замок.

Вони схопилися, почали гарячково вдягатися.

Він напіводягнений виглянув на сходовий майданчик зі шкарпеткою в руці. Нікого.

Він полегшено обернувся...

У кімнаті стояв такий само напіводягнений чоловік зі шкарпеткою в руці.

Двоє зі шкарпетками в руках.

Той приїхав уночі додому, хотів непомітно ввійти.

Цей хотів непомітно вийти.

Двадцять років минуло. Жах у його серці досі.

Він їй дуже подобався

Вона зателефонувала йому і сказала, що має два квитки в театр.

Квитки нині дорогі.

Він пішов з нею. Біля театру вона сказала, що пожартувала, що немає у неї жодних квитків.

Він чесно сказав:

— Вас зараз залишити чи провести кудись?

Вона сказала:

— Залиште зараз.

І він пішов.

А квитки в неї, звичайно, були...

Андрій МУРАЙ

Правдиві нотатки

Якось із Корнієм Івановичем Чуковським зайшли ми в гості до великого пролетарського письменника Максима Горького.

Чай попили, і почали письменники пікіруватися. Олексій Максимович каже:

— Але ж погодьтеся, Корнію Івановичу, народ мене любить більше, ніж вас. От місто на мою честь назвали. А вашим іменем нічого не названо.

— А Чукотка? — одразу ж відрізав Чуковський.

☞ Зайшов я якось до Маяковського. Володимира Володимировича вдома не було, а на його робочому столі — поема. Нова зовсім, ще без назви. Я прочитав її з задоволенням, узяв та й написав угорі: «Хорошо!».

☞ Зателефонував я якось пролетарським письменникам, відповіли мені зовсім нерозбірливо.

— Хто це, — кричу, — Горький чи Голодний?

— Та це я, — відповідають. — Дем'ян Бєдний.

— Фу, — кажу, — не впізнав. Багатим будеш.

В'ячеслав ВЕРХОВСЬКИЙ

Бідолаха

Його засудили за хабарі. Він брав маленькі хабарі, і йому не вистачило на суддів...

Задачка

Чому в людини два ока?

Погодьтеся: за цим світом пильнуй і пильнуй.

Отож і рахуйте...

Помста

Бабуся відрубала півню голову. А він, мертвий, втік до сусідів. І там його з задоволенням з'їли. «Він сам до нас прибіг...»

Доля

Якось у дитинстві його обрахували. І тоді він поклявся: ну що ж! Він виріс і пішов добровольцем у торгівлю. Щоб мститися...

Несправедливо

Кіркоров з Пугачовою — лише для багатих. А бідні змушені ходити на Баха і Бетховена...

Про себе

Я тупий — мені доводиться думати.

Добірку до друку підготував Георгій ВОРОТНЮК.

ДОШКА ОГОЛОШЕНЬ

Продамо авто — видамо зарплату

У зв'язку з різким скороченням апарату Кабінету Міністрів п'ятий віце-прем'єр-міністр підписав розпорядження про повний розпродаж авто представницького класу. Як повідомили нашому кореспондентові, кошти з продажу авто скорочених посадовців підуть виключно на гуманні цілі — зарплату воякам 19 батальйону РХБ Збройних сил України, котрі нині перебувають у Кувейті.

Отже, на вільний продаж виставляються 10 автомобілів «Вольво-640», 15 «Тойот-Самрі», 25 «Мерседесів», 30 водяних мотоциклів типу ріка—море і один самокат «Сузукі» з моторчиком.

Усі бажачі придбати авто можуть прийти 1 квітня на оглядовий майданчик перед Кабінетом Міністрів. При собі мати паспорт і права водія. **Довідки за телефоном 454-88-53.** Дзвінки з місць безкоштовні лише один день.

На фото: народ потихеньку збирається на аукціон-продаж авто скорочених посадовців.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Берніш Цвайтунг проти «Х», або Як отримати грант

Швейцарська благочинна організація «Берніш Цвайтунг» під патронатом АП і КП роздаватиме у приміщенні УНІАН (Хрещатик, 4, II поверх, конференц-зал) гранти нашим громадянам та мирним перехожим.

Перший грант, у розмірі 13 тисяч швейцарських франків, потрапить у руки тому, хто придумає найоригінальнішу табличку-попередження на кабінет чиновника-хабарника: мовляв, увага, за дверима — «Х». По закінченні конкурсу АП і КП зобов'язуються почепити табличку-переможницю на всі двері, без винятку, тих посадовців, на які вкажуть відвідувачі.

Другий грант, 3,1 тисячі швейцарських франків, дістанеться тому, хто розкриє найбільшу кількість дверей, де окопалися чиновники — любителі «зелені» та «конверт**иків».**

Третій грант, тисячу швейцарських франків, виплатять відразу, в касі, тому, хто назве хоча б одне справжнє прізвище чиновника-здирника. Конфіденційність вітчизняні пенітенціарні заклади гарантують. **Довідки за телефоном 229-31-31. Дзвінки з місць — безкоштовні лише один день.**

Мал. Миколи КАПУСТИ.

«Зелена карта» в один кінець

Лише один день посольство Буркіна-Фасо в Україні видаватиме нереалізовані у своїй країні «зелені карти» — дозвіл на проживання у США, Канаді та на Мадагаскарі.

Поза чергою видаватимуться карти тим громадянам, котрі відразу погодяться поміняти свої прізвища на тубільні — буркінафасонців. Облюбувати прізвища можна вже зараз. У переліку є 12 — Уаганівдугу, 25 — Бабоніяка (чоловічі) та по 10 прізвищ — Мосінакусі та Фульбевикусі (жіночі). **Довідки за телефоном 454-83-99.**

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Злиденному, голодному, знедоленому народу тільки те й лишається, що сміятися!

ОГОЛОШЕННЯ

ЗАО «Северодонецкий ОРГХИМ»

ЗАО «Северодонецкий ОРГХИМ» уведомляет, что очередное собрание акционеров состоится 15 мая 2003 года в 10.00 часов по адресу: г. Северодонецк, проспект Гвардейский, 32.

Начало регистрации в 8 ч. 00 мин. в день проведения собрания.

Для регистрации акционеры должны иметь при себе паспорт или другой документ, удостоверяющий личность.

Телефон для справок — 285-25.

Повестка дня:

1. Отчет председателя Правления о результатах финансово-хозяйственной деятельности за 2002 год и планах деятельности общества на 2003-2004 г.
2. Отчет ревизионной комиссии.
3. Отчет наблюдательного совета.
4. Утверждение годового баланса общества и распределение прибыли.
5. О принятии Учредительного договора и Устава в новой редакции.

Если Вы не имеете возможности принять участие в собрании лично, можете оформить доверенность согласно закону.

Правление ЗАО «Северодонецкой ОРГХИМ».

ТОВ «Інтерсервіс» код ЄДРПОУ 31025439, зареєстроване Старокиївською райдержадміністрацією м. Києва 18.07. 2000 р., рішення № 05539 повідомляє про ліквідацію.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців.

ООО «Експрессторг» Зареєстроване Дніпровською районною державною адміністрацією у м. Києві, код 31776753, реєстраційний № 06099 від 30.11.2001 р. повідомляє про ліквідацію.

Адреса: Україна 02002, м. Київ, вул. Степана Сагайдака, 114 А. Усі претензії приймаються протягом місяця за телефоном: (044) 490-72-04.

В газеті «Голос України» № 24 (3024) від 7 лютого 2003 р. в об'яві про ліквідацію ТОВ «Укрскі інвест» ідентифікаційний код потрібно читати: 21566415.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Достаток» (ідентифікаційний код 19332992) повідомляє про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців за адресою: м. Львів, вул. Гнатюка, 8.

У зв'язку з ліквідацією філії ДП МО України «УТ ЗОК» «Торгово-закупівельна база № 59» за адресою: м. Львів, вул. Маринецька, 7, правонаступником вищевказаної філії стало ТзОВ «Львівська гарнізонна база» за тією ж адресою.

СТОВ «Україна-Агро» с. Гоголів Броварського району Київської області, вул. Леніна, 32 повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії приймаються протягом 30 днів з дня опублікування в газеті.

Определением Хозяйственного суда АР Крым по делу № 2-19/6982-2002 сельскохозяйственный производственный кооператив «Таврида» (код ЕДРПОУ 30923725, юридический адрес: АР Крым, Первомайский район, с. Стахановка, ул. Ленина, д. 1; т/с 26004232285201 в ТОБО ОАО «ОКБ») признан банкротом и отрыта ликвидационная процедура.

Ликвидатором назначен Бида Владимир Андреевич, лицензия Министерства экономики от 20.05.2002 г. АА № 250498, юридический адрес: 95023, АР Крым, г. Симферополь, ул. Родниковая, д. 8, тел. 515-743.

В связи с отсутствием активной деятельности сельскохозяйственного общества с ограниченной ответственностью «Воля» зарегистрированное 6 марта 2001 года в с. Покровка Коломакского района Харьковской области Коломакской райгосадминистрацией, свидетельство № 0053, самоликвидируется. Претензии кредиторов принимаются на протяжении месяца со дня опубликования объявления по адресу:

Ликвидационная комиссия СООО «Воля», с. Покровка Коломакского района Харьковской области. Индекс 63130. Т/факс (05766) 5-64-70.

Господарським судом Кіровоградської обл. вул. Луначарського, 29, порушено справу № 14/15 від 29.12.2002 р. про порушення справи про банкрутство Агарної фірми «Агро союз Т С» код 30418433 Кіровоградська обл. Гайворонський р-н. смт. Завалля, вул. Пушкіна, 2; індекс 26334, розрахунковий рахунок № 26003430108800 в ТВБВ АКБ «Укрсоцбанк», м. Гайворон, МФО 323549.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шепотіннік Валентину Миколаївну, (ліцензія серії АА № 250374, м. Кіровоград, вул. Дзержинського, 64а, тел. (0522)24-95-04).

Господарським судом Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) порушено справу №5-11/Б про визнання банкрутом сільськогосподарського кооперативу «Щасливе» (Херсонська область, Цюрупинський район, с. Щасливе, вул. Леніна, 15), код ЄДРПОУ 30834501, р/р № 26002301419 в Цюрупинському відділенні 3256 Ощадбанку України, код банку 342199.

Розпорядником майна призначена Бондар Людмила Іванівна (Ліцензія АА № 249850 від 23.10.2001 р.) Заяви від кредиторів та бажаючих взяти участь в санації підприємства приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Определением Хозяйственного суда АР Крым по делу № 2-05/2499-2003 сельскохозяйственный производственный кооператив «Долинный» (код ЕДРПОУ 00413021, юридический адрес: АР Крым, Бахчисарайский район, с. Верхоречье, ул. Советская, д. 2; т/с 26004439 в Бахчисарайском отделении КРД АППБ «Аваль») признан банкротом и открыта ликвидационная процедура.

Ликвидатором назначен Бида Владимир Андреевич, лицензия Министерства экономики от 20.05.2002 г. АА № 250498, юридический адрес: 95023, АР Крым, г. Симферополь, ул. Родниковая, д. 8, тел. 515-743.

Філія Ангентства
з питань банкрутства в Львівській області та керуючий санацією
ЗАТ «Львівський м'ясокомбінат»

30.04.2003 р. об 11 год. 30 хв. проводить публічні торги з продажу майна, що знаходиться за адресою м. Львів, вул. Промислова, 50-52 ЗАТ «Львівський м'ясокомбінат»:

■ Приміщення залу їдальні № 27, площею 286,2 кв. м. початкова ціна продажу 31446,00 грн. з ПДВ.

■ Гарантійний внесок в розмірі 5 % від початкової ціни продажу та реєстраційний збір в розмірі 17 грн. для реєстрації учасників вноситься на рахунок Філії Ангентства з питань банкрутства в Львівській області № 260007585 в ЛОД АППБ «Аваль», МФО 325570, код ЄДРПОУ — 26254583 не пізніше ніж за три календарні дні до початку проведення торгів.

■ Заявки на участь у торгах приймаються за адресою: м. Львів, вул. К. Левицького, 55, з 9.00 до 18.00 год. Кінцевий термін прийняття заявок за три календарні дні до початку проведення торгів. Торги проводитимуться за місцем знаходження майна.

Додаткова інформація за тел. 72-68-64, 35-46-92.

Господарський суд Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу № 2/57-Б 2003 р. про банкрутство ВАТ Дунаєвецьке підприємство «Агрохім» м. Дунаївці (вул. Шевченко, 115, Хмельницької області 32400, р/р 569106, МФО 315085 в АПБ «Україна» м. Дунаївці, ЗКПО 05491327.)

— Розпорядником майна прзначено Кустливого Володимира Анатолійовича (ліцензія № 249949 від 19.10.2001 р., адреса: м. Кам'янець-Подільський, вул. Огієнка, 59, кв. 33.)

— Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Хмельницької області від 11 березня 2003 року по справі № 2/174-Б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру відносно Товариства з обмеженою відповідальністю «Городоцький молочно-консервний комплекс» (Хмельницька область, м. Городок, пров. Молочноконсервний, 1, код 30247104, р/р 26001889107631 в ХОФ АКБ «Укрсоцбанк», м. Хмельницький, МФО 315018).

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Болховітін Віталій Михайлович (ліцензія АА 249800) тел. (043-2) 52-03-41, 52-01-53, адреса для листування: 21100, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, к. 1303.

До уваги акціонерів
ЗАТ «Броварський завод пластмас»!

16 травня 2003 року о 14 годині в актовій залі заводу за адресою: м. Бровари, промвузол, відбудуться чергові загальні збори акціонерів.

Порядок денний

1. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2002 р. та основні напрямки діяльності у 2003 р.
2. Звіт Ревізійної комісії.
3. Звіт Спостережної ради.
4. Внесення змін до Статуту Товариства.
5. Різне.

Реєстрація акціонерів та їх представників з 9.00 до 13.30.

Довідки за телефоном (04494) 92-3-85).

Ліквідаційна комісія товариства з обмеженою відповідальністю «Ріокорд-Дніпро», ідентифікаційний код 30324879, зареєстрованого виконкомом Дніпропетровської міської Ради (реєстраційний № 04052092 Ю 0010877 від 04.08.1999 р.) повідомляє про його ліквідацію.

Вимоги кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 49027, м. Дніпропетровськ, вул. Фучіка, 1.

Господарським судом Кіровоградської області (25000, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) Постановою від 28.02. 2003 року по справі № 10/163 «а» визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру щодо суб'єкта підприємницької діяльності — приватного підприємця Карпенко Миколи Миколайовича (Кіровоградька область, м. Олександрія, пр. Леніна б. 92, кв. 63, р/р 26004181361001 в Олександрійській філії ПриватБанку, МФО 323691, свідоцтво про реєстрацію №3997 від 11.12.1997 року, дн. Код 2637412356).

Ліквідатором призначено Салатова Сергія Володимировича (25000, м. Кіровоград, вул. К. Маркса, 4, корп.1, ліцензія № 047823 від 11.10.2001 року).

Постановлением Хозяйственного суда Днепропетровской области (49600, г. Днепропетровск, ул. Куйбышева, 1-а) от 28.02.2002 г. по делу № Б 26/182/02 признано банкротом Украинско-кипрское общество с ограниченной ответственностью с иностранными инвестициями «Корпорация транспорт», код ЕГРПОУ 13463836, 49800, ул. Батумская, 11, г. Днепропетровск, т/с 26008010003420 в АКБ «Южкомбанк», МФО 305266, и открыта ликвидационная процедура.

Ликвидатором назначен арбитражный управляющий Глядченко Владимир Николаевич, лицензия серии АА № 140433 от 11.06.2002 г., тел.: (0562) 744-19-31, адрес: 49000, ул. Комсомольская, 48/2, г. Днепропетровск.

ЗАО «Севастополькнига»

сообщает о внесении изменений и дополнения в повестку дня общего собрания акционеров 18 апреля 2003 года.

Повестку дня
читать в следующей редакции:

п.3. Принятие решения о выпуске акций.

п.4. Исключить.

Соответственно:

п.4. Внесения изменений в Устав ЗАО.

п.5. О передаче ведения реестра владельцев ценных бумаг.

п.6. Принятие решения по собственным выкупленным акциям.

Правление.

ІНФОРМУЄ ДАІ

Липова «кора» посилить покарання

Якими лишень «корочками» не козиряють перед автоінспекторами порушники Правил дорожнього руху, аби уникнути відповідальності. Курйозів не бракує.

Приміром, один із заступників начальника департаменту Державтоінспекції України їхав зі співробітником у службових справах. Як раптом перед самим капотом його автомобіля із другорядної дороги вискочив джип.

Лише майстерність водія Державтоінспекції допомогла уникнути зіткнення. Свою поведінку на дорозі порушник пояснив просто — мовляв, терміново їхав виконувати редакційне завдання. І пред'явив журналістське посвідчення, в якому значилось, що він є начальником служби безпеки журналу «Человек и Закон». Слід зазначити, що заступник начальника ДДАІ — людина знана в журналістиці, його публікації можна зустріти в багатьох періодичних виданнях. Тому він піддав сумніву слова порушника. Підозри підтвердив і головний редактор журналу: не знає він такого працівника. Та й такої посади в штаті видання не передбачено.

Так званий журналіст був адміністративно покараний. А липова «корочка» поповнила численну колекцію, яку вже не один рік збирають у департаменті Державтоінспекції МВС України.

За словами начальника ДДАІ генерал-лейтенанта міліції Олександра Міленіна, фальшиві посвідчення всіляких «добровільних помічників» ДАІ працівники дорожньо-патрульної служби вилучають сотнями. А «найоригінальніші» розміщують на спеціальному стенді в департаменті ДАІ. За кожним фактом провадиться службове розслідування.

Є в цій колекції і просто унікальні екземпляри. Розглядаючи їх, не перестаєш дивуватися людській фантазії. У новоявлених винахідників вона інколи зашкалює. Один водій показав спецталон, нібито завірений у Верховній Раді. Мовляв, він має право не пред'являти для перевірки працівникам міліції сам транспортний засіб, а також вантаж, який у ньому перевозить. Документ зроблено на високому поліграфічному рівні, має ступені захисту.

Серед водіїв розповсюджуються незаконно виготовлені спецпосвідчення, талони, які містять прохання про надання допомоги їх пред'явникам у пересуванні автомобілем і звільненні від відповідальності за порушення Правил дорожнього руху.

Особливо багато таких документів у Одеській, Дніпропетровській, Київській, Львівській областях та в Києві.

Звичайно, миритися з таким станом речей керівництво департаменту ДАІ не збирається. Нещодавно було підписано відповідне розпорядження про проведення поточного року комплексного заходу під умовною назвою «Документ».

Працівники Державтоінспекції мають право вилучати у водіїв посвідчення громадських помічників і позаштатних працівників ДАІ, а також інші документи, що не передбачені наказами МВС України. Осіб, котрі їх виготовляють і розповсюджують, притягатимуть до кримінальної відповідальності.

Катерина СТАНІШЕВСЬКА,
Володимир ЕННАНОВ.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

▼

ОГОЛОШЕННЯ

ІНФОРМАЦІЯ
про третій випуск акцій відкритого акціонерного товариства "Трест "Київміськбуд-2"

1. Характеристика емітента:

● Фірмова назва емітента: відкрите акціонерне товариство "Трест "Київміськбуд-2", скорочена назва: ВАТ "Трест "Київміськбуд-2".

● Місцезнаходження емітента: Україна 03035 м. Київ, вул.Урицького, 45, тел.: 248-80-82, факс.: 248-71-14.

● Дата заснування акціонерного товариства: ВАТ "Трест "Київміськбуд-2" зареєстроване 15.03.1995 року виконкомом Радянської районної Ради народних депутатів м.Києва, реєстраційний № 04012661.

● Цілі та предмет діяльності товариства:

- мобілізація та залучення юридичних і фізичних осіб до активної діяльності по інвестуванню в економіку України;
- насичення ринку України товарами та послугами високої якості задля підвищення добробуту населення, а також одержання прибутку;
- виконання всіх видів будівельних, будівельно-монтажних та ремонтних робіт, робіт по реконструкції та пусконалагоджувальних робіт; виконання всіх видів оздоблювальних робіт; розробка проектів технічного переоснащення підприємств та проектної документації на будівництво та реконструкцію об'єктів та проведення експертизи проектно-кошторисної документації; виробництво та реалізація продукції виробничо-технічного призначення; надання послуг населенню; зовнішньоекономічна діяльність.

● Загальний обсяг статутного фонду: 718858,00 грн. Фактично сплачений статутний фонд: 718858,00 грн.

● Чисельність штатних працівників на 31.12.2002 р. 1420 чол.

● Чисельність акціонерів станом на 31.12.2002 р.: 2608 акціонерів.

2. Дані про посадових осіб емітента:

Голова Правління:

● Кравченко Володимир Степанович; освіта - вища; виробничий стаж - з 1973р., кваліфікація - інженер-будівельник, посада, яку обіймає - керуючий трестом, стаж роботи на даній посаді - з 1995р., рік народження 1948 р.

Члени Правління:

● Медуниця Микола Миколайович; освіта - вища ; виробничий стаж - з 1975р., посада, яку обіймає - заступник керуючого трестом, стаж роботи на даній посаді - з 1995р., кваліфікація - інженер-будівельник-технолог, рік народження 1952 р.

● Руминська Тетяна Володимирівна; освіта - вища; виробничий стаж - з 1974р., кваліфікація - інженер-економіст, посада, яку обіймає - заступник керуючого трестом з економічних питань, стаж роботи на даній посаді - з 1995р., рік народження 1952 р.

● Ладановський Анатолій Володимирович; освіта - вища; виробничий стаж роботи- з 1955р., кваліфікація - економіст, посада, яку обіймає - заступник керуючого трестом з питань кадрів та побуту, стаж роботи на даній посаді - з 1995р.,рік народження 1937 р.

● Харитонов Олександр Миколайович; освіта - вища; виробничий стаж - з 1975р., кваліфікація - інженер-будівельник, посада, яку обіймає - заступник керуючого трестом, стаж роботи на даній посаді - з 1998 р., рік народження 1951р.

● Кіщенко Тетяна Миколаївна; освіта - вища; виробничий стаж - з 1969, кваліфікація - економіст, посада, яку обіймає - головний бухгалтер, стаж роботи на даній посаді - з 1995, рік народження 1952.

● Пукас Василь Сергійович; освіта - вища; виробничий стаж - з 1976, кваліфікація - інженер-будувельник, посада, яку обіймає - начальник будівельного управління №6, стаж роботи на даній посаді - з 1995, рік народження 1957.

● Нечваль Анатолій Михайлович; освіта - середньо-технічна; виробничий стаж - з 1967, кваліфікація - технік-будувельник, посада, яку обіймає - начальник будівельного управління №8, стаж роботи на даній посаді - з 1995, рік народження 1944.

● Денисенко Василь Пилипович; освіта - середньо-технічна; виробничий стаж - з 1969, кваліфікація - технік-будувельник, посада, яку обіймає - начальник будівельного управління №11, стаж роботи на даній посаді - з 1995, рік народження 1949.

● Сасін Володимир Васильович; освіта - вища; виробничий стаж - з 1978, кваліфікація - інженер-будівельник, посада, яку обіймає - начальник будівельно-монтажного управління №57, стаж роботи на даній посаді - з 1995, рік народження 1958.

● Літвін Валентин Арсентійович; освіта - вища; виробничий стаж - з 1973, кваліфікація - інженер-будівельник, посада, яку обіймає - начальник спеціалізованого будівельного управління №38, стаж роботи на даній посаді - з 1995, рік народження 1945.

● Макієвський Іван Петрович; освіта - вища; виробничий стаж - з 1971, кваліфікація - інженер-будівельник, посада, яку обіймає - головний інженер управління комплектації та підсобних виробництв, стаж роботи на даній посаді - з 2001, рік народження 1953.

● Шинкаренко Галина Яківна; освіта - середньо-технічна; виробничий стаж - з 1972, кваліфікація - технік-будівельник, посада, яку обіймає - інженер І-категорії відділу кадрів, організації праці та заробітної плати, стаж роботи на даній посаді - з 2001, рік народження 1953.

● Воловенко Анатолій Андрійович; освіта - вища; виробничий стаж - з 1973, кваліфікація - технік-будівельник, посада, яку обіймає - директор дочірнього підприємства "Житлоексплуатація", стаж роботи на даній посаді - з 1995, рік народження 1952.

Голова спостережної ради:

● Старанов Олександр Олексійович; освіта - вища; виробничий стаж роботи- з 1968р., кваліфікація - інженер-будівельник, посада, яку обіймає - головний інженер тресту, стаж роботи на даній посаді - з 1998р., рік народження 1945р.

Члени спостережної ради:

● Білаш Олександр Олексійович: освіта - вища; виробничий стаж роботи- з 1978р. кваліфікація - інженер-будівельник, посада, яку обіймає - директор управління комплектації та підсобних виробництв, стаж роботи на даній посаді - з 2002р., рік народження 1955 р.

● Шматкова Валентина Олександрівна: освіта - вища; виробничий стаж роботи- з 1972р. кваліфікація інженер-будівельник, посада, яку обіймає - начальник планово-економічного відділу тресту, стаж роботи на даній посаді - з 2002р., рік народження 1954 р.

Голова ревізійної комісії:

Клімась Алла Анатоліївна; освіта - вища; стаж роботи- з 1978р., кваліфікація - економіст, посада, яку обіймає - головний бухгалтер будівельного управління № 6, стаж роботи на даній посаді - з 1995р., рік народження 1962р.

Головний бухгалтер:

● Кіщенко Тетяна Миколаївна: освіта - вища; стаж роботи- з 1969р., кваліфікація - економіст, стаж роботи на даній посаді - з 1995р., рік народження 1952р.

3. Відомості про середню заробітну плату членів виконавчого органу за останній квартал та завершений фінансовий рік, що передував поданню документів (за згодою цих членів виконавчого органу): інформація відсутня.

4. Перелік дозволів (ліцензій) одержаних емітентом на окремі види діяльності: ліцензія № 499535, серія АА, від 03.03.03 (будівельна діяльність), термін дії до 03.03.06.

5. Відомості про участь емітента в холдингових компаніях, концернах, асоціаціях тощо: Товариство є асоційованим членом "АТ ХК "Київміськбуд", код ЄДРПОУ 23527052, місцезнаходження 01010 м.Київ, вул.Суворова,4/6.До складу інших груп підприємств(холдингових компаній, концернів, організацій тощо) не входить.

6. Відомості про юридичних осіб, у яких емітент володіє більше 10 % статутного фонду (активів), у тому числі дочірні підприємства, філії та представництва емітента: такі юридичні особи відсутні філій та представництв емітент не має.

7. Опис діяльності емітента станом на 31.12.02р.:

● Обсяг будівельно-монтажних робіт, що виконано за договірною ціною (без ПДВ): по генпідряду на суму - 103540,4 тис.грн.; власними силами на суму - 59808,3 тис.грн.

● ринки збуту та особливості розвитку галузі: ринком збуту є замовлення ХК "Київміськбуд", Київської міської державної та районної адміністрацій, а також інших замовників. Для будівельної галузі характерна висока конкуренція;

● обсяги та напрямки інвестиційної діяльності емітента: емітент інвестиційної діяльності не проводить;

● політика щодо досліджень та розробок: емітент впроводжує нові технології, ефективні матеріали;

● Перспективи діяльності на поточний та наступний роки: передбачається нарощування обсягів робіт по технології монолітного домобудування з застосуванням багатообертової опалубки за рахунок здійснення технічного переоснащення.

8. Можливі фактори ризику в діяльності емітента: нестабільність законодавчої бази, низька платоспроможність замовників, інфляційні процеси, форсмажорні обставини;

9. Баланс, звіт про фінансові результати та їх використання.

Баланс на 31.12.2002р.

АКТИВ 1	Код Рядка 2	За звітний період 3	За попередній період 4
І. НЕОБОРОТНІ АКТИВИ			
Нематеріальні активи:			
Залишкова вартість	010	9,4	15,0
Первісна вартість	011	14,1	23,0
Знос	012	4,7	8,0
Незавершене будівництво	020	7632,7	12036,8
Основні засоби:			
Залишкова вартість	030	14656,2	15017,8
Первісна вартість	031	19382,5	21464,4
Знос	032	4726,3	6446,6
Довгострокові фінансові інвестиції:		-	-
Які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	040	-	-
Інші фінансові інвестиції	045	-	500,0
Довгострокова дебіторська заборгованість	050	-	-
Відстрочені податкові активи	060	442,7	261,1
Інші необоротні активи	070	-	-
Усього за розділом І	080	22741,0	27939,4
ІІ. ОБОРОТНІ АКТИВИ			
Запаси:			
Виробничі запаси	100	1250,7	2264,6
Тварини на вирощуванні та відгодівлі	110	-	-
Незавершене виробництво	120	-	920,6
Готова продукція	130	-	-
Товари	140	-	-
Векселі одержані	150	-	-
Дебіторська заборгованість за товари , роботи, послуги:			
чиста реалізаційна вартість	160	26997,6	14313,9
Первісна вартість	161	27169,4	14317,2
резерв сумнівних боргів	162	171,8	3,3
Дебіторська заборгованість за розрахунками:		-	-
з бюджетом	170	0,8	-
за виданими авансами	180	148,7	116,5
з нарахованих доходів	190	-	-
із внутрішніх розрахунків	200	-	-
Інша поточна дебіторська заборгованість	210	817,1	734,8
Поточні фінансові інвестиції	220	-	-
Грошові кошти та їх еквіваленти:		-	-
в національній валюті	230	44,3	314,4
в іноземній валюті	240	-	-
Інші оборотні активи	250	958,9	1238,6
Усього за розділом ІІ	260	30218,1	19903,4
ІІІ. ВИТРАТИ МАЙБУТНІХ ПЕРІОДІВ	270	12,7	162,3
БАЛАНС	280	52971,8	47896,4

ПАСИВ 1	Код Рядка 2	За звітний період 3	За попередній період 4
І. ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		-	-
Статутний капітал	300	718,9	718,9
Пайовий капітал	310	-	-
Додатковий вкладений капітал	320	-	-
Інший додатковий капітал	330	9804,6	9804,6
Резервний капітал	340	179,7	179,7
Нерозподілений прибуток(непокритий збиток)	350	881,6	963,4
Неоплачений капітал	360	-	-
Вилучений капітал	370	(3,7)	-
Усього за розділом 1	380	11581,1	11666,6
ІІ. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАСТУПНИХ ВИТРАТ І ПЛАТЕЖІВ		-	-
Забезпечення виплат персоналу	400	-	-
Інші забезпечення	410	-	-
Цільове фінансування	420	5110,4	12093,1
Усього за розділом ІІ	430	5110,4	12093,1
ІІІ. ДОВГОСТРОКОВІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		-	-
Довгострокові кредити банків	440	1421,0	30,9
Інші довгострокові фінансові зобов'язання	450	-	-
Відстрочені податкові зобов'язання	460	-	-
Інші довгострокові зобов'язання	470	-	-
Усього за розділом ІІІ	480	1421,0	30,9
IV. ПОТОЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		-	-
Короткострокові кредити банків	500	218,3	19,4
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	510	-	-
Векселі видані	520	-	-
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	530	24053,2	12099,6
Поточні зобов'язання за розрахунками:		-	-
з одержаних авансів	540	9278,6	10028,4
з бюджетом	550	392,8	613,5
з позабюджетних платежів	560	0,3	0,6
зі страхування	570	151,7	286,3
з оплати праці	580	452,4	695,3
з учасниками	590	31,8	21,7
із внутрішніх розрахунків	600	-	-
Інші поточні зобов'язання	610	280,2	341,0
Усього за розділом IV	620	34859,3	24105,8
V. ДОХОДИ МАЙБУТНІХ ПЕРІОДІВ	630	-	-
БАЛАНС	640	52971,8	47896,4

Звіт про фінансові результати за 2002р.

І. ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ

Стаття 1	Код Рядка 2	За звітний період 3	За попередній період 4
Доход (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	010	122710,0	146781,7
Податок на додану вартість	015	8100,4	13914,5
Акцизний збір	020	-	-
	025	-	-
Інші вирахування з доходу	030	54098,8	77382,0
Чистий доход (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	035	60510,8	55485,2
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	040	56791,5	48094,8
Валовий:		-	-
Прибуток	050	3719,3	7390,4
Збиток	055	-	-
Інші операційні доходи	060	9705,9	11962,3
Адміністративні витрати	070	2414,2	4139,6
Витрати на збут	080	-	-
Інші операційні витрати	090	10041,7	12632,5
Фінансові результати від операційної діяльності:		-	-
Прибуток	100	969,3	2580,6
збиток	105	-	-
Доход від участі в капіталі	110	-	-
Інші фінансові доходи	120	2,1	-
Інші доходи	130	101,7	56,3
Фінансові витрати	140	228,9	427,7
Втрати від участі в капіталі	150	-	-
Інші витрати	160	157,4	25,8
Фінансові результати від звичайної діяльності до оподаткування:		-	-
Прибуток	170	686,8	2183,4
збиток	175	-	-
Податок на прибуток від звичайної діяльності	180	605,0	937,6
Фінансові результати від звичайної діяльності:		-	-
Прибуток	190	81,8	1245,8
збиток	195	-	-
Надзвичайні:		-	-
Доходи	200	-	-
Витрати	205	-	-
Податки з надзвичайного прибутку	210	-	-
Чистий:	220	81,8	1245,8
Прибуток			
Збиток	225	-	-

ІІ. ЕЛЕМЕНТИ ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ

Найменування показника 1	Код Рядка 2	За звітний період 3	За попередній період 4
Матеріальні затрати	230	46855,5	45451,5
Витрати на оплату праці	240	10224,3	8702,0
Відрахуванні на соціальні заходи	250	3764,4	3239,7
Амортизація	260	2194,6	1312,6
Інші операційні витрати	270	6208,6	6161,1
Разом	280	69247,4	64866,9

ІІІ. РОЗРАХУНОК ПОКАЗНИКІВ ПРИБУТКОВОСТІ АКЦІЙ

Назва статті 1	Код Рядка 2	За звітний період 3	За попередній період 4
Середньорічна кількість простих акцій	300	2875432	2875432
Скоригована середньорічна кількість простих акцій	310	2875432	2875432
Чистий прибуток, що припадає на одну просту акцію	320	0,03	0,43
Скоригований чистий прибуток, що припадає на одну просту акцію	330	0,03	0,43
Дивіденди на одну просту акцію	340	-	-

10. Дані про випуск акцій:

● Протокол про проведення третього випуску акцій у розмірі 2156574 акцій затверджено рішенням загальних зборів акціонерів (протокол № 9 від 07.02.03). "За" подано 1964816 голосів, що складає 99,6% від загальної кількості голосів, присутніх на зборах акціонерів.

● Загальна номінальна вартість акцій, на які планується здійснити підписку 539143,50 грн.

● Мета використання фінансових ресурсів, залучених від емісії: всі кошти, залучені від емісії акцій, будуть направлені на збільшення оборотних, та основних засобів товариства в такому розподілі: 46,40 % - на оборотні засоби, 53,60 % - на основні засоби. Фінансові ресурси, залучені від емісії, не будуть направлені на покриття збитків.

● Кількість акцій по типах і категоріях: випускаються прості іменні акції в кількості 2156574 шт. Акції на пред'явника та привілейовані акції не випускаються.

● Форма випуску - документарна.

● Засновники Товариства: на момент створення товариства засновником була держава в особі регіонального Фонду державного майна по м.Києву, на дату прийняття рішення про проведення третього випуску акцій державна частка в статутному фонді товариства відсутня.

● Права, що надаються власникам простих іменних акцій:

- брати участь в управлінні справами товариства в порядку, визначеному статутом;
- брати участь у розподілі прибутку та одержувати дивіденди пропорційно кількості належних їм акцій;
- одержувати інформацію про діяльність товариства;
- у разі ліквідації товариства отримати частину вартості його майна, пропорційну розміру своєї частки у статутному фонді товариства;
- вільно розпоряджатися належними їм акціями згідно чинного законодавства.

● Номінальна вартість акцій: номінальна вартість акцій складає 0,25 грн.

● Серія та порядкові номери: серія А №№ 2875433 до 5032006.

● Адреси місць, термін проведення першого етапу підписки на акції: перший етап підписки проводиться з 11.04.03р. по 25.04.03р., з 10-00 до 12-00 год. за адресою м. Київ, вул.Урицького, 45.

● Адреси місць, термін проведення другого етапу підписки на акції: другий етап підписки проводиться 30.04.03р., з 10-00 до 12-00 год. за адресою м. Київ, вул. Урицького, 45.

ОГОЛОШЕННЯ

● Запланований курс продажу: 0,25 грн.

● Відомостей щодо ринкової вартості акцій на біржах, позабіржових торгівельно-інформаційних системах та позабіржовому ринку - емітент не має.

Порядок підписки на акції та їх оплата: підписка здійснюється в два етапи. На першому етапі реалізується переважне право акціонерів на придбання акцій, що випускаються додатково у кількості пропорційній їх частці у статутному фонді на дату прийняття рішення про випуск акцій; на другому етапі реалізується право інших інвесторів та акціонерів на придбання акцій у кількості, що перевищує кількість акцій, на яку акціонер має переважне право, у відповідності до чинного законодавства. Переважне право на придбання акцій мають акціонери товариства. Особи, які бажають підписатися на акції, під час проведення відповідного етапу підписки повинні:

- подати заяву довільної форми з вказанням кількості акцій на яку вони бажають підписатися та одночасно сплатити не менше 10% вартості акцій, укласти договір купівлі-продажу акцій, покупцю видається письмове зобов'язання про продаж відповідної кількості акцій (кількість акцій, на які підписується акціонер на першому етапі підписки не може перевищувати встановлені законодавством обмеження);

- на момент проведення загальних зборів щодо затвердження відповідних змін до статуту, пов'язаних із збільшенням розміру статутного фонду товариства, покупець зобов'язаний оплатити не менше 30 % номінальної вартості акцій з урахуванням раніше зробленого внеску. На підтвердження внеску покупцю видається тимчасове свідоцтво. Решту коштів покупець вносить на рахунок товариства в термін, не пізніше року з дати державної реєстрації відповідних змін до статуту, пов'язаних із збільшенням розміру статутного фонду товариства.

В оплату за акції приймаються тільки грошові кошти, які перераховуються на банківський рахунок товариства. № банківського рахунку: 26002200082097, МФО: 322056, назва банку: Київ Міжрайонне від. УСБ. Строк повернення коштів при відмові від продажу акцій не більше ніж 30 днів.

Дії, що проводяться у випадку перевищення запланованого рівня підписки: перевищення запланованого рівня підписки не передбачається, при достроковому досягненні рівня підписки, підписка припиняється. Відмова у підписці проводиться згідно з переліком передплатників з кінця переліку. В разі недосягнення запланованого рівня підписки, фактично досягнутий рівень підписки підлягає затвердженню загальними зборами товариства.

● Послугами торговця цінними паперами емітент не користується.

Термін, порядок та адреса місць виплати дивідендів, здійснення операцій і депонування: дивіденди сплачуються акціонерам один раз на рік за підсумками календарного року пропорційно до загальної кількості належних їм акцій. Нарахування та сплата дивідендів проводиться за рішенням загальних зборів. Початок виплати дивідендів встановлюється не пізніше 120 днів після прийняття відповідного рішення загальними зборами, і до кінця року слідуючого за звітним. Не отримані дивіденди депонуються і сплачуються за вимогою акціонера, адреса виплати дивідендів: м. Київ, вул. Урицького, 45;

- неотримані акціонером дивіденди депонуються і отримуються після звернення акціонера;

11. Перелік і результати попередніх емісій цінних паперів: перша емісія була зареєстрована територіальним управлінням в м.Києві та Київській області Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку, реєстраційний № 760/10/1/98, дата реєстрації 25.08.98, і становила 539143,50 грн., номінальна вартість однієї акції - 0,25 гривень, кількість акцій - 2156574 шт., друга емісія була зареєстрована Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку, реєстраційний № 128/1/99, дата реєстрації 16.04.99 на загальну суму першої та другої емісіїі становила 718858,00 грн., номінальна вартість однієї акції - 0,25 гривень, кількість акцій - 2875432 шт.

12. Особи, частка яких у статутному фонді перевищує 5%:
Кравченко Володимир Степанович: кількість акцій 276571шт., 9,61 (%).
Руминська Тетяна Володимирівна: кількість акцій 227427 шт., 7,9 (%).

13. Кількість акцій, які знаходяться у власності членів виконавчого органу:
● Кравченко Володимир Степанович: кількість акцій 276571 шт., 9,61 (%)
● Медуниця Микола Миколайович: кількість акцій 97910 шт., 3,4 (%)
● Руминська Тетяна Володимирівна: кількість акцій 227427 шт., 7,9 (%)
● Ладановський Анатолій Володимирович: кількість акцій 38888 шт., 1,35 (%)
● Кіщенко Тетяна Миколаївна: кількість акцій 129928 шт., 4,5 (%)
● Пукас Василь Сергійович: кількість акцій 64096 шт., 2,22 (%)
● Нечваль Анатолій Михайлович: кількість акцій 64145 шт., 2,23 (%)
● Денисенко Василь Пилипович: кількість акцій 63572 шт., 2,21 (%)
● Сасін Володимир Васильович: кількість акцій 62406 шт., 2,17 (%)
● Літвін Валентин Арсентійович: кількість акцій 63659 шт., 2,21 (%)
● Макієвський Іван Петрович: кількість акцій 45254 шт., 1,57 (%)
● Шинкаренко Галина Яківна: кількість акцій 7479 шт., 0,26 (%)
● Воловенко Анатолій Андрійович: кількість акцій 48883 шт., 1,7 (%)

14. Відомості про реєстратора: реєстр власників акцій ВАТ "Трест "Київміськбуд-2" веде реєстратор ТОВ "Адрем" (Ліцензія АА № 558303 від 24.01.03 на ведення реєстру власників іменних цінних паперів видана Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.) на підставі договору №1-13 від 24.01.2003р. Адреса реєстратора: 01033, м.Київ, вул. Саксаганського, 67., послугами депозитарія емітент не користується.

15. Дані щодо бірж або позабіржових торговельно-інформаційних систем, на яких продавались або продаються цінні папери емітента: дані операції не здійснювались.

16. Дані щодо осіб, відповідальних за проведення аудиту емітента: Аудиторська фірма - ПП "Польовик Геннадій Васильович", ідентифікаційний код: 2432701832, ліцензія № 002220 від 24.12.1999 р. Адреса: м.Київ, вул. Маршала Мурашко,5,кв.91, тел.211-75-72.

17. Відповідальний за підготування інформації по третій емісії: голова правління ВАТ "Трест "Київміськбуд-2" громадянин України Кравченко Володимир Степанович, головний бухгалтер Кіщенко Тетяна Миколаївна, громадянка України.

18. Протягом останніх 3-х календарних років, що передували емісії, не здійснювались дії по економічному оздоровленню (сануванню), не порушувалась справа про банкрутство.

Голова правління ВАТ "Трест "Київміськбуд-2" КРАВЧЕНКО В.С.

Аудитор ПП «ПОЛЬОВИК Геннадій Васильович»

Господарський суд Луганської обл. (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) порушив справу № 12/26 б про банкрутство Державного відкритого акціонерного товариства «Брянківська автобаза» ДП ДХК «Луганськшахтобуд» код ЄДРПОУ 00166829, адреса: м. Брянка, вул. Жуковського, 2, п/р 26000552947710 в Брянківському відділенні УСБ, МФО 304018. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Хорошевського Михайла Георгійовича (ліцензія № 047656 від 26.07.2001 р., який мешкає за адресою: 91031, м. Луганськ, вул. Челюскінців, буд. 143, кв. 85).

Претензії кредиторів приймаються в тридцятиденний термін з дня публікації оголошення.

Господарським судом Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) порушено справу № 9/44б від 14.03.2003 р. за заявою Державного підприємства «ТВЕЛ» про визнання банкрутом Акціонерне товариство закритого типу «Слов'янський торговець» (91000, м. Луганськ, вул. Орджонікідзе, 38, п/р 26000194538001 в АКБ «Приватбанк» м. Луганська, МФО 307995, код 23481829). Введено процедуру розпорядження майном боржника.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Седляра Олександра Петровича, Луганська область, Краснодонський район, с. Власівка, кв. Жовтневий, буд. 4, ліцензія АА № 047874 від 19.10.01.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) від 25.03.03 відкрито провадження по справі про банкрутство закритого акціонерного сільськогосподарського товариства «Дружба» с. Мечиславка Ульяновського району Кіровоградської області, р/р 26009294 в Уманській філії АППБ «Аваль», МФО 354228, код 04349716. Розпорядником майна призначено Заболотного Г. В. ліцензія АА № 047950 від 19.10.01 р.

Акціонерний банк "Факторіал-Банк" повідомляє, що в порядок денний загальних зборів акціонерів, що відбудуться 12 квітня 2003 р. об 11-й годині за адресою: м. Харків, вул. Римарська, 32 (Актовий зал, 3-й поверх) вноситься додаткове питання: 5. Внесення змін до Статуту АБ "Факторіал- Банк".

Правління АБ "Факторіал-Банк"

ВАТ «Миколаївгаз» надає інформацію про зміни в персональному складі службових осіб емітента

Посада	Прізвище, ім'я, по батькові	Володіє часткою в статутному капіталі емітента (%)	Зміни (призначено/звільнено)	Дата прийняття рішення
Голова правління	Сусуловський Володимир Іванович	0.04000	призначено	30.03.2001
Голова спостережної ради	Воронін Ігор Павлович		призначено	28.03.2003
Член спостережної ради	Терлецький Олег Романович		призначено	28.03.2003
Член спостережної ради	Велічко Юрій Васильович		призначено	28.03.2003
Член спостережної ради	Пілявський Анатолій Васильович	0.09000	призначено	30.03.2001
Член спостережної ради	Пізюк Володимир Тилимонович	0.03000	призначено	30.03.2001
Голова ревізійної комісії ВАТ «Миколаївгаз»	Зайцев Володимир Миколайович		призначено	28.03.2003

Примітки:	Проведення загальних зборів акціонерів відкритого акціонерного товариства «Миколаївгаз»

У посадових осіб емітента непогашеної судимості за корисливі та посадові злочини не має.
05410263 2013195197

Смілянсько-Кам'янське цукровиробне об'єднання

(ідентифікаційний код: 31801014) повідомляє про свою ліквідацію за рішенням загальних зборів учасників об'єднання.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з моменту публікації даної об'яви за адресою: 28782, Черкаська обл., м. Сміла, вул. Р. Люксембург, 6.

Ліквідаційна комісія.

Господарський суд Сумської області (м. Суми, вул. Рибалко, 2) порушив справу № 7/10 від 06.03.03 р. про банкрутство ВАТ «Конотопська швейна фабрика «Силует» (41600, Сумська обл., м. Конотоп, вул. Яківська, 2) код ЗКПО 00309766, р/р 26003275604001 в КТВБВ СФ КБ «Приватбанк» м. Конотоп, МФО 337546. Розпорядником майна призначено Сугоняко О. Л. (ліцензія сер. АА № 249815 від 22.10.2001 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) порушено справу № 24/308-б про банкрутство Малого приватного підприємства «Ральф», 03134, м. Київ, вул. Жолудєва, 3А, код ЄДРПОУ 21634499, п/р 26006301140 в АКБ «Національний кредит» МФО 320702.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Петренка Віталія Анатолійовича (02125, м. Київ, а/с №46, тел. 510-43-25, ліцензія від 12.10.2001 р. № 047838).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються в місячний термін з для опублікування оголошення.

Господарський суд Одеської області постановою від 18.03.2003 р. у справі № 17-2-2-28/02-3833 визнав банкрутом ТОВ Агрофірма «Софієвка» (код за ЄДРПОУ 24765658, юридична адреса: Одеська обл. Білгород-Дністровський район, с. Софієвка, вул. 28 червня, 59), відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Солом'янюка П. Г., ліцензія № 377. Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня публікації оголошення за адресою: 04001, м. Київ-4, вул. Басейна 13, оф.1. Тел./факс: (044) 234-25-12.

Господарським судом міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) ухвалою від 20.03.2003 р. порушено провадження у справі № 23-234-б про визнання банкрутом Дочірнього підприємства «МАРІАМ-ТРЕЙДІНГ» (03194, м. Київ, б-р Кольцова, 1-А; ідент. код 23518751; п/р № 26000001304 в ЗАТ «Український кредитний банк», МФО 321701). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Качкурова Фаріта Васильовича, ліцензія серія АА № 250136, видана Міністерством економіки та з питань Європейської інтеграції України 12.12.01 р. (04053, м. Київ, вул. Артема, 40-А, тел.: (8044) 4619707).

Заявки кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарським судом Сумської області (40030, м. Суми, вул. Рибалко, 2) порушено справи про банкрутство:

● Спільне підприємство виробниче об'єднання, справа № 6/7 від 17.03.2003 р., юридична адреса: 41800, м. Білопілля, Сумської обл., вул. Маяковського, 17, код 05474493, р/р 260042392 в СОД АППБ «Аваль» м. Суми, МФО 337676;

● Дочірнє підприємство «Глухівторф», справа № 7256-6/313, юридична адреса: 41442, с. Соснівка, Глухівського району, Сумської обл., вул. Леніна, 103, код 24003612, р/р 26006366 в Глухівському відділенні ощадбанку № 241, МФО 337643.

Розпорядником майна боржників призначено Калюжного Миколу Івановича (ліцензія № 249716 від 19.10.2001).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Хозяйственным судом АР Крым (95000, АР Крым, г. Симферополь, ул. К. Маркса, 19) возбуждено производство по делу № 2-16/4728-2003 г. о банкротстве Закрытого Акционерного Общества «Александровское». Идентификационный код № 00640985. Юридический адрес: 97007, АР Крым, Красногвардейский район, с. Александровка, ул. Октябрьская, 1. Р/счет № 26004301518088 в ТОБО АРК Ильичевского ГО УАК ПИБ г. Мариуполь Донецкой обл., МФО 334442, индивидуальный налоговый номер 037590901178. Арбитражным управляющим назначен Небесный Валерий Федорович (Лицензия АА № 249833), г. Симферополь, с. Софиевка, ул. Парковая, 27).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение одного месяца со дня опубликования объявления.

Господарський суд Кіровоградської області (м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) за заявою Маловисківської міжрайонної державної податкової інспекції у Кіровоградській області порушив провадження у справі № 14/23 про банкрутство ВАТ «Мала Вись» (с. Ульянівка, Маловисківський р-н, Кіровоградська обл., 26200, код 00386324, р/р 26005354143 в Маловиськівському відділенні Ощадного банку України. Розпорядник майна Салатов Сергій Володимирович (м. Кіровоград, вул. Карла Маркса, 4, корпус 1, тел. 32-05-01), ліцензія — АА 047823 від 19.10.2001 р. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

До уваги акціонерів АБ «Креді Свісс Фьорст Бостон (Україна)»

(ідентифікаційний код — 21673424)

Загальні збори акціонерів Акціонерного банку «Креді Свісс Фьорст Бостон (Україна)» (далі «Банк») відбудуться 15 травня 2003 року за адресою: Uetlibergstrasse 231, 8045 Zurich, Switzerland. Загальні збори починаються о 12.00 за місцевим часом.

Порядок денний:
1. Розгляд річного звіту Банку за 2002 рік.
2. Розгляд питання про подальше існування Банку.
3. Різне.

Правління АБ «Креді Свісс Фьорст Бостон (Україна)»

Товариство з обмеженою відповідальністю **«Готланд»** (ЄДРПОУ 30470100) повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців за адресою: ТОВ «Готланд», 08600, м. Васильків, вул. Грушевського, 17-А, тел. 261-18-40.

ЗАТ «Російська енергія»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 15 травня 2003 р. о 12.00 за адресою: м. Київ, пров. Музейний, 4.

Порядок денний:
1. Затвердження річної звітності за 2002 р.
2. Розподіл прибутків (збитків) за 2002 р.
3. Виплата дивідендів за 2002 р.
4. Внесення змін до Статуту та Установчого договору.

ФУТБОЛ

Російсько-німецький сюрприз

Чемпіонат Європи. Відбірковий етап. Група 1. Кіпр—Ізраїль. 1:1. Франція—Мальта. 6:0. **Група 2.** Румунія—Данія. 2:5. Боснія—Люксембург. 2:0. **Група 3.** Білорусь—Молдова. 2:1. Нідерланди—Чехія. 1:1. **Група 4.** Польща—Угорщина. 0:0. **Група 5.** Німеччина—Литва. 1:1. Шотландія—Ісландія. 2:1. **Група 7.** Ліхтенштейн—Англія. 0:2. Македонія—Словаччина. 0:2. **Група 8.** Хорватія—Бельгія. 4:0. **Група 9.** Італія—Фінляндія. 2:0. Уельс—Азербайджан. 4:0. **Група 10**. Албанія—Росія. 3:1. Грузія—Ірландія. 1:2.

Найбільші сенсації сталися в матчах з участю збірних Німеччини та Росії. Перші вдома не спромоглися зламати опір литовців. А другі, шокувавши своїх прихильників, зазнали поразки від албанців, котрі у фаворитах аж ніяк не значаться. Та й рахунок матчу хорватів з бельгійцями, погодьтеся, з розряду несподіванок. До речі, четвертого м'яча гостям забив київський динамівець Єрко Леко.

Синицю впіймали останньої миті

Група 6. Вірменія—Північна Ірландія. 1:0 (Артур Петросян, 86).

Україна—Іспанія. 2:2. Голи: Воронін, 11, Горшков, 90+2 — Рауль, 83, Ечеберрія, 87.

Україна: Шовковський, Несмачний, Федоров, Тимощук, Кормильцев (Калиниченко, 62), Дмитрулін, Шевченко (Серебренников, 67), Гусін, Горшков, Воронін, Воробей.

Іспанія: Касільяс, Мічел Сальгадо, Арансабаль, Марчена, Сесар, Альбельда (Хав'єр, 65), Рауль, Бараха, Гуті (Валерон, 65), Вісенте (Дієго Трістан, 77), Ечеберрія.

Попереджено: Гусіна, 10, Тимощука, 33, Бараху, 59, Сесара, 73.

Арбітр — Майкл Рілі (Англія).

29 березня. Київ. НСК «Олімпійський». 9 градусів. 82 000 глядачів.

	В	Н	П	М	О
Іспанія	2	1	0	7—2	7
Україна	1	3	0	6—4	6
Вірменія	1	1	1	3—4	4
Греція	1	0	2	2—4	3
Північна Ірландія	0	1	2	0—4	1

Побачили б ви, які усміхнені й цілком щасливі прямували до своєї роздягальні з поля футболісти Іспанії (лише Рауль був якийсь утомлений і спустошений). Вочевидь, такий результат у напруженому матчі видавався їм прийнятним. Це, безперечно, додає авторитету нашій команді. Гості раділи, бо програвали у процесі зустрічі. Їм довелося докласти чимало зусиль, щоб зрівняти рахунок, а потім на деякий час і вийти вперед.

З одного боку, все могло закінчитися значно гірше для підопічних Іньяке Саєса. Пригадаймо 44-ту хвилину, чудовий дриблінг чи не найкращого того вечора у складі українців Вороніна. Обігравши трьох суперників, він сильно пробив, але на шляху м'яча опинився... Шевченко. Після перерви (54-та хвилина) Шевченко дугою пробив зі штрафного (майже з лівого кута карного майданчика гостей). Касільяс вийшов з воріт і нічого вже не зміг удіяти. Але, на його щастя, м'яч пролетів поряд з дальньою «дев'яткою». Ще через 16 хвилин Воробей отримав чудову передачу від Калиниченка за якийсь метр від воріт Іспанії і пробив не зволікаючи. Однак під удар устиг кинутися Мічел Сальгадо.

А з другого боку, і гості, які атакували частіше, чинили великий тиск на нашу оборону, мали достатньо можливостей забити. Хоча б на 31-й хвилині, коли довгим точним пасом з глибини поля у прорив вивели Гуті. Той, либонь, подумав собі, що йому вже ніхто не завадить точно пробити, і розслабився. Та даремно, бо цієї миті Гусіну вистачило, щоб наздогнати втікача і вибити м'яча. А скільки разів примушували завмирати трибуни гострі дії Рауля поблизу наших воріт? Багато.

Якби ми вигравали 2:1 і пропустили на останній хвилині, то та нічия була б для нас гіркою. А тут зовсім інша історія. Коли здавалося, що наш потяг уже пішов, Гусін скинув м'яча під удар Горшкову, і той з двох десятків метрів приклався смачно і точно. У ту мить, либонь, багато хто подумав, що Буряк таки вгадав з дебютантом.

Природно, що в матчі проти класного суперника у грі нашої команди проявилося чимало прорахунків. Не все гаразд у центрі захисту. Ахіллесовою п'ятою української збірної залишається низька культура пасу. На жаль, нам поки що під силу дві, у кращому разі три передачі — і втрата м'яча. Не на потрібному рівні у другому таймі були фізичні кондиції українських футболістів. Вони вочевидь втомилися.

Приблизно такі само думки висловив заслужений майстер спорту Стефан Решко, з яким поспілкувалися після гри. А ще він укотре звернув увагу на проблему «легіонерів» у нашому чемпіонаті. Він вважає, що керівники «Динамо» і «Шахтаря» передають тут куті меду, а від цього страждає збірна.

Заслужений майстер спорту Йожеф Сабо висловив сумнів у заміні Андрія Шевченка. «Такий гравець, — сказав він, — за будь-яких обставин має перебувати на полі протягом 90 хвилин».

Щоправда, сам Андрій пояснив ситуацію так: «На жаль, нагадала про себе стара травма. І в перерві я сказав про це Леонідові Йосиповичу».

А ще Сабо розкритикував тактику відсиджування в тилу. «Не можна весь час відбиватися. Жодні нерви цього не витримають. Варто і створенням ситуацій займатися».

Потім була прес-конференція з наставниками. Спочатку слово надали **Іньяке Саєсу**:

— Загалом це був хороший матч, незважаючи на пору року і стан поля. Сподобалася атмосфера, в якій проходила ця зустріч. Сьогодні ми побачили два різні стилі гри: господарі в основному робили ставку на удари по воротах, ми більше уваги приділяли обробці м'яча. І це нормально. Збірна України досить швидко забила гол у наші ворота, і це поставило нас у досить складне становище. А українців весь час підтримувала публіка на стадіоні. У другому таймі картина дещо змінилася. Іспанська команда, принаймні протягом 15—20 хвилин, повністю переважала на полі, більше володіла м'ячем і більше комбінувала. У результаті зуміли забити два м'ячі і вже перемагали. Але останньої миті ми пропустили, що стало для нас великою несподіванкою.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Зрозуміло, нас не прикрашають пропущені м'ячі. У першому випадку залишили без уваги Шевченка, та й узагалі всю середину поля. А на останній хвилині зустрічі під час подачі кутового знову втратили концентрацію.

Леонід БУРЯК:

— Перед матчем я казав, що в Іспанії чемпіонат у розпалі, а в нас тільки розпочався, і на це треба зважати. Тому тут хоч як тренуйся, хоч яку фізичну форму май, але якщо немає ігрової практики, якщо ми провели тільки три тури, то, гадаю, побачене нами сьогодні — нормально. До того ж, якщо говорити про пропущені нами м'ячі, то тут знов не обійшлося без рикошету, знову м'яч вилетів незрозуміло куди, потрапив до Рауля, і він забив. Думаю, сьогоднішній результат непоганий для збірної України, навіть зважаючи на те, що ми грали вдома. Але могли і програти. Хоч би як там було, але ми зробили хороше свято і людям, і собі. Однак, як на мене, ближчі до перемоги були все-таки ми. І ще одне. Добре, що знайшли кількох хороших футболістів для збірної. Скажімо, Горшкова. Коли Олександр зрівняв рахунок, я пережив емоційний стрес.

— Як збираєтеся посилити гру нашої команди, щоб, зрештою, досягти турнірної мети?

— Саме життя, либонь, усе вирівняє — до наступного матчу аж два місяці. За цей час, сподіваюся, наші футболісти зможуть вийти на пік форми. Повинні відновитися ще й ті наші футболісти, які сьогодні не брали участі в матчі. Зокрема, Лужний, котрий прилетів до табору збірної, почав тренуватися. Тобто, думаю, що до поєдинку з Вірменією ігрові кондиції наших футболістів будуть ліпші, ніж тепер.

Наступний тур у нашій групі — завтра. Грають: Північна Ірландія—Греція, Іспанія—Вірменія. У наших вихідні, але вони не відпочиватимуть. Цього дня на стадіоні «Динамо» імені Валерія Лобановського збірна України у товариському матчі (початок о 19.00) прийматиме національну команду Латвії.

Тільки не вішати носа

Першість Європи (U-21). Україна—Іспанія. 0:0.

Україна: Руденко, Шершун, Комарницький, Оберемко, Гай (Пуканич, 63), Смалько, Белік (Балабанов, 80), Ротань, Гусєв, Пучков, Воробей (Бідненко, 90).

Іспанці більше атакували, а українці намагалися контратакувати. Якщо відверто, гості були ближчі до перемоги. У їх складі виступало чимало вправних майстрів. Особливо вирізнявся один із найкращих бомбардирів чемпіонату Іспанії, лідер атак мадридського «Атлетіко» Фернандо Торрес. У нас був фактично лише один шанс, коли по воротах небезпечно бив Олексій Белік. І це тоді, як з 50-ї хвилини ми мали чисельну перевагу: шотландський арбітр Дуглас Макдональд вилучив з поля іспанця Рубена Гонсалеса.

Наша команда звела четвертий матч поспіль внічию. І її шанси на перше місце у групі значно знизилися. Хоча треба грати, перемагати. Адже за певних обставин і друге місце дасть змогу продовжити боротьбу на вирішальному етапі.

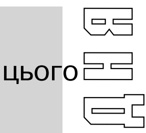
Турнірне становище у 6-й групі на 1 квітня. Греція —7 очок, Вірменія, Іспанія, Україна — по 4, Північна Ірландія — 1.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: хоч як тримали Рауля, але свою чорну справу він зробив.

* * *

Сьогодні виповнюється 75 років видатному українському футболістові і тренеру Михайлові Коману. П'ятдесят п'ять із них Михайло Михайлович вірою і правдою служить київському «Динамо». Журналісти «Голосу України», а з ними також наші читачі-вболівальники, щиро вітаючи ювіляра, зичать йому міцного здоров'я, щастя й удачі!

1 квітня

■ 1809 р. Народився Микола Гоголь. ■ 1906 р. Укладено Міжнародну конвенцію про охорону птахів. ■ 1913 р. Народився Федір Лазорик, український письменник у Словаччині. ■ 1923 р. У Москві вийшов перший номер журналу «Огонек». ■ 1937 р. Не стало академіка Євгена Вотчала, засновника школи українських фізіологів рослин. ■ 1941 р. У Кракові розпочав роботу 2-й Великий Збір ОУН, який оформив розкол організації — на ОУН Бандери та ОУН Мельника. ■ 1946 р. У Радянському Союзі створено секретний центр з розробки ядерної зброї Арзамас-16.

РЕПОРТАЖ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

З лопатою напоготові

розпочали свій новий сезон щасливі володарі заміських присадибних ділянок, які гордо йменують дачами

І незалежно від того, чи володієте ви лише шістьма сотками землі, на яких стоїть курничок розміром два на два метри, чи гектаром чорнозему, де виросла «хатинка» надцять на надцять метрів, ви — «дачник».

Офіційної дати початку сезону немає. Він відкривається тоді, як потеплішає. Але йому завжди притаманна одна ознака: забиті людьми електрички чи автобуси та жвавий рух на автошляхах. Отож не винятком були і минулі вихідні.

На залізничних платформах — не протовпитися. Адже, окрім бажаючих дістатися до своїх «маєтків», там багато й торгівців. Пропонують практично все: від рукавичок та отрути для гризунів — до насіння і саджанців. Особливий попит має садово-городній реманент. Різноманітні сапки розходилися, немов гарячі пиріжки. Утім, торгівля не припинялася і в самому вагоні. Асортимент практично той само. Хоча пальму першості з продажу тут тримали видання, в яких описується, що, де, коли, як і навіщо садити чи сіяти. Повеселив чолов'яга, який продавав «командирські» годинники білорусько-китайського виробництва. Від білорусів — відома марка, від китайців — виробництво. А гарантією якості слугувало «слово чесної людини». Та оскільки продавець був сам, то «чесна людина» вочевидь застрягла в іншому вагоні. Що й не дивно...

Ще до виїзду за межі Києва складалося враження, що електричку виготовили з гуми — так багато вона вмістила в себе бажаючих попрацювати на свіжому повітрі. Повагу викликали бабусі, які, щоб улізти, так працювали ліктями й ногами, що їм позаздрив би й Іван Піддубний. Про отримані синці від «кравчучок» та різного реманенту — окрема розмова. Раз по раз народ веселили вигуки на кшталт: «Мужчина, що ви робите на моїй спині своїми руками?» Та згодом всі заспокоїлися і головною темою розмов було садівництво... А тим часом на станціях дачників вже очікували «аборигени», які пропонували різноманітну продукцію сільського господарства. Причому все відбувалося майже за класиками — «торг тут неуместен». Не купите ви — куплять інші. А загалом селяни люблять дачників, які істотно поповнюють сімейні бюджети. Тому й чекають міських жителів, як птахів з вирію.

Ось і рідна дача. Перші кілька тижнів йдуть на «розконсервацію» будинку, спілкування із сусідами та моральну підготовку до майбутніх битв із бур'яном за врожай. Тому й не дивно, що до міста всі повертаються змучені, проте задоволені.

Богдан ДОВНИЧ.

Голос України
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Загальний тираж 159000.

Ціна договірна

Комбінат друку видавництва «Преса України».
03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 0311059. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos